

РЕВО

ТВОЯТА
ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ

Силата на стратегията

ЛЮ

ГАРИКИСИ

ЩИЯ

Твоята финансова революция

Силата на *стратегията*

Гари Киси

Your Financial Revolution: The Power of Strategy (Bulgarian)
Copyright © 2022 by Gary Keesee

Originally published in English
ISBN:978-1-945930-14-0

Published by Free Indeed Publishers

Distributed by Faith Life Now

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054

1.888.391.LIFE

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at www.faithlifenow.com

ПОСВЕЩЕНИЕ

Бих искал да посветя тази книга на моята съпруга – Дренда, тъй като именно нейното насърчаване, страстта ѝ за Божиите неща и любовта ѝ към семейството и мен са ме вдъхновявали през всичките тези години. Заедно ние доказахме, че мечтите наистина стават реалност!

Гари Киси

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	7
ГЛАВА 1: Искаш от нас да направим това?.....	21
ГЛАВА 2: Царството.....	37
ГЛАВА 3: Удивен.....	47
ГЛАВА 4: Основата: Не излизай от вкъщи без това.....	65
ГЛАВА 5: Библейско доказателство.....	85
ГЛАВА 6: Всички ли се молят на езици.....	95
ГЛАВА 7: Сандъчето със съкровища.....	109
ГЛАВА 8: Трудното място на повишението.....	129
ГЛАВА 9: Тихият и нежен глас.....;	141
ГЛАВА 10: Видения и сънища.....	157
ГЛАВА 11: Святият Дух звучи като мой шеф.....	171
ГЛАВА 12: Как да се молим и да получим кръщението в Святия Дух	187

Въведение

Твоята финансова революция: Силата на стратегията е третата книга от поредицата „Финансова революция“. Когато я завърша, в нея ще има общо пет тома като всичките те представляват една разширена версия на конференция, която проведох в Албания през 2005 г. Именно на тази конференция посоката на моя живот се промени драматично. Ако вече сте чували тази история, можете да прескочите въведението и да отидете направо към първата глава, но ако не сте я чували, тогава позволете да ви разкажа за синята мъгла. „Синя мъгла – може би ще попитате – какво изобщо е това?“. Разбирам въпроса. Когато я видях, аз също не знаех какво точно представлява, но силата на Бог беше толкова осезаема, че знаех, че това трябва да е Той. Нека ви разкажа историята.

Брачният живот със съпругата ми започна в кредити и ние бяхме в дългове вече цели девет години. Не просто в дългове, а страдахме от смазващ стрес и страх заради паричните ни проблеми. Макар никога да не сме имали за цел да съсипваме живота си финансово, ние направихме точно това. Започнахме с една най-обикновена кредитна карта за гориво, след това една Visa карта и след това още десет карти Visa. Когато не можехме да си плащаме кредитите, се сдобихме със заем от финансова компания с лихва между двадесет и осем и тридесет и три процента. Но след това продължихме да прибъгваме до кредитните карти и нашият дълг не спираше да се покачва! Накрая се оказахме с десет просрочени и анулирани кредитни кар-

ти, с три заема от финансови компании и със запори от данъчните за десетки хиляди долари, без да споменавам множеството други по-малки заеми. Дължахме пари на зъболекаря си, на фирмата за химическо чистене, на родителите си десетки хиляди долари, дължахме вноски по двете си стари коли, дължахме наем за къщата и списъкът не свършва до тук. Живеехме от комисионни от продажби по това време и стресът буквално ме убиваше. Постоянно получавах панически атаки и се наложи да ми предпишат антидепресанти, но и това не помагаше.

Всичко, което притежавахме, беше потрошено. Колите ни бяха навъртели над 320 000 километри всяка. Малката ни селска къща, построена през 1856 г., която наемахме за 300 долара на месец, имаше проблеми. Много от старите прозорци бяха счупени и тъй като нямахме пари, за да ги ремонтираме, ние просто лепяхме тиксо върху пукнатините по тях. Но и това не можеше да оправи нещата. Пълзящите лози от двора се бяха промъкнали през процепите на касите на прозорците и Дренда ги подрязваше все едно са част от декорацията на къщата. Паркетът в стаята на момчетата го бяхме намерили по пътя до един контейнер за боклук. Матраците им бяха взети от подменените матраци на един старчески дом. Всяка една мебел в дома ни бяхме купили или от гаражна разпродажба, или я бяхме намерили изхвърлена пред нечий дом.

Животът не е никак забавен, когато се будите всяка сутрин, чудейки се откъде ще намерите пари, за да нахраните семейството си. Страхът беше обзел живота ми, а радостта и надеждата се бяха задушили някъде в хаоса на оцеляването. С Дренда живяхме по този начин девет години! Девет дълги години! Разбирам да беше само месец или, в най-лошия случай, най-много година, но това бяха цели девет години! След девет години на такъв голям стрес емоциите ви се притъпяват, а търпението ви напълно изчезва.

Трябва да знаете, че през всичките тези девет години ние сме били посветени християни, ходихме в страхотна църква, където недвусмислено ни учеха, че бедността не е Божията воля за живота на Неговите деца. Ние си давахме десетъците и често проявявахме щедрост, но въпреки това финансите ни не отразяваха Божията вяроност и онова, което говореше Божието слово. Аз имах диплома за изучаване на Стария завет и също така посещавах библейско училище в продължение на една година. Знаех, че нещо не е наред, но все се надявах, че, в крайна сметка, нещата някой ден ще се променят. Но те не се променяха девет дълги години. Данъчни, инкасатори и събиращи всякакви дългове ни звъняха ежедневно и двамата с Дренда бяхме изгубили всякаква надежда.

Освен това лекарите ми казаха, че проявявам всички признаци на начален диабет, когато се обръщах към тях поради моите изтощителни здравословни проблеми. Нямахме пари, всичките ни кредитни карти бяха блокирани, нямахме храна у дома. Страхът терзаеше живота ми до такава степен, че аз буквално започнах да се страхувам да изляза от къщата. Съпругата ми дори започнала да планира как тя и децата ще се преместят да живеят при нейните родители, защото тя сериозно си мислела, че губи съпруга си. Но точно тук, когато бях на дъното, животът ми направи неочакван обрат.

Един адвокат непрекъснато ми звънеше, а аз все обещавах, че ще се разплатя на клиента му, защото се надявах, че все отнякъде ще изкарам пари, но парите така и не идваха, за да му платя дължимото. Поредната сутрин, в която той ми се обади, търпението му се беше изчерпало. „Имате три дни, и ако парите не са тук след три дни, ви давам на съд за сумите, които дължите на моя клиент.“ В този момент осъзнах, че играта свърши и повече не мога да се преструвам. Нямах никакви пари и дори собствени-

те ми родители отказваха вече да ни дават повече назаем. В отчаянието си аз се изкачих по стълбите до спалнята на горния етаж в малката селска къща, проснах се на леглото и извиках към Бога. Изненадващо, Той ми отговори незабавно. Най-напред просто ми припомни един стих от Словото, който бях чувал безброй пъти – Филипяни 4:19:

*А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда, според
Своето богатство в слава в Христос Исус.*

“Разбира се, че знам този стих – казах аз на Господ. - Но това изобщо не се случва в моя живот. Всичките ми нужди изобщо не са снабдени.“ Тогава Господ ми отвърна: „Аз нямам нищо общо с кашата, в която си се забъркал. Ти си в това положение, защото изобщо не си научил как оперира Моето Царство.“. Каза ми и още няколко неща и аз ясно схванах посланието – дългът не е Неговата воля за живота ми. Въпреки че бях развълнуван от факта, че съм чул от Бога, трябва да призная, че нямах никаква представа какво точно има предвид Той под „Царство“. Имах диплома от библейско училище и смятах, че познавам Библията сравнително добре, но очевидно не съм бил прав. Първото нещо, което направих след като чух тези думи, беше да намеря Дренда и да се покая пред нея за цялата тази бъркотия, в която бях въвлякъл семейството. После и двамата се помолихме на Бог и поискахме от Него да ни научи как оперира Неговото Царство. Освен това се покаяхме заради това, че сме разчитали заемите да ни решат проблемите и взехме твърдото решение повече да не живеем, разчитайки на кредити. Истината беше, че макар да имах библейско образование, Царството на Бог за мен беше една голяма мистерия. Единственото място, на което се сецах, че е използвана думата „царство“ в Новия завет, беше в Господната молитва.

Да дойде царството Ти, да бъде волята Ти, както на небето, така и на земята

Матей 6:10.

Наистина не разбирахме какво Бог се опитва да ни каже, но когато започнахме да Го търсим, Той започна да ни учи. Първото нещо, което трябваше да проумеем, беше какво всъщност е едно царство и защо Бог употребява точно този термин. Какво се опитваше да ни покаже Той? След като направих някои проучвания, установих, че царството не е просто една голяма човешка тълпа. То е група от хора, които живеят под юрисдикцията на едно управление и на един цар. Всъщност думата „царство“ означава владението на един цар. Владението на този цар или неговият авторитет и законите му се прилагат за всеки един гражданин на това царство чрез неговото управление. Това се оказа основен ключ за мен – Божието Царство е управление.

Всяко управление има закони!

Разбирате ли, аз гледах на Бог както повечето християни - с изкривена представа за онова, което Той може да направи. Смятах, че понеже е Бог, то Той може да направи каквото си поиска, когато си поиска. Знам, че на този етап бихте си казали, че грешах, но нека продължа. Тъй като вярвах, че Бог може да направи всяко нещо, което пожелае, когато си пожелае, аз гледах на неотговорените молитви като на искания, които са били отхвърлени от Него. Тази неувереност в силата на молитвата ме накара само бегло да се надявам, че Той би отговорил. Ето защо по-голямата част от молитвите ми представляваха едно умоляване, просене и викане за милост, надявайки се, че моите ситуации ще прозвучат достатъчно сериозно, така че Бог да им обърне някакво внимание. Но когато Бог за-

почна да ме учи, че Неговото Царство е едно управление със закони, които ние можем да научим и да прилагаме, аз се развълнувах. Научих, че когато съм приел Христос, всъщност съм станал гражданин и наследник на Неговото велико Царство.

Така и вие не сте вече странници и пришълци, но сте съграждани на светиите и членове на Божието семейство

Ефесяни 2:19.

Спомням си как докато четях този стих си мислех: Значи аз имам законни права в Царството Му! Но възможно ли е да е толкова просто? Като гражданин на Съединените щати не ми се налага да прося и да умолявам за неща, които вече ми се полагат като законен гражданин. Не се налага да усещам някакви вълнения или да настръхвам от емоции, за да докажа, че съм гражданин на САЩ. Аз съм роден тук. Новороден съм в Царството на Бог. Станал съм гражданин на Неговото Царство. Това означава, че имам законен достъп до всяко едно постановление и закон, както и до облагите, записани в закона на Неговото Царство.

Когато Бог започна да ми показва всичко това, моят свят драстично се промени. Разбирате ли, ние с Дренда както и повечето християни, изобщо не осъзнавахме какво представлява Царството и какви са законите Му.

Всъщност може би и вие сте чували как повечето християни казват: „Бог допусна, Бог знае най-добре, Бог е в контрол, Бог е суверен...“, когато някой е изправен пред трудно време. Тези коментари сочат към вярването, че Бог има силата да подсигури отговорите, но няма желание да го направи или е решил да не се намесва. Тези фалшиви концепции за същността на Бог са в резултат от

непознаването на характера Му и неразбирането на това как оперира Неговото Царство.

Нека илюстрирам това, което ви казвам. Ако имате един милиард долара в банката, вие бихте казали: „Имам един милиард долара.“ Но всъщност вие нямате тези пари в джоба си, когато правите това твърдение. Всъщност вашите пари са в една институция, в която трябва да следвате едни законни процедури, ако искате да прехвърлите парите от тази институция в джоба си. Така е и с Царството на Бог. Като граждани и членове на Божието семейство ние всъщност сме наследници на всичко, което притежава Бог. Но има закони и процедури, чрез които се сдобиваме с онова, което законно ни принадлежи.

Тъй като повечето хора не разбират Царството на Бог и не разбират процесите и законите, чрез които оперират, когато нещо не се случва както пише в Словото, хората смятат, че причината е в Бога, а не в тях.

Ето какво съм открил. Да предположим, че сте решили да скочите от *Емпайър Стейт Билдинг*, но без парашут, без нищо, защото сте убедени, че ако размятате ръцете си достатъчно силно и бързо, ще можете да полетите и безопасно да се приземите. Смятам, че знаете какъв би бил резултатът от подобна безумна каскада. Причината, поради която знаете какъв би бил резултатът, е че вие познавате физичните закони и по-конкретно закона за земното притегляне. Като знаете, че законът за земното притегляне не е пристрастен, няма любимци и всеки път действа по един и същ начин, вие сте напълно уверени в крайния резултат. Също така, когато включите осветлението, вие очаквате крушката да светне, защото познавате законите за протичане на електричеството. Когато летя в самолет, очаквам самолета да лети, защото разбирам закона за подемните сили. Самолетите и осветлението работят всеки път, защото функциите им се основават върху закони,

които могат да бъдат изучени и след това прилагани, за да дават едни и същи резултати всеки път. Царството на Бог оперира със същата неоспорима сигурност.

И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него.

1 Йоан 5:14-15

Ето това е нашата увереност. Ако искаме нещо, което е по волята на Бога, знаем, че Той ни чува, а ако знаем, че ни чува, тогава знаем, че получаваме онова, което сме поискали от Него. Аз мога да съм напълно уверен в крайния резултат, защото Царят е този, който е създал законите на Царството. Той непременно ще подкрепи собствения Си закон. Когато Писанията казват, че Той ни слуша, те нямат предвид, че Той само ни чува какво говорим, а става въпрос за начина, по който един съдия изслушва дадено дело, за да определи справедлива присъда. Съдията не съди въз основа на своите чувства, а по-скоро той е там, за да гарантира, че законът ще бъде приложен в полза на гражданите на царството. Аз предварително знам как ще приключи дадено съдебно дело, още преди то да е започнало.

С Дренда станяхме свидетели на удивителни неща, които се случваха в живота ни, когато започнахме да прилагаме законите на Царството. За около две години и половина ние станяхме напълно свободни от дълговете си. И от това да ни се налага да разделяме едно детско меню в някое заведение за бързо хранене на три деца, ние стигнахме до там, че да си плащаме в брой за новите коли и да построим своя дом мечта върху 55 акра земя, дом, който

е напълно изплатен. Основахме компании, които години по-късно продължават да дават чиста печалба от стотици хиляди долари. След това основахме и църква в родния ми град, за да споделяме с другите какво сме открили за Царството на Бог. И установихме, че много хора искат да разберат какво сме открили и искат да живеят добрия живот, който предлага Божието царство. Поради благовестването на Царството църквата се разрасна много оттогава и сега е силна и посещавана от хиляди хора.

Макар почти ежедневно да поучавах за Царството всеки, който беше готов да ме слуша, аз имах желанието като експеримент да достигна до една група от хора, които никога преди не бяха чували за него. Знаех, че ако искам да видя промяна в нечий живот по отношение на неговото разбиране за Царството, то тогава ще трябва да проведя повече от една сесия, за да достигне до този човек основното разбиране за Царството. Концепцията, която смятах, че ще работи, се роди от моите преживявания на човек, израснал в методистка църква. Когато бях млад, провеждахме едноседмични съживителни събрания всяка вечер. Затова мечтаех да провеждам едноседмични финансови съживления, ако мога така да ги нарека. Представях си как те продължават пет вечери. Никога преди това не бях поучавал ред по ред за Царството и се чудех как изобщо ще съумея да организирам нещо такова. Но бях любопитен какво въздействие би имало подобно поучение в продължение на пет вечери върху хората, които го слушат. Започнах да се моля за провеждането на подобно събиране и поисках от Господ да ми даде възможност да го направя. Искането ми беше да поучавам пред група от хора, които никога преди това не са чували за Царството.

Един следобед се натъкнах на мой приятел, който беше мисионер в Албания. Разговорът ни се завъртя около много различни аспекти на църквата и служението и в един

момент премина към нещата, които Бог ми беше показал. Лари щеше да проведе годишна национална конференция за служители в Албания по-късно през същата година, през есента, и ме покани да бъда един от говорителите. Не му казах, че имам желание да проведе пет последователни сесии, но бях много развълнуван, когато той ми каза, че ще говоря на три сесии. Каза ми, че ще трябва сам да си платя пътя до там, както и да платя за голяма част от пасторите, които искат да посетят конференцията, тъй като по онова време Албания беше много бедна страна. Съгласих се и направихме планове аз да пристигна в Албания през есента на 2005 година.

Настъпи времето за пътуването и аз бях толкова развълнуван, че ще мога да поучавам за Царството тази група от хора, които всъщност едва сега се учеха какво означава да бъдат християни. Когато пристигнах в Албания, Лари ме посрещна на летището и каза, че един от неговите говорители е отменил участието си и че сега ще се наложи аз да проведа пет сесии, вместо три. Знам, че това беше нещо, което със сигурност Святият Дух уреди! Имах подготвени записки за три сесии, но много бързо се помолих и се подготвих за още две сесии. Бях леко притеснен как ще реагират хората предвид тяхната крайна бедност и корупцията, която владееше цялата страна.

По време на първата сесия усещах, че те са леко колебливи, но когато продължавах да поучавам онова, на което Бог ме беше научил като разказвах свидетелства, които доказваха думите ми, хората ставаха все по-радостни и по-развълнувани. До четвъртата сесия някои от тях вече се смееха и бяха толкова щастливи от нещата, които чуваха, че някои дори започнаха да викат. Странно, но усетих, че Господ ми казва по време на петата сесия да събере дарение. Казвам, че е странно, защото бях платил, за да могат повечето от тях да присъстват на събирането

и знаех, че парите им са или много малко, или изобщо не разполагат с такива. Но след като помислих върху това, осъзнах, че хората ще трябва да се научат да живеят според онова, което чуват. Бях леко притеснен как да кажа на Лари за това, но той много бързо ми каза да действам смело и да събера дарението. Разбира се, аз не събирах дарение за себе си, дарението беше за Албания в полза на църквите там.

Дойде времето за последната сесия и аз поучавах как да освободят вярата си като им разяснявах някои от законите, които бях научил. В края на службата, когато събрах дарението, всичко се отприщи. Хората започнаха да викат и да танцуват докато помазанието на Бог изпълваше залата. Отпред стояха четирима човека с кутии за дарения и те едва успяваха да се задържат на краката си. Плачеха, трепереха от присъствието на Бог докато хората носеха своите дарения. Никога не бях виждал да се случва подобно нещо на събиране, особено във връзка с даването на пари!

Когато с Лари си тръгнахме онази вечер, разговаряхме за изненадата си от мощното помазание и от реакцията на хората по време на службата. След като стигнахме в апартамента му, той беше много любопитен да изброи парите, тъй като никога до този момент не бяха събирали две пълни торби по време на дарение. Парите обикновено се събирали в една четвърт от торбата. Когато Лари изсипа парите върху масата в хола си, изведнъж една синя мъгла изпълни стаята и върху нас слезе помазание, каквото не бях усещал никога преди това. Не можехме да помръднем и само се отпуснахме върху столовете си. Докато гледах купчината с пари на масата пред нас, забелязах брачната халка на мъж в центъра на купчината. Осъзнах, че пръстенът беше даден от човек, който нямаше дори стотинка, но въпреки това е дал всичко, което има. Когато забелязах

този пръстен, Господ ми проговори.

„Призовавам те по всичките народи да поучаваш Моя завет на финансово благословение и където и да те изпратя, Аз ще плащам за разходите ти.“

Бях стъписан. Не можех да спя три дни. Това помазание стоеше върху мен седмици наред. И когато се срещнех с някой от друга страна, аз отново усещах помазанието. Макар че това дарение беше за църквите в Албания, след като се прибрах у дома, Лари ми се обади и ми каза, че Господ му говорил да ми изпрати пръстена. Бях развълнуван. При все че аз не съм казвал абсолютно нищо на Лари за желанието си да имам този пръстен, той чул от Бог и сам ми го изпрати. А исках този пръстен, за да ми напомня за онова, което Господ ми е говорил. И днес този пръстен е в рамка, закачен на стената зад мен в офиса ми.

Когато се прибрах обратно в Охайо, един пастор, който беше приятел на Лари и пастируваше малка църква в Юта, чул какво се е случило в Албания и се свърза с мен, за да ме покани да отида при тях. Той пастируваше в един индиански резерват и каза, че там хората са много бедни. Каза още, че църквата се състои от едва 60 човека, но аз го уверих, че това не е проблем и че ще отида.

Там проведох същите пет сесии, които поучавах и в Албания. Не видях синята мъгла, но помазанието отново беше изключително силно.

Тъй като дарението беше за мен, аз поставих сумата в един плик и я отнесох в Охайо. Когато пристигнах в офиса си, подадох плика на моята секретарка, за да изброи парите и да ги внесе по сметката, след което отидох на обяд. Докато обядвах мобилният ми телефон извънмя и на екрана се изписа номерът на секретарката ми. Когато вдигнах телефона, отсреща не се чуваше абсолютно нищо. Тъкмо се каних да затворя, когато ми се стори, че отсреща някой плаче. „Трейси?“ – казах аз. Трейси отговори като се опит-

ваше да съдържа емоциите си. „Пасторе, какво се е случило в Юта с тези пари?“ „Какво имаш предвид?“ Тогава тя отговори: „Ами, когато отворих плика с парите и ги изсипах върху бюрото, за да ги преброя, изведнъж помазанието на Бог слезе и върху мен толкова силно, че аз паднах на земята. Другата секретарка, когато чу настъпилата суматоха, дойде от нейния офис, за да види какво става и тогава силата на Бог слезе върху нея по същия начин! Какво се е случило с тези пари, пасторе?“ Разказах ѝ за действието на Бог в Юта и за силното помазание, докато събирахме дарението, но освен това нищо друго не се беше случило. Трябва да си призная, че бях много заинтригуван от ставашото, тъй като никога не бях чувал или виждал нещо подобно преди това. Макар да не го разбирах, очевидно беше, че помазанието, което беше на събранието, сега беше и върху парите! Наистина!

Така започнахме да провеждаме конференциите „Финансова революция“ из цялата страна в големи и в малки църкви, навсякъде, където имаше хора, които бяха готови да слушат. Макар да виждахме синята мъгла само в някои случаи, помазанието винаги беше много силно. Както беше в Албания и както се случи с дарението от индианската църква в Юта, остатък от помазанието имаше върху самото дарение. Забелязах, че след службите, когато брояхме дарението, човек можеше да държи една монета от него и просто да започне да трепери под силата на Святия Дух. Не всички имаха едно и също ниво на помазание върху себе си. По-късно научих, че това е в резултат от вярата, която е освободена чрез дарението от отделните хора. Невероятно!

Поредицата *Твоята финансова революция* от пет книги покрива петте сесии, които проведох по време на онова първо събиране в Албания. Разбира се, книгите са малко по-разширени от изнесеното по време на първата конфе-

ренция. Вярвам, че когато започнете да изучавате Царството както направихме ние с Дренда, това ще промени начина, по който гледате на всичко, както направи и за нас. Тази книга е третата от поредицата и първоначално, когато поучавах в Албания, я бях нарекъл „Богатство от Святия Дух“. Вярвам, че това твърдение е вярно и днес. Именно вдъхновените от Святия Дух стратегии ще ви направят да преуспявате. Моята надежда е чрез тази книга да научите как точно работи Святият Дух в земното царство, за да направи тези стратегии да се изпълнят в действителност.

ГЛАВА 1

Искаш от нас да направим това?

Когато се върнах от първото пътуване до Албания, бях объркан. Силното въздействие, което Господ беше оказал в живота ни, а после и това, че ми каза, че трябва да отида по всички народи, ми дойде някак в повече. Народите? Та аз бях онзи човек, който каза на Дренда, когато се оженихме, че никога няма да пътувам и че нямам никакво желание да ходя по мисионерски задачи в различните страни. Но Бог разбира се имаше други планове. Трябваше да отида до всички народи, но как? Имах бизнес, който покриваше почти целите Съединени щати, имах църква, която трябва да пастирувам, семейство, което да възпитавам и безброй други отговорности. Изобщо не можех да видя как би било възможно да отида до различните народи. Но Бог имаше план; план, който изобщо не изискваше от мен да пътувам; план, за който никога не се бях сещал, нито някога ми е идвал на ум – телевизията.

С Дренда нищо не разбрахме от телевизия. По онова време дори на видео не записвахме нашите служби. Но Бог започна да ни показва какво предстои и как трябва да го извършим и ние усетихме силно привличане към телевизията. Първото нещо, което разбрах, е че за да се съз-

даде телевизия, са необходими средства, много средства. Когато изчислихме всичко, се оказа, че са ни необходими 300 000 долара, за да стартираме и да работим през първата година от създаването ѝ. Трябва да призная, че бях малко шокиран от това колко скъпо е подобно начинание. Големият проблем беше, че църквата вече беше дала максимума, на който беше способна, тъй като по това време строяхме нашия „Наусентър“ – сградата на служението и нямаше никакви допълнителни пари, с които да плащаме за телевизия. Затова казах на Господ, че точно сега пари за стартиране на телевизия нямаме. Спомням си, как Той се съгласи с мен и ми каза: „Точно така е, затова ти и Дренда ще платите за нея!“

Меко казано, ние бяхме леко стъписани, особено предвид на това, че точно тогава строяхме сграда за църквата на стойност между шест и седем милиона долара. Повярвайте ми, проектът за сградата „Наусентър“ сам по себе си беше огромна стъпка на вяра и отнемаше всичките ресурси, които постъпваха в църквата. Освен това двамата с Дренда бяхме обещали за проекта 250 000, а по онова време всичките тези пари все още не бяха постъпили в сметките ни. И сега освен тази сума да прибавим други 300 000 долара и то до края на същата тази година, това ми се струваше направо непосилно.

Знаех, че пътешествието, което бях поел, беше от Господ и в духа ми постоянно отекваше Неговото обещание, че Той ще подсигури парите за отиването на всяко място, на което ме изпрати. Въпреки това, естествено погледнато, както и да пресмятах цифрите, не можех да видя възможен начин, по който ние с Дренда да можем да платим допълнителни 300 000 долара освен тези, които вече бяхме обещали. Бях убеден, че Бог е верен на Словото Си и знаех, че ще ми се наложи да направя крачка на вяра, доверявайки Му се да ми покаже какво точно да направя.

Много искам да мога да ви кажа, че съм бил уверен и свободен от притеснения при вземането на това решение, но не мога. Църквата използваше всеки цент, който постъпваше в сметката, за сградата. Всичките ми лични пари се използваша, за да платя 250 000 долара, които бях обещал, а имаше и много други области в бизнеса ми, които през онази година се нуждаеха от финансиране. Просто нямаше никакви налични пари, за да мога да дам тези 300 000 долара за стартирането на телевизия!

С Дренда бяхме планирали двуседмична ваканция в Хавай, а когато се приберях, трябваше да подпиша договора за стартирането на телевизията. Аз определено харесвам Хавай, но трябва да си призная, че ми беше малко трудно да се отпусна напълно, предвид тежестта на това решение, пред което щях да се изправя, когато пристигна у дома. Освен проблема с парите за телевизията, аз бях напълно неподготвен за това и се чувствах много неловко пред камера.

**ЗНАЕХ, ЧЕ БОГ Е ВЕРЕН
НА СЛОВOTO СИ И ЗНАЕХ,
ЧЕ ЩЕ МИ СЕ НАЛОЖИ
ДА НАПРАВЯ КРАЧКА НА
ВЯРА, ДОВЕРЯВАЙКИ МУ
СЕ ДА МИ ПОКАЖЕ КАК-
ВО ТОЧНО ДА НАПРАВЯ.**

Можех да говоря пред хиляди хора на събрание, но пред камера се паникьосвах. Предвид всичко това, което бушуваше в главата и в духа ми, аз се борех с дух на страх, относно това решение.

Макар да знаех категорично, че съм чул от Бог, все още бях изправен пред факта, че нямам пари. Моят бизнес и бездруго се беше свил финансово през тази година, заради сумата, която бях обещал и не можех да видя как изобщо би могло да се случи цялото това нещо с телевизията. Да, това беше страх и да, беше неверие. Знам го. Просто съм напълно откровен с вас. Знаех, че трябва да се хвана

за Словото и да сваля погледа си от всичко, в което го бях вперил, и да погледна към онзи пръстен на стената. Сам Бог ми каза, че Той ще плати за всичко, което поиска от мен! През това време в едно от нашите дарения някой беше пуснал някаква златна монета. Честно, през живота си не бях виждал златна монета преди тази. И докато я държах в ръка, Господ ми говори: „Точно както показах на Петър къде е монетата, с която да заплати данъците си, така ще покажа и на теб къде да намериш парите, за да платиш за телевизията.“

Носих тази златна монета с нас на пътуването ни в Хавай и се разхождах по плажа и се молах, държейки монетата, за да си припомням, че Бог се е погрижил вече за разходите за телевизията. Молитвените ми разходки по плажа обикновено протичаха по следния начин. След като първо се молах в Духа известно време, аз получавах мир за подписването на този договор и се отправях обратно към къщата, но не минавах и двадесет метра нагоре по хълма преди умът ми отново да започне да ми крещи, че няма естествен начин, по който да се сдобия с парите. Факт беше, че ние нямахме необходимите средства, не знаехме как да управляваме телевизия, нямахме никакво оборудване и списъкът продължаваше до безкрай. В духа си обаче непрекъснато чувах онова, което Господ ми каза в Албания - че където и да ме изпрати, Той ще се погрижи за разходите ми. Беше вече май месец, когато се случваше това и в действителност аз трябваше да разполагам с 300 000 долара до края на годината, за да може това с телевизията да проработи. Краткото време правеше тази планина да ми се струва още по-голяма.

Духът на страх също се опитваше да ми говори, като изпитваше решителността ми да се държа за онова, което Бог ми беше казал. „Ти учиш хората на финансова почтеност, а какъв ще изглеждаш в очите им, когато сам не

успееш да си платиш сметките?“ И аз правех обратен завои и се връщах отново на плажа, молах се и обновявах ума си в Словото на Бог, докато не получа мир. И така аз ходех напред-назад, борейки се в ума и в духа си за този договор около седмица, докато не се почувствах напълно сигурен, че всичко ще бъде наред и страхът повече не можеше да ме тормози с негативните си мисли. С Дренда нямахме никаква представа откъде ще дойдат парите, но знаехме, че сме чули от Бог. Затова, когато се прибрахме у дома, ние подписахме договора и сега вече се захванахме да мъдрим как се прави телевизия.

Във връзка с паричния въпрос от уравнението, удивително, но аз бях получил обаждане от един човек от Атланта, когото не познавах и това се случи няколко месеца преди пътуването ни до Хавай. Той каза, че е получил книгата ми по темата за финансите и много му е харесала. По онова време бях издал книгата в малък тираж с личните си средства и тя не се продаваше никъде другаде освен в нашия град. Очевидно обаче някой от моите работници е ходил на почивка в Атланта и на летището е заговорил случаен човек и станало въпрос какво работи. Работникът ми имал моя книга в себе си и му я подарил.

След като я прочел, той бил толкова заинтригуван, че решил непременно да се свърже и да говори с мен. Говорихме дълго време и той спомена, че е пътуващ евангелизатор, а служението му е фокусирано основно върху чуждите държави. Попита дали някога можем да се срещнем и му споменах, че ще бъда в Атланта след около месец на път за една служба. Това беше чак след нашата ваканция с Дренда. Уговорихме се да се срещнем. Когато най-после се видяхме, имахме страхотно време. Беше толкова хубаво да чуя всичките свидетелства за чудесата на Бог и за опасностите, с които често пъти се е сблъсквал по време на своите пътувания. Темата за финансите обаче се оказа

допирната ни точка. Той изглеждаше очарован от моята книга и от свидетелството ми за излизането ни от дълг.

По време на разговора той спомена, че току-що се е върнал от Шарлот, където е гостувал на телевизионно предаване и усетил, че моята финансова история би била невероятно свидетелство, което да се разкаже в това шоу. Каза, че ще им предаде книгата ми и ще им разкаже за мен. Бях леко шокиран от цялото това нещо.

Аз не бях чувал за тази телевизионна програма, която той спомена, но само след няколко седмици получих обаждане от програмния директор, който ме попита дали бих искал да бъда гост на неговото предаване. Едно от искванията за участие в него беше гостът да има продукт, който те да могат да предложат в ефир. Затова им казах, че имам на дискове поучението за финансовата революция. Те казаха, че това е отлично и след това се съгласихме за цената, на която да им предоставя комплекта от пет диска. Дадох им ги на цена на едро, разбира се, но въпреки това остана малка възможност за някаква печалба и за нашето служение. Удивителното е, че предаването постигна голям успех и ние продадохме хиляди по хиляди от тези дискове. Само това успя да прибави хиляди долари в бюджета за телевизията от източник, за който не знаех абсолютно нищо, когато подписах този договор.

После още едно шокиращо нещо – човек от църквата ни, който преди няколко години дойде при нас напълно разорен и на прага на това да бъде изгонен от къщата си, сега дойде при мен и пожела да помогне с финансирането на телевизионното предаване. Той практикуваше това, което беше слушал за Царството, и вече не беше беден. Даде ми 120 000 долара за телевизионното ни служение!

Поради продажбите на онези комплекти с дискове, поради сумата от моя приятел в църква и други дарения, които бяха постъпили, ние с Дренда не трябваше да даваме

нито цент от личните ни пари през първата година на работата на телевизията! Бог беше верен на Своето Слово. Той каза, че ще плати за това начинание и го направи. Половината от проблема беше решен, но ми оставаше другата половина. Както вече ви казах, аз не разбирах нищо от телевизия!

През онази есен Дренда посети голяма женска конференция и там била поканена в стаята за говорителите, където те се събирали по време на почивките между сесиите. За Дренда това била голяма чест и тя отишла с особено вълнение. След една от сесиите, докато обядвала, една жена, която тя никога не била виждала, я приближила и седнала до нея. След като разменили кратка информация една за друга, жената изведнъж попитала: „Започнахте ли вече телевизионно предаване?“. Дренда била леко изненадана, но отговорила: „Не, не сме, но го обмисляме.“. Тогава жената отвърнала: „Ако решите да го направите, обадете се на този човек, защото той може да ви помогне.“ Дренда си записала телефонния номер и имейл адреса, които ѝ дала жената, и поставила листчето в дамската си чанта.

Бяха минали няколко седмици оттогава, а тя буквално беше забравила за малкото листче в чантата си. Една вечер обаче, след като го намери, реши да изпрати имейл на човека, за да види какво ще каже той. А човекът изглеждаше заинтересован и я помоли да му изпрати дисковете *Финансова революция*. Така и направихме. След около седмица се обади неговият асистент и ни каза, че този господин определено е заинтересован и би желал да се срещне с нас по време на годишната конференция на Националните религиозни медии. Тази конференция беше само след няколко седмици. Отговорихме му, че ще бъдем там.

С Дренда пътувахме с колата до конференцията и бя-

хме леко притеснени. Бях си купил нов черен костюм за срещата и изобщо не знаех какво да очаквам. Човекът ни беше помолил да се срещнем с него в хотелския му апартамент, за да дискутираме възможностите за стартиране на телевизия. Когато стигнахме до хотела и се изкачихме на етаж на апартамента му, си спомням как ходихме напред-назад пред вратата му преди да дръзнем да почукаме, защото искахме малко да се успокоим. Когато влязохме в стаята, останахме много изненадани да видим, че там ни очаква цяла група от хора, които чакаха, за да разговарят с нас. Столовете бяха наредени в полукръг и двамата с Дренда седнахме обърнати срещу тях. Не се бяхме срещали с никого от тях, но всички те бяха облечени много професионално.

Започнахме да говорим първо за незначителни неща, но след това те започнаха да ни задават въпроси във връзка с желанието ни да стартираме телевизия. Все още си спомням ясно първия въпрос: „И защо искате да правите телевизионно предаване?“. Аз не знаех тогава, но онези хора, събрали се в тази стая, бяха все ръководители от най-високо ниво на различни области в продуцирането на телевизионни предавания. Разбира се, там беше човекът, с когото се бяхме уговорили за среща, но присъстваха и продуценти, рекламни агенти и други, и всички те ни задаваха много и трудни въпроси. Като цяло имах усещането, че срещата мина сравнително добре. Ние бяхме себе си и не се опитвахме да впечатляваме някого, а само споделихме свидетелството си за онова, което Бог беше направил за нас. Всички изглеждаха доволни от видението и страстта ни и ни казаха, че ще ни се обадят до няколко седмици, за да обсъдим подробностите.

Когато минаха тези няколко седмици, говорихме отново и този път всички решихме да продължим с планирането на реално телевизионно излъчване. По онова време бя-

хме преценили, че можем просто да снимаме предаването у дома, а господинът, с когото Дренда се беше свързала, ни помоли следващата си среща да проведем именно в нашата къща. Той искаше да види дома ни, за да прецени дали наистина ще се получи добре, ако снимаме там.

В уреченото време той дойде у дома. Седнахме, за да поговорим. До този момент не знаех много за него, а само че една жена е дала неговия номер и имейл на Дренда. Но когато седнахме, той започна да ни разказва за всичките телевизионни предавания, които е продуцирал и които в момента продуцира. Имената на всички тях бяха толкова популярни! Аз стоях във възхита: „Боже, как успя да доведеш този човек от Лос Анджелис в моята къща в провинцията наред нищото?“ Този човек се съгласи да направи едно пълно предаване, да го запише, да го подготви за излъчване в ефир и да го продуцира на доста добра цена. Като за начало решихме наистина да записваме предаването у дома в гостната ни стая.

Дойде първият ден за записи и ще ви призная, бях много притеснен. Както казах, аз няхах никакъв опит с телевизията. Не знаех как трябва да се подготви една телевизионна програма, никога не бях говорил пред камера; всичко това беше съвсем ново за мен. Бях развълнуван да разкажа на всички свидетелството си за силата на Царството, но телевизията си беше висока топка за мен, която трябваше да се науча как да преодолеея.

За капак, в деня на записа се случи трагедия, която допълнително усложни нещата. Продуцентът, който беше изпратен, за да заснеме предаването в продължение на седмица, се наложи да си тръгне посред нощ. Малкият му син беше прегазен и убит от колата на съседа, докато паркирал назад. Неговият асистент, който също беше там, обясни ситуацията и ние решихме да не казваме на никого за случилото се докато не приключи заснемането. Някак

си успяхме да го направим. Записахме три предавания в онзи ден. И вече официално влязохме в телевизията. Изумително!

Когато започнахме предаванията нямахме никаква представа как ще продължим да плащаме за времето в ефир. Но Бог започна да ни учи, че Той не само ще подсигури 300 000 долара, от които първоначално имахме нужда, за да започнем, но че ще продължи да снабдява за всяко едно излъчване. А пред нас стояха толкова много неща, които трябваше да научим. Дори не си бяхме помисляли, че е възможно хората да сеят в нашето телевизионно служение, ето колко наивни сме били.

Зле ли страда някой от вас? Нека се моли.

Яков 5:13

Спомням си как Трейси, секретарката, се обади един ден от офиса. Беше скоро след като предаването ни започна да се излъчва в ефир. Когато вдигнах телефона беше ясно, че тя е разтърсена от нещо. Гласът ѝ трепереше. „Пасторе, някой, който е гледал предаването, ни е изпратил чек за 500 долара. И пасторе, когато го взех, същото това помазание, което беше върху парите, които донесе от индианския резерват, беше и върху този чек.“ Аз започнах да пелтеча: „Сериозно ли? Някой ни е изпратил пари?“. Никога не ми беше идвало на ум, че хората биха изпращали пари, за да подкрепят излъчване на някакво предаване, докато този чек не се появи на бюрото в офиса. Но слава да бъде на Бога, хората оттогава не спират да изпращат финанси, което позволява програмата да се излъчва по целия свят всеки ден във всяка часова зона! Разходите ни се покачиха до милион на година, но Бог винаги е бил верен на Своите думи към мен. Той винаги плаща сметките ни.

Тази книга говори за това да чуваме и да бъдем водени в живота си от Святия Дух. Свидетелството ни за телевизионното ни предаване е добър пример за това как Святия Дух вдъхновява хората да правят много по-велики неща от онези, за които са се осмелявали да си мечтаят.

Всичко, което Бог пра-

ви в живота ни, идва

ЗЛЕ ЛИ СТРАДА НЯКОЙ?

от способността ни не

НЕКА ДА СЕ МОЛИ

само да познаваме как

ЯКОВ 5:13.

оперира Неговото Цар-

ство, но и от това да

можем да чуваме Бог да ни дава насока, мъдрост и отго-

ворите, от които имаме нужда. Свидетелството, което то-

ку-що ви разказах, нямаше да може да се случи, ако не се

бях научил как да чувам Святия Дух. Понякога всички ние

се изправяме пред трудни ситуации, които могат да ни се

струват безнадеждни. Но Бог има отговор за нас.

Защо трябва да се молите? Защото трябва да чуете

отговора, посоката и решението на проблема. Както и два-

мата с Дренда неведнъж сме виждали, Бог може да на-

прави много повече, отколкото можем да си представим,

когато сме изправени пред някакво затруднение. Той ще

ви помогне с уникални и понякога дори странни отговори

и стратегии, така че да можете да преодолеее онова, ко-

ето ви се струва като невъзможна ситуация. Често пъти

именно способността ви да чуете отговора от Бога може

да се окаже разликата между успеха и провала, живота и

смъртта. Ще говоря много за чуването на гласа на Святия

Дух в тази книга, но първо нека ви дам още един пример

затова как Духът може да ви помогне в трудно време.

Когато започнахме строежа на „НауСентър“, който беше

проект на стойност 6,5 милиона долара, ние първоначал-

но бяхме събрали 2,5 милиона в брой, но използвахме и

малко пари от банката. Освен това имаме и средствата,

които постъпваха по времето на изпълнението на самия проект. Това беше голямо начинание за една църква от 550 човека. Направихме първата копка през есента на 2007 г. и всичко вървеше чудесно, докато не дойде пролетта на 2008 г. Сигурно си спомняте кризата от 2008 г. Е, ние строяхме точно по време на криза. Цените на всичко хвъркнаха до облаците! Цената само на стоманената конструкция се покачи с 300 000 долара от първоначално договорената цена. И това е само един от примерите. Целият проект поскъпна неимоверно, тъй като цените на всички стоки се повишиха.

Към края на 2008 година със задълбочаването на кризата банките в региона и всъщност из цялата страна, започнаха да намаляват кредитните линии и да изискват предсрочно погасяване на кредитите. Нашият строителен предприемач дойде един ден при нас за едно плащане, което вече беше предварително одобрено от банката ни. Той трябваше да се разплати с подизпълнителите си и да заплати други неизплатени фактури – пари, които вече бяха похарчени. Чекът от един милион трябваше да бъде покрит от предварително уговорено финансиране от страна на банката, тъй като ние вече бяхме изхарчили парите в брой, с които разполагахме. Само че нямаше възможност за покриването на чек от един милион долара. Бяхме шокирани да разберем, че банката е оттеглила своето предложение и е намалила кредитната си линия. И не беше само нашата банка, а всички банки във всеки град. Името на банката ни беше на всяка заглавна страница на местните вестници през онази седмица. Бяха освободени 550 служители от банката през същата седмица и тя се бореше да оцелее по времето на този финансов срив.

Належащата ни нужда беше строителният ни предприемач да се разплати с подизпълнителите и да плати за материалите, които вече бяхме употребили. Този чек за един

милион не беше за нещо, което щеше да му е нужно за в бъдеще! Той вече беше похарчил този милион! Имаше и други компании и семейства, които се нуждаеха ние да се разплатим със строителния ни предприемач, за да може той да се разплати с тях. Също като нас и той смяташе, че банката ще продължи да спазва поетия от нея ангажимент. А сега накъде? Какво да прави човек в такова време? Аз нямах един милион долара и нямах никакво намерение да започвам да умолявам хората от църквата да дават пари! Освен това телевизията ставаше все по-скъпа, тъй като се бяхме разширили и излъчвахме в повече канали и сега ефирното ни време струваше 50 000 долара на месец. Какво друго ни оставаше да сторим, освен онова, което ни учи Яков 5:13. Във време на затруднение да се молим!

Така стана, че бяхме спечелили още едно пътуване до Хавай чрез бизнеса ми по онова време. И тъкмо бях разбрал, че банката е изисквала преждевременно изплащане на кредита дни преди да тръгна. Докато си проправях път през летището, за да хвана полета до Мауи, трябва да призная, че все още бях малко шокиран. Умът ми препускаше с хиляди мили в час. Но докато вървах из летището, силно изкушен да започна да се самосъжалявам, чух гласа на Господ. Той ми каза: „Вдигни тоягата си!“ Направо спрях и започнах да разсъждавам за онова, което Господ се опитва да ми каже. И изведнъж осъзнах!

Точно това казва Бог и на Моисей, когато Израел няма накъде да продължи, тъй като армията на Фараон ги е хванала в капан, притиснати до водите на Червеното море. Тогава Бог казва на Моисей да вдигне тоягата си над морето и когато той го прави, то се разделя на две, като по този начин Господ проправя път за Израел, за да може народът да премине по сухо и да се спаси. Тоягата, която носи Моисей, символизира обещанията на Бог, както и властта, която му е дал, за да може да извърши изисква-

ната от него работа.

Веднага разбрах какво ми казва Бог в този момент. Аз бях лидерът, пасторът на тази църква; на мен е дадена властта да се справя с тази ситуация. Трябваше да поема властта си, да се изправя и да намеря начин. Когато пристигнахме в Хавай, всичко което можех да направя бе да се моля. През нощта не можех да заспя. Духът ми беше в терзание и аз знаех, че се боря за отговорите, от които се нуждая. Накрая на Дренда ѝ дойде една идея, която тя смяташе, че е от Господ. Благодаря на Бога за моята съпруга! Толкова много пъти Бог я е употребявал в най-различни ситуации, за да намеря плановете и посоката, от която се нуждая. Не мога да опиша колко ценна е тя за мен и колко много я обичам. Тя никога не се предава!

Планът ѝ беше простичък, но толкова прозорлив. Нищо не сочеше, че той ще проработи, но ние започнахме да действаме по него незабавно. Планът беше да направим презентация, която да дадем на банката на нашия предприемач, не на нашата банка, и да поискаме от другата банка да ни заеме парите. Презентацията ни щеше да покаже на банката кои сме ние и защо смятаме, че този заем е най-доброто решение и за двете страни. Това си беше изстрел напосоки, защото, както вече казах, всички банки в града бяха спрели всякакви форми на заеми. Но нашето мислене беше, че ако на строителния ни предприемач не бъде заплатено, тогава самият той ще се наложи да обяви фалит, което означаваше, че всеки заем, който имаше към банката си, щеше да бъде поставен в риск от пресрочване и неизпълнение. Сигурни бяхме, че такова нещо щеше да се окаже много скъпо за неговата банка и те едва ли биха искали да поемат подобен риск. Пак повтарям, че не ставаше въпрос за нашата банка, а за неговата, която нямаше никакво взаимоотношение с нас, нито ни познаваше.

И така, ние подготвихме презентация, в нея описвахме

демографските особености на региона и колко бързо се разрастваше той. Показахме на банката своята история и очаквания ни ръст. Освен това показахме и множеството начини, по които сградата ще ни носи приходи извън църковните служби, като например колко бързо се покачват приходите ни от телевизията и много други неща, които смятахме, че ще ги заинтригуват. Искахме да ги уверим, че макар да представляваме голям риск, този риск щеше да бъде печеливш за банката, независимо от трудните времена. Освен това искахме ясно да покажем, че ако строителят не получи заплащане, той ще бъде изправен пред риска от потенциални загуби и ние искахме да им помогнем да избегнат такъв риск. Помолихме да се срещнем с вицепрезидента на банката, който отговаряше за отдела за търговските заеми. Помолихме се и влязохме в неговия кабинет, уверени, че това е планът на Светия Дух и отправихме своето искане.

Удивително, но след нашата презентация служителят накара секретарката си да напише чек на църквата за 500 000 долара на момента, който ние да можем да вземем веднага. Той каза, че това, което прави, е необичайно и че обикновено не прави нещата по този начин. Нямахме никакви клаузи с малки букви, нямаше формуляри, само чек за 500 000 долара. Каза, че за другите 500 000 ще трябва да сключим договор, но ни увери, че това ще се случи, тъй като той е човекът, който одобрява тези договори. И го направи. Ние се разплатихме със строителния предприемач, той получи милиона, а ние си довършихме сградата.

Трудно мога да ви опиша как се чувствахме двамата с Дренда през този един час в колата, докато се прибирахме след тази среща с чек от 500 000 долара в ръцете си. Бяхме изпълнени с невероятна радост и се чувствахме страхотно! Няма точна дума, с която да мога да опиша какво беше усещането. Бяхме във възторг от това, което Свети-

ят Дух току-що беше извършил! Първият човек, на когото се обадохме, беше нашият строителен предприемач. Все още чувам радостния му възглас, след като му казахме добрите вести. „Какво сте направили? – попита той. - И те

**АКО ВЪЗНАМЕРЯВАТЕ ДА
СЕ ДОКОСВАТЕ ДО ИЗУ-
МИТЕЛНИТЕ ВЪЗМОЖ-
НОСТИ НА БОЖИЕТО ЦАР-
СТВО, ЩЕ ТРЯБВА ДА СЕ
НАУЧИТЕ КАК ДА ЧУВАТЕ
СВЯТИЯ ДУХ.**

са ви дали чека в същия момент?!“ И той, и ние знаехме, че това е само Бог.

Как се случи всичко това? Чрез Святия Дух. Бог има отговорите, от които се нуждаете, приятели! Ако възнамерявате да се докосвате до

изумителните възможности на Царството на Бог, ще трябва да се научите как да чувате Святия Дух. Точно за това е тази книга!

Да преминаваме със Святия Дух през различните ситуации е много по-вълнуващо от всеки филм от поредицата за Джеймс Бонд, който някога сте гледали! И също като във филма, вие винаги знаете кой побеждава накрая, без значение през какви драматични и трудни моменти може да премине героят!

ГЛАВА 2

Царството

Сигурен съм, че сте чували за многото несериозни дела, завеждани от граждани, които след това биват отхвърлени от съда. Ето само един пример.

Затворник от затвора в Колорадо завежда дело за над 88 милиарда долара (да, милиарда) против Националната футболна лига. Неговият иск е срещу решение на съдиите по време на плейофен мач между *Далас Каубойс* и *Грийн Бей Пакърс*. Съдията отсъжда неуспешен пас, направен от Дез Брайънт (от *Каубоите*). Но затворникът не е съгласен с неговото решение. Затова завежда дело срещу съдията за небрежно отношение към играта, в което иска Националната футболна лига да му изплати 88 милиарда. Защо точно такава е сумата? Защото 88 е номерът на екипа на Брайънт.¹

Лудост е, нали? Смятам, че всички можете да прецените, че подобно дело не може да стигне до никаква инстанция. Но какво определя дали едно дело е валидно или не? Според сайта law.com двете основни причини за едно дело да бъде отхвърлено са ако делото има проблем с юрисдикцията или ако делото няма правни основания да се гледа в съда. Защо повдигам правни въпроси в книга за Святия Дух? Защото ако искате да видите как се движи Святият Дух във вашите ситуации, тогава трябва да сте наясно със същността на законите. Божието цар-

ство е именно това – царство, което оперира в рамките на законите на това Царство. В предишните две книги от поредицата *Твоята финансова революция – силата на верността* и *Твоята финансова революция – силата на почивката*, аз полагам основите на разбирането за това как работи Царството на Бог по отношение на правомощията и на закона. Но за да разберете това, което говоря за Святия Дух, може би е добре да ви припомня тези принципи. Нека започнем с малък тест.

А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. И не можеше да извърши никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и ги поучаваше.

Марк 6:4-6

Можете ли да ми кажете защо Исус не можа да изцели хората, за които четем в този пасаж? Стандартният религиозен отговор е, че Божията воля е била да не ги изцелява. В крайна сметка, Бог знае най-добре и ако иска да ги изцели, Той може да го направи, нали така? Имам предвид, все пак Той е Бог. Бихте ли предположили, че там е имало хора, които са се нуждаели от изцеление, но не са го получили? Мисля, че това става ясно от текста. Да знаете отговора на въпроса защо Исус не можа да изцели хората там, е от жизненоважно значение. Това е въпрос, на който задължително трябва да можете да отговорите. Ако прочетете заключението на историята, ще стигнете до думите на Исус, че липсата на вяра у хората е нещото, която им пречи да получат от Него. За да разберем защо според Исус хората не получават, ние трябва да сме наясно какво всъщност представлява вярата и защо тя е задължителна

на земята, за да може Небето да получи легални правомощия тук.

Нека обобщя проблема в този случай. Не става въпрос за липса на сила или на желание от страна на Исус. Проблемът е въпрос на правомощия. По същество, Небето няма легално основание, за да се намеси в ситуацията на повечето хора там. И преди да захвърлите тази книга, смятайки, че не знам за какво говоря, дайте ми минута да ви обясня.

Когато Адам и Ева са поставени на земята, те имат пълна и абсолютна власт над земното царство. Мисля, че следният пасаж съвсем ясно подкрепя моето твърдение.

Ти си го направил само малко по-долен от ангелите, със сила и чест си го увенчал, и поставил си го над делата на ръцете Си. Всичко си подчинил под нозете му. И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо, неподчинено на него...

Евреи 2:7-8

Забележете, Библията казва, че Адам е увенчан или коронован със слава и чест. Терминът „увенчан“ тук говори за място на власт, от което Адам управлява, а не че действително е носил корона в градината. Можем да допуснем, че е възможно да е имало някакъв блясък или ореол около него, но това е само мое предположение. Адам има славата (помазанието и величието на Царството) и почитта (позицията на власт) на Божието царство. И поради тези две неща той управлява над земята с делегирана власт от името на Царството на Бог. Сатана, който вече е на земята, когато е създаден човекът, презира го и иска да се домогне до властта, която му е дадена. Знаейки, че не може просто да отнеме короната на власт от Адам, тъй като Адам има пълна власт над него, той трябва да измис-

ли някаква измама, чрез която да успее да се домогне до него и да го накара сам да се откаже от короната (властта си) доброволно.

Така сатана подмамва Ева, последвана от Адам, и двамата заедно се бунтуват срещу Бог, а това, от своя страна, води до загубата на тяхната позиция в Божието царство. След като вече са последвали сатана, те влизат под юрисдикцията на неговото царство. Сигурно ще се запитате: „Защо изобщо Бог позволява на сатана да се разхожда в градината?“ Защото не е имало друг начин. Знаем, че сигурно сте малко шокирани от отговора, но ако се замислите, ще видите, че е истина. Нека разгледаме набързо Битие 2:8-9.

И Господ Бог насади градина на изток, в Едем, и постави там човека, когото беше създал. И Господ направи да произраства от земята всяко дърво, що е красиво на глед и добро за храна, както и дървото на живота сред градината и дървото на познаване на доброто и злото.

Четейки този пасаж, можем да се зачудим защо Бог би поставил дървото за познаване на доброто и на злото точно в средата на Градината до дървото на живота. На практика, за да бъде законно за Бог да нахлуе на територията на сатана, Той трябва да даде на човека възможност да избира дали да служи на Него или на сатана. Бог не може легално да влезе под юрисдикцията на сатана и да постави там човека. За да бъдат нещата законни, човекът трябва да има правото да избира на кого да се подчини. Докато човекът избира Бог, дървото на живота, то човекът управлява над сатана. Ето защо дървото за познаването на доброто и на злото е трябвало да бъде поставено точно до дървото на живота.

Ето едно важно наблюдение, което трябва да направим. Не е било възможно човекът да бъде поставен на земята, без да му бъде дадена свободата да избира. Знам, че повечето християни твърдят, че сме създадени със свободна воля, за да може Бог да види кой Го обича. Предполагам, че донякъде мога да приема това твърдение за истина. Но по същество би било незаконно без възможността за избор. Ако на човекът не му е била дадена свободна воля, той не е можел да бъде поставен тук. Има много неща, които мога да обхвана в тази дискусия, но те вече са обяснени в моите първи две книги.

И така, Адам избира да повярва на измамата на сатана, губи Царството на Бог и Господ конфронтира човека в Битие 3:17-19:

*... то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб (бел.пр. – мъчителен тежък труд) ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева. **С пот на лицето си** ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш.*

На практика Бог казва на Адам, че той – Адам – е този, който проклена земята. Тъй като Адам има абсолютна власт над земята, той е този, който отваря вратата за управлението на сатана и по същество изхвърля Бог от картината. Сега вече ръцете на Бог са вързани, а на Адам ще се налага да оцелява чрез собствения си мъчителен тежък труд и пот. Има една мъничка, незначителна подробност, която сатана забравя да каже на Ева, когато я изкушава. И тя е, че Бог вече е осъдил сатана, прогонил го е от Небето и е провъзгласил, че вечният му дом ще бъде място, наречено ад. Важно е да разберете това. Много хора питат как

е възможно любящ Бог да праща хората на място, наречено ад. Но истината е, че не го прави Той. Направи го Адам. Както можем да видим от следния пасаж, адът изобщо не е предвиден за човека.

*Тogaва ще рече и на тия, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, вие проклетци, във вечния огън, **пригoтвен за дявола и за неговите ангели.***

Матей 25:41.

Когато Адам и Ева идват под юрисдикцията на сатана, те идват и под осъждението на сатана и получават неговата присъда. Цялата човешка раса идва под властта на сатана чрез Адам. Представете си, че отглеждате добитък. Ако една от вашите крави се отели, телето ще бъде жигосано с вашия печат, тъй като то ви принадлежи, понеже и цялото стадо е ваше. Така и с цялото потомство на Адам, то автоматично застава под правомощията на сатана. Стандартното религиозно разбиране, или по-скоро да кажа липса на разбиране, е че човешката съдба, дали ще е в небето или в ада, се определя на базата на това колко добри или лоши са хората, но това е една напълно погрешна концепция. Факт е, че тяхната присъда е вече решена. Всички те отиват в ада. Не поради нещо, което са направили погрешно, а поради стореното от Адам. Но поради Божията любов към хората, Той създава и предоставя спасителен план чрез Исус Христос, който прави възможно за хората да се избавят от тази присъда и да бъдат върнати отново под юрисдикцията на Божието царство.

*Който ни **избави** от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син*

Колосяни 1:13.

Трябва да отбележим, че Бог е подсигурил законен начин за измъкване от юрисдикцията на сатана и за избягване от неговата присъда. Но за да се възползва от това, всеки един мъж, жена и дете трябва лично да избере да го направи чрез призоваване името на Исус. Християни, чуйте ме за момент. Онази мила дама в къщата по-надолу на улицата ще се окаже в ада, ако някой не ѝ каже да призове името на Господ Исус преди да умре. В ада ще има много мили хора. Лъжа на сатана е това, че хората могат да се избавят от ада чрез добри дела. Името на Исус е единственото име, дадено на човека, за да се избави от ада и от присъдата, произнесена върху сатана. Искам също да поясня, че когато Адам съгрешава, той умира духовно и е откъснат от Бог; но въпреки това продължава да поддържа законното си *пребиваване* на тази земя. Поради това сатана използва вдъхновени от демони хора, но Бог използва изпълнени с Духа хора, за да изпълняват волята Му в човешкото царство. И така, в обобщение ще кажа, че разбираме, че отиването в ада или в Небето е легален въпрос и не се базира на това колко добри сме ние, а се базира на правната победа на Исус над сатана на кръста. Макар Исус да прави законно за човек да излезе от юрисдикцията на сатана, всеки един човек трябва първо да призове името на Исус с вяра, за да се възползва от това си право.

Знам, че приключихме тази дискусия преди няколко параграфа, но нека се върнем отново към въпроса, който ви зададох по-рано: „Защо Исус не можа да изцели много хора в Марк 6?“. Казах, че е въпрос на законови правомощия и е така. Откакто Адам предаде духовните си правомощия върху земното царство на сатана, Бог не може просто да се появи където си поиска, тъй като това би било незаконно. Само не бъркайте това, което казвам, с това кой притежава самата Земя. Библията е ясна, че Бог притежава

Земята и всичко, което я изпълва. Но когато става въпрос за човешкото царство, Бог няма правни правомощия над него. Можем да прочетем това в Лука 4:5-7.

... Тогава като Го възведе (на една планина) на високо и Му показа всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът Му рече: На Тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства (защото на мене е предадена, и аз я давам на когото искам), и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

Виждаме тук, че Адам е предал на сатана законната юрисдикция над царствата на този свят. Поради това Бог не може просто да направи това, което иска, в земното царство по отношение на хората. Но ако Бог може да намери мъж или жена, които да Му се доверят и които са напълно убедени във властта на Небето, тогава Бог може да упражни Своята власт чрез такъв човек. Това е същият начин, по който сатана се сдоби с достъп до земното царство в самото начало, чрез този, който имаше законното право да обитава на тази земя – Адам. Когато Бог губи Своя човек Адам, Той трябва да намери друг начин, за да влезе обратно на земята и да осъществи Своя спасителен план, и името на човека, когото Бог намира, е Аврам.

*Тогава Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; **и в тебе ще се благославят всички земни племена.***

Битие 12:1-3

Аврам или Авраам е вратата, която Бог използва, за да получи достъп обратно до земното царство и да осъществи Своя план за спасението на човечеството.

Бог сключва завет с Авраам и с неговите потомци и чрез това правно споразумение Той получава достъп, така че да може да доведе Исус Христос на света единствено чрез родословието на Авраам. Ето защо Исус трябва да бъде потомък на Авраам и това е причината, поради която на Израел не е позволено да се женят за хора от съседните народи. Точно поради това първата глава от Новия завет започва с родословие. То показва, че Исус е законен потомък на Авраам, доказвайки по този начин и на сатана, че Спасителят има законното право да дойде и да заплати цената за греха.

Тъй като мъжете и жените продължават да имат легален контрол над земята, който не бива да се бърка с духовния контрол, Бог и сатана трябва да използват хора, които да правят неща за тях. Казано по-просто, мъжете и жените са единствените юридически лица на земята. И точно както сатана получава достъп чрез Адам и Ева, карайки ги да повярват на неговите думи, така и Бог трябва да намери хора, които да повярват онова, което Той казва, за да може да се прояви на земята. Когато мъж или жена са напълно убедени в сърцето си в онова, което казва Небето, вместо онова, което казва царството на сатана, това се нарича вяра и тя дава законни правомощия на Небето да се задвижи чрез този човек на земята и да постигне волята на Бог. Мога да кажа още много неща, но това е тема, върху която съм говорил в първите две книги.

Това е истинският ключ. Откакто сатана е на земята, той непрекъснато защитава своето царство и винаги се опитва да надделее над Божиите планове. Поради това Бог работи под прикритие, за да осъществи Своите планове и стратегии на земята. Именно в познаването на това

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ: Силата на стратегията

как Бог работи под прикритие ще откриете най-големия ключ към вашия успех и към победата във вашия живот. Наричам това *Силата на стратегията!*

ГЛАВА 3

Удивен

Телефонът иззвъня. Отсреща беше човек, когото никога не бях срещал. Той се представи и каза, че заедно с още няколко мъже много харесали книгата ми „Ловът на вярата“ както и поучението върху Царството на Бог. Всъщност той ме попита дали не бих искал да ги посетя в Монтана и да поучавам в петък вечерта и в събота сутринта една група от около 70 мъже. Преди да имам възможност да отговоря, той каза: „А след като свърши поучението в събота сутрин, бихме искали да те заведем на лов за антилопи, тъй като това събитие ще бъде точно в средата на сезона.“ Не ми отне дълго време да дам отговор. Каза също, че кани и момчетата ми, ако ще им бъде приятно. През това лято те ми помогнаха да взема правилния лиценз за предстоящия лов през есента. Синът ми Тим беше решил да дойде заедно с мен и той също взе необходимия лиценз.

Както после разбрах, това беше една група от движението „Промис Кийпърс“, които бяха очаровани от ловните истории, които разказах по време на поучението затова как съм получил своя елен чрез вяра. Те искаха да научат повече за това как винаги успявам да отстрелям елен след не повече от 30 – 40 минути и как Бог дори ме научи да бъда конкретен относно типа животно, което искам да улова, що се отнася до пола му и дори до размера на ро-

гата му. Трябваше да се съглася с тях, че историите, които са ми се случвали, бяха направо невероятни и ако не бях действително техен свидетел, аз също щях да бъда точно толкова любопитен колкото самите тях.

Най-после дойде седмицата, през която да отидем в Монтана. С Тим летяхме до там и се срещнахме с някои от лидерите на тази група. Това бяха едни страхотни мъже, които истински обичаха Господа. Заведоха ни на риболов за пъстърва, а също и до стрелбището, за да ни покажат пушките, които бяха подготвили за нас. Тъй като съм израснал в Охайо, аз не бях свикнал да стрелям с далекобойна пушка. При нас законите позволяваха пушки за елени, които се използват за разстояния по-малки от 90 метра и дори в повечето пъти по-малки и от 45 метра. Затова, когато поставиха мишената на 180 метра, това за мен беше нещо ново и трябваше да свикна. Но след няколко опита аз вече можех да улуча стоманената табела и заявих, че съм готов за лов.

През онази вечер поучавах мъжете в салона на местното училище, а също и на следващата сутрин. Те нямаха търпение да чуят за Божието царство и особено как Бог ме беше научил на законите Му чрез ловуването. След като мина обядът, те казаха: „Хайде, да отиваме да я уловим тази антилопа!“ Аз никога не бях ходил на лов за антилопи и не разбирах каква точно трябва да бъде процедурата. В моя опит ходихме на лов двама, най-много трима души. А те вземаха три, дори четири коли с хора. Спомням си как Тим ме беше попитал предната вечер: „Тате, не си ли притеснен за този улов на антилопа? Ти ще ги поучаваш за Царството, ще провъзгласяваш със сигурност, че Царството всеки път работи, но какво ще стане, ако не успееш да отстреляш антилопа и всички те те наблюдават?“ Казах му, че изобщо не съм притеснен за улова на антилопата. С Дренда вече бяхме посели своето семе и се бяхме съгла-

сили за тази антилопа; естествено, че щях да я уловя.

Докато пътувахме към ранчото, на което имаха позволение да ловуват, ми обясниха как антилопата е най-бързото животно в Северна Америка и второто най-бързо животно на планетата, превъзхождано единствено от гепарда. Обясниха ми още, че антилопата има невероятно зрение и основният ѝ начин за защита е бягането, така че ако тя те види, изчезва за секунда. Моето разрешително беше за мъжка антилопа, а на Тим - за женска.

Планът ни беше да стигнем до ранчото, от там да се качим нагоре по хълма и след това пеша да стигнем до върха, откъдето да наблюдаваме към долината, за да видим дали ще забележим някое животно. Още докато се изкачвахме към върха забелязахме стадо от антилопи в далечината. Поради особеностите на терена смятахме, че ще можем да ги приближим достатъчно, за да ги отстреляме, като се движим внимателно към стадото през ниските дерета. Трябваше да се прокрадваме много внимателно нагоре до последното възвишение, а след това бавно да се придвижим до билото на това възвишение, откъдето беше възможно да се стреля, стига антилопите да бяха все още там. От там можехме да заемем позиция и да произведем изстрел на около 180-200 метра.

С Тим доста време бавно пъплехме по корем, за да се доближим до върха на това възвишение, от което можехме да погледнем към дерето, в което ги бяхме забелязали. Планът беше първо Тим да отстреля женската. Бавно пропълзях и надникнах през ръба. Планът ни беше проработил. Малкото стадо не ни беше забелязало. Аз вдигнах пушката, но се оказа много трудно да я държа стабилно след всичкото пълзене. Но накрая, когато сметнах, че мъжкият е на прицел, дръпнах спусъка. Пропуснах. Стадото сякаш беше объркано, когато произведох втори изстрел. Отново пропуснах. Сега вече стадото се раздвижи, но аз

произведох и трети и четвърти изстрел, все неуспешни. Когато стрелях за пети път, чух само едно щракане. Бяха ми свършили патроните.

В настъпилата суматоха изобщо не бях забелязал как цялото стадо се е изместило и сега вече беше извън обхват. Но то стоеше напълно неподвижно само на няколко метра от мястото, на което беше първоначално. Аз припряно поисках от Тим неговата пушка. Вече бях станал на крака. Произведох изстрел и мъжката антилопа се строполи на земята. Бях много развълнуван и едновременно облекчен. Мъжкият беше мой. Когато се обърнах назад и погледнах през рамо, с изненада видях как група мъже викат и се радват зад мен. Някои от тях дори си бяха извадили телефоните и снимаха, а един от тях се провикна: „Също като в книгата „Ловът на вярата“, не минаха повече от 40 минути, освен това антилопата стоеше неподвижна, сякаш го чака, като в книгата.“ Всички те бяха дошли, за да видят как оперира Царството. Аз ги бях поучавал за Царството с часове, но те искаха да го видят в действие. Е, въпреки моята лоша стрелба, Царството си действаше и то доказва достоверността на онова, което ги учих. Тим също отстреля своята женска антилопа със съвършен изстрел, произведен към тичаща женска. И двамата бяхме много развълнувани! А Монтана е толкова красив щат, в който и двамата с Тим имахме невероятно Царствено преживяване. Аз съм закачил главата на антилопата на стената зад бюрото в офиса ми, за да ми напомня за Царството и за верността на Бога.

Но защо ви разказвам ловна история в тази книга? Защото Бог иска да ви употреби, за да демонстрирате Неговото Царство пред приятелите, съседите и роднините си. Всички те искат да го видят в действие. Хората в света са гладни да виждат истинските неща, а Бог обича да ги удивява. Но за да ги удивява, вие трябва да научите как рабо-

ти Царството на Бог и как Святият Дух дава отговорите и възможностите, от които се нуждаете, за да може да удивите останалите, а дори и самите вас. По-късно разбрах, че няколко от мъжете, които водят тази група, са ме поканили там именно с такава цел

- да демонстрирам Царството пред повечето от мъжете, които са били вързани в религията. Разбрах още, че голяма част от тях са предали

сърцата си на Господа след моето поучение в онзи ден. Святият Дух беше съставил този план и Той е Този, Който ще ви помогне с вашите планове за успех.

Нека ви разкажа още една история, но тази идва директно от Библията и показва отново как Бог иска да ви изненадва със свръхестествени планове и стратегии, които да доказват Неговата реалност и любов на хората около вас.

А веднъж когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро. И видя две ладии, спрени край езерото, а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си. И като влезе в една от ладията, която беше на Симон, помоли го да я отдалечи малко от сушата; и седна та поучаваше народа от ладията.

И като престана да говори, рече на Симон: Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба.

А Симон в отговор каза: Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите.

ХОРАТА В СВЕТА СА ГЛАДНИ ДА ВИЖДАТ ИСТИНСКИТЕ НЕЩА, А БОГ ОБИЧА ДА ГИ УДИВЯВА.

И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат.

А Симон Петър като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек. Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на улова на рибите, които уловиха, също и Яков и Йоан, синовете на Заведя, които бяха Симонови съдружници.

Лука 5:1-10

Петър, Яков и Йоан ловят риба цяла нощ, но не хващат нищо. Това са опитни рибари, които са отраснали на езерото и го познават много добре, но въпреки това след лова тази нощ те са с празни ръце. И разбира се, историята не свършва до тук. Исус заема лодката на Петър, за да проповядва от нея и след това му казва да хвърли мрежите в дълбоките води. Петър, леко шокиран, заявява, че те са ловили през цялата нощ без да хванат нито една риба, но понеже Исус казва така, те ще се покорят и пак ще спуснат мрежите. Когато Петър хвърля мрежата, Библията ни казва, че той улавя толкова много риба, че мрежата започва да се къса, затова той извиква съдружниците си, за да му помогнат. Словото казва, че и мрежата на съдружниците му също започва да се прокъсва и че накрая и двете лодки са толкова препълнени с риба, че замалко да потънат. Библията казва, че тези опитни рибари са толкова удивени от улова през този ден, че се отказват от риболова и избират да последват Исус.

Това е една от любимите ми истории в Библията, защото тя много ясно демонстрира разликата между двете царства – царството на мрака и Царството на Бога. Цар-

ството на мрака, което е владение на сатана, е една банкрутирала, бедна, ловуваща по цяла нощ система, която не хваща нищо, пълна е с мъчителен труд с пот на челото, за да оцелее в нея човек. Наричам това проклетата земна система, причинена от бунта на Адам, която не може да се сравни със славния образ на Царството на Бог и онова, до което води то. Разгледайте обстойно двете крайности и осъзнайте, че Бог ви е определил, за да минете през втората врата - тази на Неговото Царство.

На този етап всеки християнин ще се провикне и ще ръкопляска „Да, Царството на Бог е велико, вижте какъв улов на риба!“ Но много малко ще са тези, които ще попитат как Исус прави това, а повечето дори не знаят, че и на тях е даден същият авторитет и способност да се наслаждават на такова ниво на снабдяване, на което се радват в онзи ден Петър, Яков и Йоан. Стандартният отговор затова как Спасителя прави това, което прави в онзи ден, е че може да го направи, защото Той е Исус. Но чакайте малко, ние вече видяхме, че Исус не може да изцели всички в Марк 6, защото Небето няма правомощия там. Не, в онзи ден действат духовните закони на Царството и именно те подпомагат и водят до този богат улов на риба.

Ето какъв е проблемът. Повечето християни, които познавам, дори не са си и помисляли, че е възможно да вършат същите неща, които върши Исус, а ако са, те нямат никаква представа как точно ги извършва Той. Имам едно изказване, което често използвам в конференциите, на които говоря, и то е, че ако не можете да научите хората на нещо, няма да можете и да го живеете. Имам предвид, че ако не можете да определите как точно се случва този голям улов, никога няма да можете да го повторите в живота си. И така, откъде се появява този богат улов? Можете ли да обясните? Ако искате да уловите същия такъв голям успех, ще трябва да разгадаете как се появяват тези риби.

Повечето хора се шокират, когато започна да говоря по този начин. Но какво казва Исус?

Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които Аз върша, и той ще ги върши. И още по-велики неща ще върши, защото Аз отивам при Своя Отец.

Йоан 14:12

Когато Исус казва, че и ние ще можем да вършим същите дела, които върши Той, защото отива при Своя Баща, Той говори за слизането на Святия Дух върху нас след Неговата смърт и възкресение. Това е същият Свят Дух, Който слиза върху Него при река Йордан, позволявайки Му да върши мощните Божии дела, за които четем в сведенията за Неговото служение. Виждаме, че тази сила е възпрепятствана в Марк, 6 глава, поради неверието на хората, но същата тази сила не може да бъде спряна в Лука 5, когато има такъв изобилен улов на риба. Ето защо трябва да разучим законите на Царството, за да можем да определим какво възпрепятства и какво подпомага свободното действие на Святия Дух в една ситуация. Нека разгледаме историята, за да видим ще можем ли да разпознаем законите и принципите на Царството.

Ако сте чели първата ми книга, тогава знаете какво се случва в духовния свят, когато Петър предоставя на Исус лодката си. В този момент лодката на Петър, а всъщност и целият риболовен бизнес, сменя царството или правомощията, под които се намира. Да, когато Исус взема лодката под властта на Своето служение, тя попада под юрисдикцията на Царството на Бог. Веднъж попаднала под юрисдикцията на Божието царство, Святият Дух има законни правомощия да изпрати на Исус слово на знание за точното местоположение на пасажа от риби в дълбо-

ките води. Огромният улов от риба е в резултат от свръхестественния план и от стратегията, дадени от Святия Дух на Петър чрез Исус в онзи ден. Аз наричам това тайно знание. Именно поради него Петър, Яков и Йоан виждат най-изобилния улов от риба, на който някога са ставали свидетели. Всъщност Библията казва, че и най-опитните рибари остават удивени.

Вярвам, че Исус иска и вие да живеете такъв удивителен живот, живот, който демонстрира Царството, така че хората край вас да бъдат изумени от това, което виждат, и така да достигнат до познаването на Исус. Вярвам, че празните лодки на религията никога няма да успеят да привлекат последователи на Спасителя. Бог иска хората да виждат добротата на Неговото Царство, за да могат всички да осъзнаят и да повярват, че Той е добър и готов да приеме всеки, който дойде при Него. Исаия говори за това, когато провъзгласява следното пророчество, което се отнася за Църквата.

*За да се нарекат те [говорейки за нас] дъбове на
правда, насаждения за прослава на Господа*

Исаия 61:3.

И така, какво е посланието, което искам да разберете от историята за улова на риба в Лука 5 глава? Има много духовни закони, които можете да откриете в това свидетелство, но ако успеете да си тръгнете само с тази мисъл дори, това ще промени живота ви.

Всеки може да хване риба, ако Исус му каже къде точно да хвърли мрежата си! Или нека го кажа по този начин – всеки може да лови риба, ако Исус му каже къде е рибата и как да я хване!

Хората ми казват: „Това е много хубаво, Гари, но Исус вече не е тук.“ Не, но същият Свят Дух, Който Му говори

тогава и Му показва къде е рибата, е тук и днес и живее във вас, ако сте вярващи. Чуйте какво казва Исус на учениците Си, когато се подготвя да си тръгне от земята.

Това ви изговорих докато още пребъдвам с вас. А Утешителят, Святият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал. Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои.

Йоан 14:25-27

Кой е източникът на мира на Исус? Святият Дух е Този, Който Му казва как да се справи с всяка една ситуация, пред която се изправя. Исус нарича Святия Дух Утешител. Приятели, този Утешител живее и във вас и никога няма да ви изостави. Но слушате ли Го? Сигурно ще се съгласите

ИСУС НАРИЧА СВЯТИЯ ДУХ УТЕШИТЕЛ. ПРИЯТЕЛИ, ТОЗИ УТЕШИТЕЛ ЖИВЕЕ И ВЪВ ВАС И НИКОГА НЯМА ДА ВИ ИЗОСТАВИ.

с мен, че Бог има отговор за всяка една ситуация, в която може да се окаже човек. Исус казва, че Утешителят може да ви научи или да ви даде съвет за всяко едно нещо.

Според *Изчерпателен конкорданс на Стронг* (3875) гръцката дума, преведена тук като „Утешител“, буквално означава „един, който е свикан или призван да застане на нечия страна; по-специално да се притече на помощ“. Думата също така означава един, който защитава делото на друг пред съдия, защитник, правен помощник или адвокат. В широк смисъл думата означава помощник; някой, който ни помага; асистент.

Не знам за вас, но аз имам нужда от такъв помощник.

А вие? Святият Дух е отговорът за Петър, след като той и останалите хвърлят мрежите цяла нощ без да уловят нищо. Святият Дух беше отговорът и за мен, когато нямах никаква представа откъде да намеря парите, с които да изляза от дълг. След като бях въвлякъл семейството си в такава финансова бъркотия, когато се обърнах към Бог за помощ, Святият Дух беше Този, Който ми даде сън една вечер и ми показва, че трябва да напусна компанията, за която работех тогава, за да стартирам собствена от нулата.

Отново Святият Дух беше Този, Който ми каза, че мисията на новата компания е да провъзгласява Божията доброта и да помага на хората да излизат от дълг, което по онова време беше най-лудата мисъл, която някога бях чувал. Аз да помагам на хората да излизат от дългове? Та аз бях типичният пример за това какво не трябва да прави човек с парите си! Животът ми беше финансов кошмар. Само че това беше Неговият съвет и чрез вяра ние с Дренда се осмелихме да направим крачката, като казахме същото нещо, което каза и Петър през онзи ден. „Господи, в това няма никакъв смисъл, обаче понеже Ти ни го казваш, ще го направим.“ Следвайки съветите на Святия Дух, новата компания се разрасна толкова много и подsigури необходимите ни пари, така че с Дренда да можем да излезем от дълговете си. Тази компания работи и днес, 30 години по-късно, и все още печели годишно стотици хиляди долари.

Иначе аз не съм чак толкова умен, а сигурно и вие не сте, но Бог ви е дал Святия Дух, за да ви помага с отговорите, от които имате нужда в живота. Както ще научим в тази книга, ние също имаме своята си част, която трябва да изпълним, работейки със Святия Дух, за да видим как волята на Бог се случва в живота ни.

За съжаление, от опита, който съм натрупал с хората,

изглежда че много християни нямат отговор за проблемите, с които се сблъскват в живота. Те продължават да хвърлят мрежите си за риба със собствени сили и според своите възможности, ловуват по цяла нощ, но все се връщат с празни мрежи. Те никога не са чували, че Светият Дух е на разположение, за да им помага във всяка една ситуация. Макар повечето християни да казват, че Бог ще им помогне да направят това или онова, те не разбират как точно им помага Той, нито как да чуят отговорите, от които имат нужда. Толкова много вярващи не разбират, че те трябва да съдействат на Бог, за да постигнат отговорите, от които се нуждаят, и продължават да чакат Той да направи нещо за техния проблем, когато отговорът е вече вътре в тях.

Във връзка с парите, например, хората често казват, че Бог ще ги направи да преуспяват. А аз отговарям: „Чудесно! Но как Бог ще направи парите да стигнат до вас?“ Първо се правят на обидени, че ги питам такъв въпрос, все едно предизвиквам вярата им. Но аз не спирам. „Откъде ще се появят парите? Как ще ви ги донесе Бог?“ Когато ги притисна да ми отговорят, те нямат ни най-малка представа. Няма проблем за известно време да не знаете отговора, но, в крайна сметка, трябва да го намерите. Не можете да пожънете нещо, което не виждате. Спомнете си, че Исус е много конкретен, когато посочва на Петър къде са рибите и Той дори му казва как да улови тези риби. „Хвърли мрежата си в дълбокото.“ Ако искате да уловите риба, ще трябва да знаете къде точно да хвърляте мрежата си.

Тъй като хората имат мислене, което аз наричам „манталитет на пощенската кутия“ и просто смятат, че Бог все някога ще го направи за тях, финансовият им живот е оплетен в една и съща сложна каша в продължение на 10 – 20 години, без изобщо да се промени. Тъжно е. Искате ли да знаете, защо ситуацията им остава непроменена?

Защото те не са научени как да ловят риба по начина на Святия Дух, по начина на Царството. Не знаят как работи Святия Дух в земното царство, за да им помогне да успеят. Не знаят каква е ролята, която самите те трябва да изиграят и каква е ролята на Святия Дух в постигането на успеха, който така отчаяно търсят.

Това е същото като човека, когото видях днес по време на обяд. Той беше огромен. Сигурно тежеше 170 килограма. На единия крак имаше шина и държеше до себе си два бастуна. Той едва се движеше. След като си изяде чийзбургера, поръча парче пай с фъстъчено масло. Аз се шокирах, когато го чух да поръчва пая. Не съм сигурен какво точно си мисли този човек, но съм сигурен, че достатъчно пай е ял през живота си и това го убива. Едва успя да се изправи от масата и бавно и болезнено се запъти към изхода на ресторанта. Точно така виждам да живеят християните днес - чуват обещанията, обаче продължават да ядат отровата и се чудят защо нещата не се получават.

Приятелю, вие имате отговора! Святия Дух, самият Бог живее във вас, за да ви дава отговорите, които трябва да знаете. Хора ме питат дали да се оженят за Сюзан или за Сали, дали да започнат една работа или друга, дали да се изместят или да останат да живеят на старото място, дали да продават или да купуват акции. Святия Дух има вашите отговори. Точно това е целта на тази книга – да разберем как Святия Дух ни помага и как оперира Царството по отношение на чуването на гласа на Святия Дух.

Нека обобщя.

Всеки може да лови риба, ако Исус му казва къде са рибите и как да ги хване, дори и вие!

Карол обяснява в този имейл как се е променил нейният живот.

Миналата година, точно по това време, купувах подаръци за Рождество с кредитните си карти до максималния им лимит, тъй като няхах никакви пари, с които да купя подаръци за дъщеря ми, която все още вярваше в Дядо Коледа. Живеех в постоянна тревожност и тъга и тогава писах на пастор Гари, че това със сеенето не работи, че нищо не се случва, а той с голямо търпение ми отговори да се науча да чакам, защото жътвата не узрява за ден, а отнема време.

Днес, година по-късно, купувам подаръци за цялото си семейство и ги плащам в брой. Купувам подаръци, които струват по 300 – 400 долара и почитам някол-

СВЯТИЯТ ДУХ, САМИЯТ БОГ ЖИВЕЕ ВЪВ ВАС, ЗА ДА ВИ ДАВА ОТГОВОРИТЕ, КОИТО ТРЯБВА ДА ЗНАЕТЕ.

кото човека, които ми помогнаха през тези трудни времена. Миналата година живеех в стая в един приземен етаж, където приятели ми бяха позволили да отседна за няколко

месеца. Дори няхах пари за храна или бензин. Но сега живея в красив и модерен апартамент, а хладилникът ми е пълен с храна.

На 3 декември беше рожденият ден на дъщеря ми и я заведохме в „Хърши Парк“ в Пенсилвания. Поканихме най-добрата ѝ приятелка и отседнахме в хотела към увеселителния парк и платихме за всичко в брой. Купих ѝ страхотен подарък, който струваше повече от 400 долара, а миналата година се почувствах унижена когато човек ми даде 30 долара, за да отпразнувам рождения ѝ ден.

Дори не мога да пиша за миналото, без да се разплача. Толкова съм благодарна на пастор Гари и съпругата му Дренда. Тази година е най-хубавата от живота ми.

Нещата, които Бог прави за мен, са удивителни и мога да напиша цяла книга със свидетелствата си. Благодаря ви, че ме научихте как да изживея Небето на земята.

А този имейл разказва една от най-удивителните истории за силата на Царството, които аз самият съм чувал. Той е от Шарън от Мичиган.

Пастор Гари, пиша ви от мое име и от името на моя съпруг. Искам първо да ви благодаря, защото вие със съпругата си сте голямо вдъхновение за нас. Чухме за вас от предаването на Сид Рот преди около три или четири години. Минавахме през изключително трудно време. Съпругът ми беше уволнен от работа след 18 години в компанията, а току-що бяхме построили къща за 280 000 долара. Бяхме затънали до шия в дългове и стрес.

Поръчахме си вашите дискове и те ни помогнаха да изплуваме. Научихме как дългът може да е толкова осакатяващ и драстично да повлияе върху здравето и живота ни. Не виждахме изход. Макар да не можехме да правим вноски по ипотеката за новия ни дом, ние живяхме в него две години, преди да се наложи да си тръгнем. Но това се оказа благословение само по себе си.

И за да не бъда многословна, ще кажа, че съпругът ми успя да се върне на старата си работа след четири години, защото стоеше във вяра и уповаваше на обещанията на Бог, а вие със съпругата си ни помагахте да се справим чрез онова, на което ни учихте в дисковете. Освен че получи работата си, получи и обезщетение в размер на цялата си заплата за всичките тези четири години, през които беше освободен! Нямаше намеса на адвокати или други правни инстанции. Освен това получи и всичката полагаема отпусака за тези четири

години. Всъщност първото нещо, което го накараха да направи, когато го наеха на работа, беше да излезе в отпуск! А ние успяхме да платим в брой за по-добра къща от онази, която бяхме изгубили, от обезщетението, което получи той. Благодаря ви за всичко, което правите.

А този имейл е от Андрю от Мисури:

Преди две години през месец май се намирах в много тежко положение. Не бях доволен от старата си работа и приех предложение за нова в отдела за външни продажби. Но кредиторите и събиращите дългове не спираха да ми звънят. Едва ми стигаха парите за гориво и за храна, приближаваше краят на месеца и трябваше да си платя и наема. Но това, което ИМАХ, беше поредица от дискове от Гари върху Откровение 2 глава. Един ден стоях на службата и много исках да мога да посея, но имах само 23 долара на мое име, а горивото нямаше да ми стигне изобщо до края на седмицата. Нещата в работата не вървяха добре и аз казах на Бог, че искам да посея, но че нямам парите, за да го направя. Тогава чух един глас да се надига вътре в мен и да ми казва: „Аз (Бог) мога да направя с твоите 23 долара много повече, отколкото ще направиш ти.“ И Бог трябваше да поработи в мен, за да дам 20 долара и да Му се доверя Той да ми възвърне.

В онзи четвъртък аз помагах с акаунт, който се обслужваше от друг човек. Но бях готов да му помогна, макар че нямаше да получа нищо, дори той да успееше да продаде някакви продукти. В края на деня моят мениджър каза, че оценява високо помощта ми и че аз мога да взема всичките продажби за този ден (такова нещо не се случва, когато става въпрос за печелене от комисионни от продажбите, ако се чудите). И познайте

какво? Крайната печалба, която щях да получа, беше... 2000 долара! СТОКРАТНА ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ за по-малко от седмица!

Бог наистина е верен и малкото е много, когато Той е в него. Оттогава насам съм много усърден в даването на десетъците и даренията си с радостно отношение и с очакване на растеж.

Няколко месеца след като се случи това, бях благословен с нова позиция в работата, която беше ТОЧНО това, за което бях сял. От едва свързвайки двата края, доходите ми се увеличиха четворно само за две години. Слава да бъде на Бога! Всичката слава е за Него. И още нещо – банката вече не е собственик на моята кола и аз карам чисто нов НАПЪЛНО ПЛАТЕН автомобил!!!

А ето и едно свидетелство от Кория:

Скъпи пастор Гари,

Аз живеях живот без цел и не можех да си позволя да притежавам каквото и да било. Живеех от благодарения и когато хората се уморяваха да ми помагат, единствената ми надежда беше да получа опаковка с бисквити и бутилка кола. Това беше всичко, което можех да си позволя да ядем с двете ми деца. Не можех да плащам нито наем, нито сметки. Все още си спомням как гледах излъчване на живо на служба в църква „Фейт лайф“. Обясних пред онлайн пастора колко тежко е мое то положение и всичко, което той ми отговори, беше, че трябва да помоля Бог да ми покаже как и къде да ловя риба, точно както показа на Петър, когато имаше да си плаща данъците. Накратко, сега съм собственичка на африкански ресторант и на фризьорски салон само защото послушах поучението на пастор Гари. Цялата слава е за Господа!

Това са невероятни свидетелства! Но може би вие ще си кажете: „Чудесно, Гари. Определено на другите им се получават нещата, но не и на мен.“ Да, но вашето свидетелство все още не е завършено! Нека ви попитам. Докато седите и четете тази глава, държите ли се в отчаяние за своя стол, уплашени, че може да се понесете на някъде във въздуха? Не, разбира се, че не. И защо? Защото познавате закона за земното притегляне и знаете, че този закон действа всеки път и за всяко нещо. Е, Царството на Бог работи по същия начин. Вие можете да научите неговите закони. Можете да се научите да чувате уникалните стратегии, които ще превърнат живота ви в едно свидетелство за Божията сила. Вече установихме факта, че прозренията и помощта от Святия Дух са тези, които правят да се случват подобни свидетелства. Затова, нека започнем своето пътешествие с преговор на основни неща за Святия Дух, а след това ще се впуснем в по-големи подробности за това как да чуваме стратегиите, от които имаме нужда.

ГЛАВА 4

Основата: Не излизай от вкъщи без това!

Ако искате да живеете живот, изпълнен със стратегиите на Святия Дух и с победи, до които да ви води Той, тогава най-напред трябва да бъдете новородени, а след това кръстени в Святия Дух. Да, това са две напълно различни действия на един и същ Дух. Ако това ви е нещо напълно чуждо, няма проблем. Ще ви го разясня. Но ще мина право към целта. Исус казва, че е толкова важно да имаме кръщението в Святия Дух, че не бива да излизаме от вкъщи без него! Не аз казвам това, а Исус в Деяния 1:4-5.

*... Заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза Той, чувате от Мене. Защото Йоан е кръщавал с вода; а вие **ще бъдете кръстени със Святия Дух** не след много дни.*

Деяния 1:4-5

Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Святият Дух; и ще бъдете свидетели за Мене...

Деяния 1:8

Забележете, че Исус им казва да не излизат от дома си без това, защото то е от жизнено значение. На практика Той им казва: „Имате нужда от тази сила, за да вършите делата на Бог, за да бъдете свидетели за Царството.“ Днес обаче има толкова много християни, които все още не са чули, нито са преживели кръщението в Святия Дух; толкова много християни, които са израснали в църква, но все още не са чували за нуждата от кръщението в Святия Дух. А е възможно да са отраснали в църква, но да им е било казвано, че това не се отнася за нас днес, че чудесата са останали в миналото и днес не се случват.

Отраснал съм в църква и по подобен начин никога не бях чувал за кръщението в Святия Дух. Получавам толкова много имейли от хора по целия свят, които изобщо не са чували тази могъща истина. Много от имейлите поставят под въпрос валидността и достоверността на този дар днес и поради тази причина съм отделил време, за да поместя на страниците на тази книга истината за кръщението в Святия Дух.

Вярвам, че Библията е пределно ясна в това отношение и затова искам да оставя самата тя да говори за себе си. Писанията ще отговорят на всичките ви въпроси. Но първо искам да ви дам малко предистория за това как открих истината за кръщението в Святия Дух.

Когато бях по-млад, бях гладен за Бог (все още съм, макар да съм по-възрастен) и посещавах една деноминационна църква. Всяка неделя сутрин преминавахме през нормалната религиозна рутина. Може би и вие сте правили така. Спомням си, че пеехме по няколко химна, последвани от тихо време за размисъл. Винаги цитирахме Господната молитва, а след това пасторът изнасяше проповедта си, след него изпявахме заключителен химн, а после пасторът изговаряше благословение върху църквата. Всяка една служба беше подредена по един и същ начин.

Хората там бяха чудесни и много обичаха Бог. Но нито един път не успях да видя реалността на Благата вест. Не видях живота на хората да се променя драматично, нито видях някой да се изцелява от силата на Бог. Предполагам, че мога смело да кажа, че не виждах голямо проявление на Божието царство.

Аз ходех там, но бях толкова гладен за Бога. Бях само на 18 и по това време управлявах пицарията на баща ми. Една вечер в пицарията дойде човек, който ме покани на съживително събрание. То се провеждаше в малка методистка църква в моя град, а гостът, който щеше да говори, беше евангелизатор, който твърдеше, че Исус и днес върши същите неща, за които четем, че е вършил в Библията.

Това привлече вниманието ми, тъй като много исках да видя това с очите си. Няколко от моите приятели посещаваха тази църква и аз реших, че ще отида на съживителното събрание. Макар да не чух нищо за кръщението в Святия Дух през онази вечер, аз бях дълбоко докоснат от присъствието на Бог по време на службата. Моите приятели, които посещаваха тази църква, ме насърчиха да се върна отново в неделя и аз го направих. Обикнах тази църква и тя стана моят нов дом.

Няколко седмици след това съживително събрание се срещнах с група жени, които посещаваха същата църква, но също така си бяха организирали седмично изучаване на Библията. Те говореха за нещо, наречено “кръщение в Святия Дух”, споменаваха за някакви дарби на Духа и още много работи, които не бях чувал преди това. Нямах търпение да науча повече за тази сила, за която говориха те, и ги попитах дали не мога и аз да ходя на тяхното женско изучаване на Библията. Те провеждаха своите уроци сутрешно време, а тъй като аз работих вечер, реших, че ще отида на техните събирания.

Когато стигнах там, установих, че наистина съм единственото момче и единственият, който беше само на 18, но това не ме притесняваше. Ходех на тези библейски уроци, защото бях гладен за Бог. Там задавах толкова много въпроси.

Дамите бяха много търпеливи към мен и ми разясняваха Писанията, показваха ми в собствената ми Библия, че кръщението в Святия Дух е за нас днес и че силата на Бог е на наше разположение, така както е била и по времето на Исус. Най-добрата част беше, когато ми казаха, че тя е за всичките вярващи – за всеки, който я поиска.

След като бях посещавал библейските уроци в продължение на няколко седмици, дамите ми казаха, че едно национално женско служение, наречено „Женско сияние“ щеше да проведе събрание, отворено за целия град. „Женско сияние“ беше една организация, и все още е, която поучава много за кръщението в Святия Дух. Тези жени се канеха да ходят и затова ме поканиха да отида с тях. По онова време хора от всякакви деноминации се събираха, за да слушат и да се насладят на това кръщение, за което до онзи момент се говореше основно в петдесятните църкви. Това бяха дни, които много хора наричат „Харизматично съживление“, защото поучението за Святия Дух прекара всички деноминационни граници.

На събранието имаше стотици жени. Аз отново бях един от съвсем малкото мъже, но в тази зала имаше много силно и осезаемо присъствие на Бог.

Изумявах се на хората, които говориха за това, че са били изцелени, и гледах с удивление как други, за които се молеха, падаха на земята. Това беше нещо, което не бях виждал до този момент и бях любопитен, макар и леко смутен. По-късно разбрах, че там хората наричат това „падане в Духа“. Макар да ми изглеждаше малко странно, но хората, на които се случваше да паднат, се изправяха въ-

одушевени и очевидно докоснати от Бог. По-късно разбрах от тези дами, че плътта ни не може да понесе и да поеме силата Му и понякога може да бъде смазана от това, което те наричат „помазание“.

Показаха ми, че такова нещо се е случвало и в служението на Исус. В Йоан 18:46-6, когато войниците идват при Господ, за да Го арестуват, Исус ги пита:

“Кого търсите?” “Исус от Назарет” - отвърнаха Му те. “Аз съм този” – каза Исус... И когато им каза: “Аз съм”, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.

По време на хвалението жените край мен бяха толкова развълнувани и чух много от хората наоколо да говорят и да прославят Бог на езици. Цялото това преживяване беше толкова ново за мен, че през по-голямата част от службата стоях в изумление. Макар да имаше много аспекти от службата, които ми се струаха твърде странни, не можех да отрека невероятното и осезаемо присъствие на Бог. Бях толкова развълнуван да откроя, че истината от евангелието, силата на Бог все още продължава да действа на земята точно както в Библията.

В онзи ден говорителят покани всеки, който иска да получи този дар на Святия Дух, да излезе напред за молитва в края на събранието. Разбира се, аз излязох, за да могат жените да се помолят за мен. Докато се молеа, аз бях направо поразен от присъствието на Бог, което ставаше все по-силно и по-силно. Когато се предадох на Неговото присъствие, бях удивен да се чужа как всъщност започвам да се моля в Святия Дух и да изговарям думи на език, който не разбирам. Молах се на езици доста дълго време през онази вечер. Бях така изумен от това преживяване, че исках да разкажа на всички, с които се срещах след

това. Но когато казах на приятелите в църквата какво ми се е случило, не останаха толкова очаровани. Те обикновено казваха, че говоренето на езици е от дявола и че е нещо, което е останало в миналото. Предупредиха ме да стоя далеч от тези „святи дарбаджии“!

В онези дни църквите не бяха отворени за дарбите на Духа и преобладаващата доктрина беше, че чудесата са отминали още с времето на апостолите. Но сега аз разбихах, че Божията сила изобщо не е отминала!

Точно преди да се случи това събитие на движението „Женско сияние“, аз бях поставен да отговарям за младежите в нашата малка методистка църква. От мен изобщо не се изискваше толкова много, освен всяка неделя вечер да провеждаме младежко събиране в мазето на църквата. Обикновено играехме на игри, черпехме се и имахме кратък библиейски урок. Аз самият бях едва на 18 години, но виждах, че имам ревност за нещата на Бог и исках да помогна.

Обикновено в групата идваха около 15 деца, но след това, което бях преживял на онова събиране, аз исках да им разкажа за кръщението в Святия Дух. Осъзнах, че също като мен, повечето от тях изобщо не бяха чували за такова нещо и знаех, че няма да чуят за това по време на неделната служба в нашата църква.

Преди да ви кажа какво се случи след това, мисля, че е добре да ви обясня накратко какво беше моето мислене по онова време. Аз не поисках позволение от пастора да говоря на младежите за това. (Сега разбирам, че е било редно да го направя.) Освен това изобщо не му казах какво се беше случило с мен.

Не съм се опитвал да ходя в бунт срещу църквата и не съм се опитвал да заобиколя авторитета на пастора. Просто бях много развълнуван. По онова време не разбихах противоречивостта на тази тема и изобщо не смятах, че пасторът ще има нещо против.

В първата неделна вечер след като бях получил кръщението в Святия Дух, аз планирах да кажа на младежите за случилото се с мен и да им покажа някои от пасажите в Деяния на апостолите, които говорят за това. Всички бяхме в мазето на църквата и седяхме на пода в кръг, когато споделих опита си с тях и им прочетох няколко стиха, за да докажа достоверността на преживяното от мен.

В онази конкретна вечер пасторът беше дошъл на нашето младежко и беше седнал от лявата ми страна докато споделях. Не ме смущаваше това, че пасторът ми е там. Като мой пастор смятах, че той така или иначе вече знае всичката истина, която щях да споделя.

Разказах им за службата, на която бях ходил и за нещата, които видях там. Не влязох в големи подробности за говоренето на езиците. Вместо това насочих вниманието си върху Деяния 1:8, където се казва, че ние ще получим сила, когато дойде върху нас Святия Дух, за да можем да бъдем свидетели за Бог. В края на нашето събиране изобщо не знаех как да завърша урока, затова помолих децата да вдигнат ръка, ако искат да получат кръщението в Святия Дух.

В този момент изобщо не знаех какво точно да направя. Имам предвид, че никога не бях виждал някой да служи на друг и да се моли за кръщението в Святия Дух, освен на онова женско събиране. Мисля, че тогава знаех само два или три стиха, свързани с това.

Затова казах: „Ако искате да получите този безплатен дар на Святия Дух, само вдигнете ръка и нека наведем глави и да се помолим.“. Това беше всичко, което казах. Не съм ги докосвал, нито съм ги учил как да получат Святия Дух. Сведохме глави и се помолихме. Разбира се, затворихме си очите, за да можем да се помолим както всички „добри“ деноминационни християни са учени да правят.

Докато седях там след като бях казал „амин“, започнах

да чувам някаква суматоха между децата. Отворих очи и видях, че някои от тях плачеха, други трепереха, а седем от тях бяха започнали да говорят на езици. Когато заговори да говорят на езици, аз видях най-необичайното сияние на лицата им. Те светеха като факли! Бях шокиран!

Моят пастор, който до този момент не беше казал нито дума, веднага ме потупа по рамото и ми каза, че незабавно трябва да поговорим. Отидохме в съседната стая и той ме погледна в очите и ми каза: „Това е от дявола. Повече не може да бъдеш младежки лидер. Това няма да го позволим.“

Спомням си, че си помислих: „Но как може да казваш, че това е от дявола? Само погледни лицата на тези деца. Те сияят!“ Човек можеше физически да види помазанието върху тях. Разбира се, аз тогава изобщо не разбирах какво е това „помазание“. Само знаех, че те сияеха и че аз не ги бях докоснал, нито им бях казал как да се държат. За мен беше много обезсърчително и смущаващо пасторът ми да ме изобличи по такъв начин и изобщо не знаех какво да правя.

Следващата неделя отидох на църква, но вместо да седна на предните редове, където обикновено седях, останях отзад. Знаех, че съм малко в немилост пред моя пастор поради младежкото събрание и си помислих, че е по-добре за известно време да се покрия, докато успея да проумея нещата.

По времето на тази неделна служба имаше традиционното тихо време за размишление. Това беше много почтителен, сериозен и тих момент на молитва в моята църква. Всички бяха със сведени глави и не се чуваше нито звук в залата. Муха да бръмне, щеше да се чуе. Точно в този момент усетих, че някой ме потупва по рамото. Бях на последния ред в края и се почудих, че някой стои зад мен на пътеката и ме тупа по рамото.

Отначало бях шокиран при мисълта, че някой би се осмелил в такъв тих момент, заделен специално за молитва, да се разхожда из залата. Когато погледнах, бях изненадан да видя едно от децата, които бяха на младежкото събиране предната седмица. Знаех, че то беше едно от седемте, които бяха кръстени в Святия Дух. Той ме погледна и ми каза: „Да тръгваме!“ . Помислих си: „Да тръгваме? Къде да тръгваме?“

Удивителното беше, че той сияеше точно както онази вечер, когато беше получил кръщението и аз знаех, че Бог се е раздвижил. Но не бях най-сигурен дали това е времето и мястото да направя нещо, тъй като и без друго вече имах неприятности с пастора. Знаех също, че не можем да правим каквото си поискаме по време на неделната служба. Точно тогава той каза: „Отивам да се моля за мама.“

Сега вече започнах да разбирам какво се случва. Познавах майка му. Тя беше дребничка, слаба жена, която от дълго време беше много болна. Пет от прешлените на гръбнака ѝ се бяха износили и единствената надежда на лекарите беше да успеят да ги съединят един с друг. Тази операция щеше да бъде изключително сериозна, а моят приятел беше единственото ѝ дете. Съвсем нормално беше да се притеснява за майка си.

Но след като получил кръщението в Духа, той бил напълно сигурен, че Исус може да изцели майка му. Затова, когато ми каза „Да тръгваме“, аз си помислих, че отиваме при нея да положим ръце и тихичко да се помолим. Само че той не направи това. Отиде до мястото, където седеше майка му, вдигна я от скамейката и я отнесе най-отпред пред цялата църква.

Постави я да седне там и започна да се моли с цяло гърло, говорейки на езици. Не забравяйте, че това става в момента на тихото време на размисъл, което повече не

беше никак тихо. Бях шокиран! После се обърна към мен и ми каза: „Ти обясни какво се случва!“

Сега вече разбрах защо ме повика да отида заедно с него. Той е решил, че след като съм му казал за кръщението в Святия Дух, то тогава аз мога да кажа и на събранието за него, след като те го чуят да се моли на езици за своята майка.

Представете си ме там, изправен пред цялото събрание като негов говорител, а той до мен се моли за майка си на езици. Изобщо не знаех какво да направя, особено след като пасторът ми стоеше там и ме гледаше гневно. Само казах на събранието, че майка му е била болна и че той се моли за нея на езици, за което можем да прочетем в Библията. Но знаете ли какво? Тя беше моментално изцелена онази сутрин в църквата!

Това беше вярата на един син, който изобщо не го беше грижа какво ще си помислят другите за него като го видят да се моли. Той беше убеден, че Святия Дух е жив и е способен да изцели неговата майка.

Въпреки че тя беше изцелена моментално, църквата не прие това. Всъщност много от тях дойдоха при мен след това и ми казаха:

**ДУМИТЕ, КОИТО АЗ ВИ
КАЗВАМ, НЕ ОТ СЕБЕ СИ
ГИ ГОВОРЯ, НО ПРЕБЪД-
ВАЩИЯТ В МЕНЕ ОТЕЦ
ВЪРШИ СВОИТЕ ДЕЛА
ЙОАН 14:10.**

„Ами нямаме чак толкова против той да се моли за майка си, обаче това говорене на езици, не можем да го приемем.“
Е, гарантирам ви, че дяволът също мрази говоренето на езици и се надявам да мога да ви

помогна да разберете защо точно той мрази езиците преди да е дошъл краят на тази книга.

Може би и вие сте израснали в църква, където говоре-

нето на езици и дарбите на Духа не са се практикували. Или може би сте били поучавани, че говоренето на езици не е за нашето време, а е отминало със смъртта на апостолите. Но отговорите на тези въпроси не са никак трудни. Библията е пределно ясна по тази тема. Затова нека добре да разгледаме Словото и да открием каква е истината за кръщението в Святия Дух. Нека сега се върнем към стиховете, които прочетохме в началото на тази глава.

*Заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отец, за което, каза Той, чухте от Мене. Защото Йоан е кръщавал с вода; а вие **ще бъдете кръстени в Святия Дух** не след много дни.*

Деяния 1:4-5

В този стих виждаме няколко важни неща:

1. Кръщението в Святия Дух е различно от това да бъдете кръстени във вода.

2. Исус казва, че то е изключително важно. Всъщност Той ясно показва, че няма да можете да сторите нищо без него.

Спомнете си, че Исус тъкмо е казал на учениците да отидат и да проповядват Евангелието по целия свят, но те няма да могат да демонстрират или да потвърдят достоверността на Царството Небесно без това кръщение. Затова Той им казва: „Стойте и чакайте, докато не получите това овластяване.“

Но ще получите сила, след като дойде върху вас Святият Дух и ще бъдете свидетели за мен в Ерусалим, в Юдея, в Самария и до краищата на земята.

Деяния 1:8

Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря, но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.

Йоан 14:10

Сила! Гръцката дума за „сила“, употребена тук, е *динамис* и от нея произлиза думата „динамит“. Виждаме, че Божията сила идва върху нас, за да вършим Неговите дела. По-рано в служението на Исус Той споменава, че силата или помазанието, с което оперира, идва от Неговия Баща.

Истина ви казвам, Синът не може да стори нищо от Себе Си.

Йоан 5:19.

Виждате, че Сам Исус има нужда от овластяването на Святия Дух. Думата *помазание* означава *прилагам към, отнасям се до*. Исус получава това помазание при река Йордан от Своя Баща, когато Святият Дух слиза върху Него в образа на гълъб.

Едва след като получава това помазание, Исус е способен да върши делата на Царството. Ако сам Исус има нужда от него, то и ние имаме такава нужда! Тази сила доказва (свидетелства) чрез нагледен пример на тези, които не Го познават, че Бог е реален.

Библията също така казва, че ще получите сила, когато Святият Дух **ДОЙДЕ ВЪРХУ ВАС**, а не когато Той дойде във вас, както при новораждането.

Много хора са объркани, когато говорим за кръщението в Святия Дух, като смятат, че вече са получили Святия Дух, когато са приели Христос. Истината е, че те наистина са получили Духа, когато са приели Христос. Святият Дух съживява духа им за Бог и го прави едно с Него.

Ние сме съживени за Бог чрез силата на Святия Дух вътре в нас, когато се новораждаме. Но забележете, че този стих казва „когато Святия Дух дойде върху вас“. Това е важен факт, върху който ще поговорим по-късно в книгата: да бъдете новородени и да бъдете помазани или кръстени в Святия Дух са две различни събития. Можем по-добре да разберем това, като разгледаме Йоан 20:21-22.

И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Святия Дух.

Тук виждаме Исус след Неговото възкресение, когато Той поздравява учениците Си, вдъхва върху тях и им казва да приемат Святия Дух. Това е моментът, в който те се новораждат и духът им вътре в тях оживява за Бог. Въпреки това Исус им казва да чакат за кръщението в Святия Дух, който ще слезе върху тях в по-късен момент.

Ако те бяха приели всичко от Святия Дух, когато Исус вдъхва върху тях, защо тогава Той им казва да чакат в Ерусалим, докато получат обещания Свят Дух и Той да дойде върху тях? Защото това са две различни събития и две различни функции от един и същ Дух. Освен това, както вече казах, искам да наблегна, че сам Исус трябваше да бъде кръстен в Святия Дух, за да влезе и да бъде ефективен в Своето служение. Преди Исус да бъде кръстен в Святия Дух няма нито едно сведение Той да е извършил някакво чудо. Дали Исус е преумножавал хляб по време на вечеря, докато е растял? Дали е правил чудеса, когато е бил бебе? Дали е преумножавал бебешката храна, когато тя е свършвала, защото Той все още е бил гладен! Не! Не е правил такива неща. Защо не? Простият и откровен отговор е: не е можел.

Едва след като Той приема Святия Дух при река Йордан, Господ започва да върши чудеса. Вижте, Исус идва като човек. Той не идва като Син на Бог в Своята мощ и слава. Като човек Той е ограничен така, както всеки обикновен човек и не е можел да изцелява и да върши чудеса, така както аз и вие не можем да направим нито едно чудо сами по себе си.

За разлика от нас обаче, духът на Исус не е бил мъртъв за Бог, когато Той се ражда като бебе. Духът Му винаги е бил жив за Бог; Той няма нужда да се новоражда като нас. И въпреки че Неговият дух е бил жив за Бог понеже е Негов Син, Исус все пак се нуждае да бъде кръстен от Святия Дух преди да може да започне Своето служение, както се нуждаем и ние.

И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и, ето, отвориха Му се небесата, и видя Божият Дух, че слиза като гълъб и се спускаше на Него; и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.

Матей 3:16-17

Не забравяйте, че ние си мислим за Исус като за Цар на царете и Господ на господарите, само че това не е позицията, от която служи Той. Едва след като Святия Дух слиза върху Него при река Йордан, започват да се случват чудесата.

Вашето служение (понеже всеки вярващ е призван да върши делата на Исус) не може да започне докато не бъдете кръстени в Святия Дух – вие се нуждаете от силата на Святия Дух, за да успеете. Нуждаете се и от способността да се молите в Духа, за да знаете как да извършите Неговите дела, за което ще говорим по-късно.

Разбира се, вие можете да споделяте за новороджените, като казвате на другите какво говори Библията за спасението. Много християни, които не са кръстени в Святия Дух, са ефективни в споделянето на Благата вест на Евангелието, но те нямат силата да демонстрират Царството на Бог така, както го прави Исус. Това води до много слабо проповядване.

Когато Исус изобличава фарисеите за тяхното неверие, Той прави препратка към чудесата, които върши. Ето какво им казва:

*Вярвайте Ми, когато казвам, че Аз съм в Отец и че Отец е в Мене; или пък вярвайте в Мен поради самите дела (или **поне** вярвайте поради доказателството на самите чудеса).*

Йоан 14:11.

Исус на практика казва, че това демонстриране на Царството прекратява всякакви спорове; въпросът е решен. Сега, разбира се, всеки вярващ има абсолютни законни права над всичко, за което Исус е платил цената, включително и изцелението. Всеки вярващ може да получи всяко едно обещание от Бог чрез вяра (съгласие с Небето) без да има нужда от кръщението в Святия Дух, за да може да получава от Бог.

Но за да може тази сила да протича през вас към другите, за да можете да оперирате в дарбите на Духа и да се наслаждавате на ползата от ходенето в небесните тайнства чрез молитва на езици, тогава трябва да имате силата на това помазание! Наясно съм, че може би не разбирате какво имам предвид като казвам да се молите на езици. Не се плашете, ще го обясня подробно малко по-късно.

Дъщеря ми Ейми води хваление в нашата църква „Фейт Лайф“ в Ню Албъни, щата Охайо. В продължение

на няколко години тя имаше проблем, който озадачаваше всички ни – коремът ѝ бавно растеше и стърчеше. Макар че я бяхме водили по много лекари, никой не можеше да открие какво точно се случва. Всички казваха, че просто тялото ѝ се развива по този начин.

Това продължаваше, докато тя започна да изглежда така, сякаш е бременна в шестия месец. Тогава направиха снимки на корема на Ейми и ясно се видя, че вътре има някакъв масивен израстък. Виждайки снимките, Ейми знаеше каква би трябвало да бъде следващата стъпка от медицинска гледна точка – операция. Но тъй като тъкмо се беше омъжила, Ейми също знаеше, че всякаква подобна операция би могла потенциално да попречи или да направи невъзможно за нея да има деца. Това не беше опция за Ейми. През целия си живот тя мечтаеше да бъде майка. От снимката се виждаше, че този израстък беше притиснал и разместил органите ѝ, причинявайки ѝ сериозни храносмилателни проблеми, а също и проблеми с бъбреците. Тогава реши да стане абсолютно сериозна в изучаването на Божието слово и да отдели време, за да се фокусира специално върху онова, което говори Библията за изцелението. През същото това време аз поучавах в църква също за изцелението. В края на поредицата от поучения Ейми помоли презвитерите да положат ръце на нея и да се молят за нейното изцеление според Яков 5:14-15, както и направихме.

Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне и ако е извършил грехове, ще му се простят.

Яков 5:14-15

Ейми, уверена в Словото на Бог, заяви своето изцеление, когато положихме ръце на нея. Макар да нямаше никакво физическо проявление на нейното изцеление в момента, в който се помолихме, тя беше абсолютно убедена, че е изцелена.

Две седмици по-късно тя си легнала да спи, без все още да има видимо физическо доказателство за това, че е изцелена, но когато се събудила на сутринта, Ейми била шокирана. За една нощ била изгубила 6 килограма от телото си и 20 сантиметра от талията си, докато е спяла. Нейният изкривен и усукан гръб също бил напълно нормален. Тя беше изцелена.

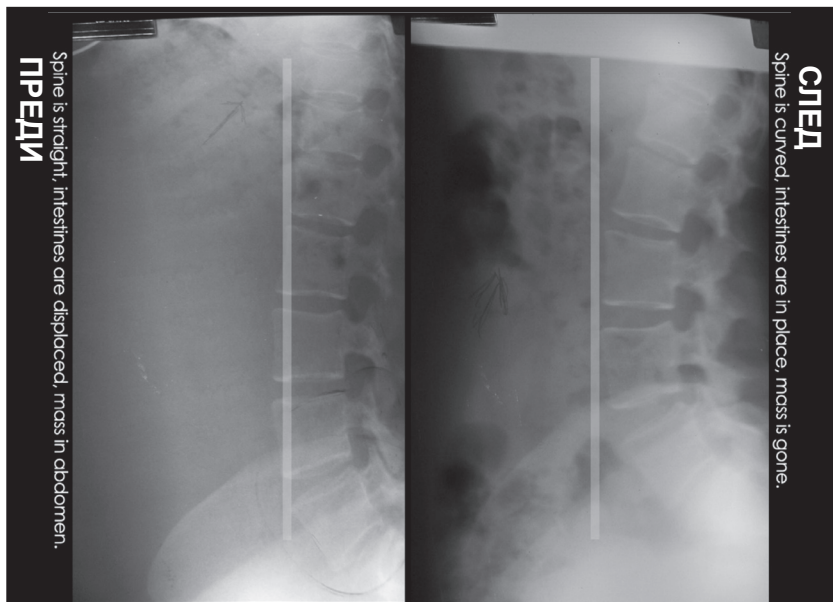

ПРЕДИ

СЛЕД

Тези снимки показват нейното удивително изцеление. Снимката вляво е Ейми преди да си легне. Снимката вдясно показва как е изглеждала, когато се събудила.

Можете да видите отляво снимката на гръбнака ѝ преди да бъде изцелена, а вдясно снимката на гръбнака ѝ седмица след като беше изцелена. Забележете драматичната промяна в гръбнака!

Ейми тогава беше, и все още е, водач на хвалението в нашата църква. Предполагам можете да си представите какво се случи в църквата следващата неделя, когато тя се появи – хората я гледаха с почуда! Спираха я в коридора шокирани и я питаха: „Какво се е случило с теб?“ Цялата църква беше изумена в онази неделя, докато Ейми водеше хвалението, а това проявление на Царството на Бог доведе мнозина при Него и голяма част от тях бяха изцелени.

Предполагам ще се съгласите с мен, че хората се нуждаят да видят Царството на Бог в действие. В Деяния 1:8 виждаме, че това помазание, това кръщение в Святия Дух, е от жизнено значение.

Но ще получите сила, когато дойде върху вас Святия Дух; и ще бъдете Мои свидетели в Ерусалим и в цяла Юдея, и Самария и до краищата на земята.

Деяния 1:8

Виждаме, че според Исус кръщението е жизненоважно за проявлението на Царството на Бога.

И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце и те ще оздравяват.

Марк 16:17-18

Хващането на змиите и пиенето на смъртоносна отрова говорят за царството на сатана и са директна препратка към страха. Царството на сатана е победено. Исус не ни предлага да ловим опасни змии, нито да пием отрова, но Той използва тази фраза като пример за силата, която ни е дадена над врага. Ние трябва да занесем тази власт и силата на Бог във владението на сатана и да освобождаваме хората!

Забележете, Исус казва, че **тези знамения** ще следват онези, които са повярвали. Когато хората стават свидетели на такива знамения (проявления) на Царството, те питат как са се случили. Знамението сочи към нещо. Само по себе си то не е отговорът, но то сочи към Исус, Който е

Отговорът!

Тези знамения слагат край на всеки спор дали Исус е Господ или не – ТОЙ Е ГОСПОД! И когато хората видят, че е, те ще се покаят и ще дойдат при Бог. Ето защо аз и вие имаме нужда от кръщението в Святия Дух и без него не можем да бъдем истински ефективни!

Сега, след като споделих основни истини по въпроса защо се нуждаете от кръщението в Святия Дух, нека да разгледаме пасажите от Писанието, които говорят за това помазание.

ГЛАВА 5

Библейско доказателство

Един от най-добрите начини, по които да придобием представа за кръщението в Святия Дух, е като проследим тези, които го получават в деня на Петдесетница, за което четем в книгата Деяния на апостолите. Докато разглеждаме всеки един пасаж от Писанията, ще започне да се увеличава вярата и убеждението ви, че това кръщение е именно за вас.

И когато настана денят на Петдесетница, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, където седяха. И явиха им се езици като огнени, които се разделяха, и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Святия Дух, и започнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеци от всеки народ под небето. И като се чу тоя шум, една навалица се събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да говорят на

неговия език.

И всички, смаяни и зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, не са ли галилеяни? Тогава как ги слушаме да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени? Партияни, мидяни и еламити и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия, Понт и Азия, Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Киринейя, и посетители от Рим – и юдеи и прозелити, критяни и араби, слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела.

И те всички се смаяха, и в недоумение си думаха един на друг: Какво значи това? А други им се присмиваха, казвайки: Те са се напили със сладко вино.

Деяния 2:1-13

Първото нещо, което искам да видите, е, написаното в Библията, че всички те се изпълват със Святия Дух! На второ място, всички започват да говорят на езици. Сигурно сте чували хора да описват деня на Петдесетница и да обясняват защо всички са говорили на езици. Някои хора настояват, че това е било еднократно преживяване за Църквата, защото хората са били събрани там от много народи и следователно езиците са били необходими, за да бъде проповядвано Евангелието на всичките представители на различните националности.

Но ако разгледате Писанията, ще видите, че се казва, че сто и двадесетте, които са в горната стая, говорят за чудесните дела на Бог. Те не проповядват Благовестието, те прославят величието на Бог.

Слушаме ги да говорят на нашите езици за великите Божии дела! И те всички се смаяха и в недоу-

мение си думаха един на друг: Какво значи това?

Деяния 2:11-12

Хората, които са около тях, ги чуват да прославят Бог на собствените им езици и са удивени и смутени. След това Петър се изправя и проповядва послание на спасение и 3 000 души се прибавят към Църквата в онзи ден. Ако обаче учениците проповядват на езици, няма да се налага Петър да се изправя и да проповядва. А преди Петър да се изправи и да проповядва, те не знаят какво означава това, което чуват. Говоренето на езици не се е използвало за проповядване на Благовестието на хората тогава, не се използва за благовестването на хората и сега. Ще говорим повече за ползата от говоренето на езици за вярващите в по-късна глава, сега само споменавам често срещан аргумент, който съм чувал.

Отново искам да подчертая, че Библията казва, че *те всички* получават и *всички* говорят на езици. Ако Библията оставя нещата до тук, може би щяхме да имаме някакви съмнения дали говоренето на езици е за цялата Църква. Обаче Писанията не спират до тук. Вместо това виждаме, че този феномен продължава и се случва с всеки един човек, който получава кръщението на Святия Дух след деня на Петдесетница.

Нека ви разкажа за един мъж, който присъства в деня на Петдесетница. Името му е Филип.

А тия, които се бяха разпръснали, обикаляха и разгласяваха благовестието. Така Филип слезе в град в Самария и им проповядваше Христос. И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко и виждаха знаменията, които той вършеше.

Деяния 8:4-6

Тук виждаме Филип, който демонстрира Царството, а хората го слушат внимателно. Точно така трябва да бъде и днес! Когато хората видят знаменията, когато видят доказателството за Царството, тогава те са готови да внимават на думите, които им говорите.

Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бяха изцелени, така щото настана голяма радост в оня град.

Деяния 8:7-8

Обърнете внимание, че Филип ходи в силата, която току-що е получил в Ерусалим. Случват се знамения, когато мощта на Бог е очевидна за всички. Той е получил тази *дунамис* (гръцката дума за „сила“); и сега е способен да бъде свидетел за Царството на Бог.

*А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петър и Йоан, които като слязоха, помолиха се за тях, за да приемат Святия Дух; защото Той не беше **слязъл** още ни **на** един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. Тогава апостолите полагаха ръце на тях и те приемаха Святия Дух.*

Деяния 8:14-17

Когато апостолите в Ерусалим чуват, че Самария е приела Словото на Бог, те изпращат Петър и Йоан при тях. Когато пристигат там, те се молят за тях, за да могат и те да получат Святия Дух, тъй като Святият Дух **все още не е слязъл на** нито един от тях. Но Библията току-що казва, че демони излизат, хора се изцеляват, мощни дела на Бог

се случват и хората повярват в Исус и се кръщават във вода. Но казва също, че Святият Дух все още не е ДОШЪЛ ВЪРХУ нито един от тях!

Вижте, Филип проповядва спасение и те го приемат, това което не са приели все още е кръщението в Святия Дух. Те са новородени, но вижте какъв е словоредът: Святият Дух *не беше слязъл още ни на един от тях*. Отново виждаме разликата - Святият Дух в нас (новородени) и Святият Дух върху нас с обдаряването със сила.

Библията не казва защо Филип не им е проповядвал за кръщението в Святия Дух. Възможно е той да е тръгнал от Ерусалим веднага след като е бил кръстен със Святия Дух и тогава да не е знаел все още, че кръщението е за всички. Каквато и да е била причината, очевидно е, че хората са повярвали в Благовестието и са се кръстили във вода и следователно са били новородени. Но забележете колко важно е за апостолите хората в Самария незабавно да приемат кръщението на Святия Дух както и правят.

Първата им мисъл не е да им кажат как трябва да се обличат. Те не си казват: „Хайде да им кажем как да се обличат прилично или кога да провеждат службите си.“ Те изобщо не се притесняват за доктринални правила. Кое е първото нещо, което ги интересува? Кръщението в Святия Дух! Затова полагат усилия да отидат там незабавно и да кажат на тези хора всичко за кръщението в Святия Дух.

Когато Петър и Йоан им полагат ръце, те приемат Святия Дух. Точно там и веднага те приемат Святия Дух. А какво е доказателството за това? Същото като на всички останали – говоренето и моленето на езици.

А Симон като видя, че с полагането на апостолските ръце се даваше Святият Дух, предложи им пари, казвайки: Дайте и на мене тая сила, щото на когото положи ръце, да приема Святия Дух.

А Петър му рече: Парите ти с тебе заедно да погинат, защото си помислил да придобиеш Божия дар с пари. Ти нямаш нито участие, нито дял в тая работа, защото сърцето ти не е право пред Бога. Затуй покай се от това твое нечестие и моли се на Господ дано ти се прости тоя помисъл на сърцето ти. Понеже виждам, че си в горчива жлъчка и си вързан в неправда.

А Симон в отговор рече: Молете се вие на Господа за мене, да не ме постигне нищо от онова, което казахте.

Деяния 8:18-24

Когато Симон вижда, че Духът се дава чрез полагаването на ръце, той предлага на апостолите пари, за да му дадат същата тази сила. Симон трябва да е видял нещо, някакво доказателство, че нещо се случва, когато хората са приемали Святия Дух. Той също иска тази сила.

Не се казва, че те веднага са говорили на езици, но със сигурност се е случвало нещо разпознаваемо, което другите са можели да видят. Симон вижда нещо, което е толкова могъщо, че пожелава да има същата способност и той да дава това нещо на хората. Според мен, коментарите му показват, че те са приемали кръщението както и всички останали и са започвали да говорят на езици. Отново искам да подчертая огромното значение, което църквата в Ерусалим отдава на кръщението в Святия Дух – то е от жизнена необходимост!

Когато се случва обръщането на Павел по пътя към Дамаск, един мъж на име Ананий е изпратен да се помоли за него.

Анания положи ръце на него и рече: Брате Савле, Господ ме изпрати – същият Исус, Който ти се

*яви на пътя, по който идеше ти - за да прогледаш
и да се изпълниш със Святия Дух.*

Деяния 9:17

Библията не ни казва, че Павел е говорил на езици, когато получава кръщението в Святия Дух, но ние знаем, че той е говорил на езици и вярвам, че е получил кръщението както и всички останали. Сигурно се питате защо вярвам в това. Лесно е. Заради онова, което Павел пише за себе си в I Коринтяни 14:18.

*Благодаря на моя Бог, че повече от всички вас, аз
говоря на непознати езици.*

1 Коринтяни 14:18.

Стигаме до заключението, че Павел започва да говори на езици, когато е кръстен в Святия Дух. Когато четете страниците на Деяния на апостолите, ще откриете, че това кръщение продължава ден след ден в цялата Църква. То не се случва единствено в деня на Петдесетница.

По-късно в Деяния, 10 глава, Петър е изпратен в дом на езичници и е воден да проповядва Благовестието и на тях. Не забравяйте, че е абсолютно нетипично за Петър, който е юдеин, да отиде в дома на езичник. Но той отива, защото е воден да го направи чрез видение, което получава от Святия Дух.

*Докато Петър още говореше тия думи, Светият
Дух слезе на всички, които слушаха словото.
И обрязаните вярващи, дошли с Петър, се смаяха
задето дарът на Святия Дух се изля и на езични-
ците, защото ги чуваха да говорят чужди езици
и да величаят Бога.*

Тогавя Петър проговори: Може ли някой да забра-

*ни водата, да се не кръстят тия, които приеха
Святия Дух, както и ние? И заповядаха да бъдат
кръстени в името на Исус Христос. Тогава му се
помолиха да преседи няколко дни у тях.*

Деяния 10:44-48

Докато Петър проповядва Благовестието на Христос в този езически дом, Святият Дух слиза върху всички, които чуват това послание. Човек

ВЯРВАМ, ЧЕ ТОВА Е ПРОТИВОРЕЧИВА ТЕМА В МНОГО ЦЪРКВИ, НО НЕ ЗАЩОТО ТЯ НЕ Е В БИБЛИЯТА, А ЗАЩОТО ДЯВОЛЪТ Я МРАЗИ ТОЛКОВА МНОГО.

не може да види Духа на Бог, как тогава всички знаят, че Святият Дух е слязъл върху тях? Словото казва, че обрязаните вярващи, които са дошли заедно с Петър, са удивени от това, че дарът на Святия Дух е даден дори

и на езичниците, защото ги чуват да говорят на езици и да прославят Бога.

Какво тогава е доказателството, че Святият Дух е там? Петър трябва да признае очевидното за него, че Бог е приел тези хора. Фактът, че той ги вижда да говорят на езици, без дори да им е споделял за кръщението в Святия Дух, е цялото доказателство, от което той има нужда. Петър знае, че те са кръстени в Духа, защото са приели Святия Дух също като него – и те също се молят на езици.

Ще откриете огромна разлика между това, което съвременната Църква счита за важно и онова, което Църквата в библейски времена е считала за важно. Един от любимите ми стихове, който ясно посочва, че всеки трябва да бъде кръстен в Святия Дух и доказва несъмнено, че това е дело на Святия Дух, което е различно от новораждането, се намира в Деяния 19:1-2.

А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, където намери някои ученици, и рече им: Приехте ли Святия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Свят Дух.

Деяния 19:1-2

Когато Павел влиза в град Ефес, той намира няколко ученици и ги пита: „Приехте ли Святия Дух, когато повярвахте?“ Това е първата грижа на Павел, когато се среща с тези вярващи.

Той осъзнава, че новораждането се отличава значително от кръщението в Святия Дух, което е с доказателството от говоренето на езици.

Защо това е първото нещо, което им казва Павел? Защото това е същото нещо, което казва и Исус в Деяния 1:4! На практика Той им казва: „Не си тръгвайте от тук без да сте го получили!“. Какво правят апостолите в Ерусалим, когато откриват, че хората в Самария са чули Словото? Казват си: „Момчета, трябва незабавно да идем там. Трябва да се погрижим нещата да са както трябва. Отивайте там и се погрижете и те да получат кръщението в Святия Дух.“ Когато Павел, минавайки през Ефес, открива някои ученици, първото нещо, което ги пита, е: „Приехте ли Святия Дух след като сте повярвали?“

Когато отговарят, че не са дори и чували, че има Свят Дух, Павел ги пита какво кръщение са приели. Те отговарят: „Йоановото кръщение.“ Павел казва, че кръщението на Йоан е кръщение на покаяния, в което хората да повярват в Онзи, Който идва след него. С други думи, казва им да повярват в Исус.

Чувайки това, те са кръстени в името на Господ Исус (водно кръщение). След това, когато Павел полага ръце

върху тях, Святият Дух слиза отгоре им и те започват да говорят на езици. Забележете, че когато Павел им задава този въпрос, той смята, че те са вярващи в Исус. Точно затова ги пита: „Приели ли сте Святия Дух след като сте повярвали?“ Той разбира, че кръщението в Святия Дух е напълно различно от новораждането.

Защото, ако това е силата, ако това е вратата към способността да бъдат променени животи и да бъдем свидетели пред света, тогава ние се изправяме срещу бога на този свят и много добре знаем какво мисли той за това. Кръщението в Святия Дух ни дава запаси от сила, Божи-ята сила, за да вършим делата на Исус, така че да бъде прославян Бог!

ГЛАВА 6

Всички ли се молят на езици?

Може би сте чували някой да казва, че той не говори на езици и че изобщо не вярва, че всеки може или трябва да го прави. След това такъв човек цитира I Коринтяни 12:27-30 като довод за своите убеждения. Посочва, че сам Павел казва, че не всеки говори на езици. Е, нека разгледаме този текст, за да видим дали наистина Павел казва такова нещо.

*А вие сте Христовото тяло и по отделно части от Него. И Бог е поставил някои **в църквата** да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои да имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания, на управлявания, на говорене разни езици. Всички апостоли ли са? Всички пророци ли са? Всички учители ли са? Всички вършат ли велики дела? Всички имат ли изцелителни дарби? **Всички говорят ли езици?** Всички тълкуват ли?*

1 Коринтяни 12:27-30

В това послание Павел казва на църквата в Коринт

как да оперира методично и подредено, така че на всички да бъде послужено по време на църковното събиране. По онова време всички се опитват да се надпреварват с духовните си дарби и да надминат любимите си проповедници. Павел ги инструктира как да оперират като тяло в единство и в любов. Нека разгледаме по-подробно I Коринтяни 12:27-30:

*А вие сте Христовото Тяло и по отделно части от Него. И Бог е поставил някои **в църквата** (препоръчвам ви да си подчертаете тази фраза) да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои да имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания, на управлявания, на говорене разни езици.*

Павел продължава по-нататък, но аз ще спра за момент, защото искам да поговорим малко за тази фраза „в църквата“. Той говори за действителното църковно събиране. Можем да го потвърдим и с I Коринтяни 14:18-19, където Павел използва абсолютно същата фраза:

Благодаря на Бога, че аз говоря повече езици от всички ви; обаче, В ЦЪРКВАТА предпочитам да изговоря пет думи с ума си, за да наставя и други, а не десет хиляди думи на непознат език.

1 Коринтяни 14:18-19

Павел казва: „Благодаря на Бог, че аз говоря на езици повече от всички вас, *но в църквата....*“ Отново виждаме тази фраза и този път е ясно, че Павел говори за самото църковно събиране, а не за вселенското Тяло на Христос. Всички ще се съгласим, че Павел е част от цялото Тяло на Христос - „Църквата“. Разбира се, че е. И той казва, че

се радва, че говори на езици повече от всичките вярващи в Коринт. Казва тези думи, защото вярващите в църквата там се радват на способността си да говорят на езици, но го правят без никакъв ред, създавайки по този начин смут в събранието.

На практика той казва: „Хей, момчета, аз говоря на езици повече от вас, но има начин, по който се прави това в църквата, така че да има ред и да не се създава смут.“ После казва, че „в църквата“ (събранието от вярващи) той предпочита да говори с разбиране (на техния книжовен език), така че другите да бъдат назидавани.

По време на самото църковно събрание някои хора оперират в дарбата говорене на езици и тълкуване, както е записано в I Коринтяни 12,

но за изграждането на цялото Тяло не е необходимо всички да оперират в тази дарба. Павел дори казва да бъде ограничен броят на хората, които говорят на езици и които тълкуват по време на служба на не повече от трима души.

Ако някой говори на непознат език, нека говорят по двама, или най-много по трима, и то по ред; а един да тълкува.

1 Коринтяни 14:27.

Когато Павел казва, че не всички говорят на езици, той има предвид „в църквата“ или по време на църковното събрание.

Трябва да разберете, че всеки вярващ има способността да се моли на езици, но не всеки има помазание и

подбуда да оперира в дарбата говорене и тълкуване по време на самата църковна служба. Ако обаче имате такава подбуда да оперирате в тази дарба по време на богослужение, Библията казва, че трябва да се молите също и да можете да тълкувате изговореното на езици.

Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарбата и да тълкува.

1 Коринтяни 14:13.

Вярвам, че човекът, който говори на езици, е най-вероятният кандидат за тълкуването на тези езици по време на служба, тъй като посланието вече се излива чрез него или нея.

Защо трябва да се молите на езици? Дяволът мрази вярващите, които знаят как да се молят в Духа (на езици) и искам да се уверя, че разбирате защо е така.

Когато Павел казва, че се радва, че говори на езици повече от всички останали, трябва да има причина, поради която той да се чувства по този начин. Павел прави един коментар в I Коринтяни 14, който трябва да прочетем.

*Който говори на непознат език, **назидава** себе си, а който пророкува, **назидава** църквата.*

1 Коринтяни 14:4.

Нека се разровим още по-надълбоко. Какво точно означава да назидавам? Думата „назидавам“ означава „да инструктирам или да облагодетелствам, особено духовно или морално; да привдигна”.²

Ще се съгласите, че много често имаме нужда от наставления, за да знаем как да продължим, да разберем дадена ситуация или да вземем правилното решение. Точно с това може да помогне молитвата на езици – да ви

назидава или да ви даде наставления за живота. Павел много ясно посочва това в Римляни 8:26-27:

Така също и Духът ни помага в нашата немощ; понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания; а тоя, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайства за светиите по Божията воля.

Павел ни казва, че имаме проблем и слабост (немощ) – не знаем как точно да се молим. Може би ще попитате: „Защо това е слабост?“ Можем да разберем защо е така, ако прочетем I Йоан 5:14-15.

И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него.

Без да знаем или без да бъдем уверени каква е волята на Бог, ние не можем да оперираме във вяра (да бъдем в съгласие с Бог), а ако не можем да оперираме във вяра, то тогава това със сигурност е слабост за нас, тъй като не можем да се докоснем до благодатта или силата на Бог без вяра. Затова Павел казва, че ако не знаем как да се молим, това е слабост за нас, в която молитвата на езици може да ни помогне. Нека прочетем отново текста.

Така също и Духът ни помага в нашата немощ; понеже не знаем да се молим както трябва.

Римляни 8:26

Нашата немощ е в това, че не знаем да се молим както трябва! Библията не ни казва за кого да се оженим, къде да живеем или каква работа да започнем. Без да знаем волята на Бог ние не можем да разпознаем и да вярваме, че получаваме от Него, когато се молим. Отново ще кажа, че това е слабост за нас! Нямаме увереност в Бог, когато не знаем каква е Неговата воля. Но има начин, по който можем да разпознаваме волята на Бог във всяка една ситуация в живота. Има начин, по който можем да бъдем сигурни във волята на Бог, така че да оперираме във вяра и увереност.

Точно за това говори Павел. Това наридаване, за което споменава той, означава да имаме достъп до такъв тип знание – знание, което идва от Духа на Бога. Докосваме се до възможността да чуваме Духа чрез молитва в Духа или на езици. Павел ни дава съвет в следващите стихове в Римляни 8:26б-27, където четем следното:

... но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания; а този, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото Той ходатайства за светиите по Божията воля.

Павел не казва, че ние стенем докато се молим в Духа, той по-скоро се позовава на предходните стихове.

*Понеже знаем, че цялото създание съвкупно **въздиша (стене)** и се мъчи като с родилни болки до сега. И не то само, но и ние, които имаме Духа в зачатък, и сами ние **въздишаме (стенем)** в себе си и очакваме осиновението си, сиреч изкупването на нашето тяло. Защото с тая надежда ние се спасихме; а надеждата, когато се вижда изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се на-*

дявал за това, което вижда? Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава с търпение го очакваме.

Така също и Духът ни помага в нашата немощ. *Понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания; а той, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайства за светиите по Божията воля.*

Римляни 8:22-27

Тук Павел използва думата „въздиша“ (стене) като пример или аналогия за това, което се случва вътре в нас. Ние стеном вътрешно, както жена, когато ражда. Така е, защото „раждаме“ нещо от Духа на Бога вътре в нас, получаваме нещо ново, нещо, което никога не е съществувало преди това; или можем още да кажем, че това е нещо не от самите нас. Ние „раждаме“ знанието за онова, което не сме знаели, нещо ново се ражда от духа ни чрез процеса на молитва в Духа. Библията ни казва, че Божият Дух се моли за съвършената воля на Бог за всяка една ситуация чрез собствения ни дух. Казва, че Сам Бог се моли за нас чрез нашия човешки дух със стенания, които не могат да бъдат изговорени (изречени на разбираем език).

Това, което откриваме тук, е че Святият Дух ходатайства за нас чрез стенания (като при раждане), използвайки неясни думи, които ние не разбираме (или разни езици). А този, който издирва помислите на сърцата ни, знае ума на Духа, защото Духът (Божият Дух) ходатайства за светиите според Божията съвършена воля. Духът се моли за съвършената воля на Бог за всяка една ситуация *чрез собствения ви дух, когато се молите на езици.*

Ние сме в позиция на слабост, когато не познаваме волята на Бог. Вярата не може да бъде освободена, освен

ако първо не познаваме волята на Бог. Павел казва, че ако ние се молим в Духа, тогава самият Божий Дух ще се моли чрез нас за съвършената Му воля за нашия живот във всяка една ситуация.

След като Божият Дух се моли чрез нас на езици, как тогава се назидаваме ние, като не знаем какво точно казвате? Отговорът откриваме в друго послание, което пише апостол Павел.

Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любяат. А на нас Бог откри това чрез Духа.

Понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото кой човек знае що има у човека, освен духа на човека, който е в него? Така и никой не знае какво има у Бога, освен Божият Дух. А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; което и възвестяваме не с думи, научени от човешка мъдрост, но с думи, научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.

1 Коринтяни 2:9б-13

Най-напред Павел ни казва, че имаме достъп до неща, които никога до сега не сме чували, виждали, нито са ни идвали на ум, както и аз споделям с вас. Но той продължава, като ни казва как се случва това:

Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в него? Така и никой не знае какво има у Бога, освен Божият Дух.

1 Коринтяни 2:11

Преди да коментираме този аспект от пасажа, трябва първо да поговорим за това как сме устроени. Според I Солунци 5:23 ние сме съставени от три части – дух, душа и тяло.

А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духа, душата и тялото ви без порок до пришествието на нашия Господ Исус Христос.

1 Солунци 5:23

Духът ни е частта от Бог в нас, душата ни е нашият ум, воля и емоции, а тялото е физическото ни тяло. Павел казва, че душата ни (умът, волята и емоциите) и духът ни са така тясно свързани, че духът ни знае какви са нашите мисли.

Обратното също е вярно. Умът ни може да улови мисли от духа ни. Павел казва, че Божият Дух знае Божиите мисли и че ние сме получили Божия Дух, така че да *можем да знаем* какво Бог щедро ни е подарил.

А ние получаваме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; което и възвестяваме не с думи, научени от човешка мъдрост, но с думи, научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци.

КРЪЩЕНИЕТО В СВЯТИЯ ДУХ Е БОЖИЕТО ТАЙНО ОРЪЖИЕ! ТОЙ МОЖЕ ДА ПОСТИГНЕ ВОЛЯТА СИ НА ЗЕМЯТА, БЕЗ ДЯВОЛЪТ ДА ЗНАЕ КАКВО ТОЧНО СЕ СЛУЧВА.

1 Коринтяни 2:12-13

Павел продължава, като казва, че това непознато знание; знание, на което не сме научени, но ни е било открито чрез Духа на Бог, е което изговаряме с думите, които са ни предадени от Духа, не думи, които можем да говорим с естественото си разбиране или език, а духовни думи. Знаем, че Павел говори за молитвите на езици, когато казва, че се молим с духовни думи, защото той използва същото определение, за да опише говоренето на езици в I Коринтяни 14:14-15:

Защото, ако се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод. Тогава що? Ще се моля с (в) духа си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си.

Павел използва фразата „моля се в духа“, която се отнася за говоренето на езици. Можем да заключим, че Павел разсъждава отново върху говоренето на езици, когато казва, че ние говорим с думи, на които ни учи Духът.

Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни.

1 Коринтяни 14:2

Тук Павел отново говори за духа ни, който има способността да изрича неща, които никога не сме виждали, чували или знаели, или както Павел се изразява - „тайнства“. Забележете още, че в този стих Павел казва, че ние се молим или изговаряме тайнства със своя дух, не Божия Дух. Как нещо, което никога не сме знаели, е стигнало до нашия дух? Този отговор е лесен. Чрез Божия Дух, който сега е едно с нашия дух.

Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух.

1 Коринтяни 2:11

Когато нашият дух улови мислите на Бог, нашият ум също улавя тези мисли. Когато умът ни улови мислите на Бог, наричаме това „откровение“, да бъдем „просветени“ или както се изразява Павел, ние се „назидаваме“. Сега вече знаете защо Павел казва, че се радва, че той се моли на езици повече отколкото всеки друг човек; той получава облагата да познава волята на Бог във всяка ситуация.

Точно за това говори Павел в I Коринтяни 2:15-16.

Кръщението в Святия Дух е Божието тайно оръжие! Той може да постигне волята Си на земята, без дяволът да знае какво точно се случва.

Но духовният човек изпитва всичко (съди, преценява всяко нещо); а него никой не изпитва. Защото кой е познал ума на Господа, за да може да го научи? А ние имаме Христовия ум.

Ние не сме ограничени до обикновената човешка преценка, а можем да отсъждаме всяко нещо с Божиата мощ. Това е страхотна новина! Ние имаме способността чрез молитвата в Духа (на езици) да получаваме тайнства, неща, които не сме знаели, а чрез това знание можем да правим правилна преценка или да вземаме правилно решение за всяко едно нещо!

Кръщението в Святия Дух е Божието тайно оръжие! Той може да постигне волята Си на земята, без дяволът да знае какво точно се случва. Всъщност молитвата в Духа е изброена като част от нашето духовно оръжие в Ефесяни 6:18:

И молете се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба.

Молитвата в Духа ни позволява да изберем стратегии, които ни позволят да заобиколим врага или да напредваме с уникални и необикновени тактики.

Скритата полза е, че ние можем да вземаме правилни решения в живота си като се докосваме до ума на Христос. Мисля, че ще се съгласите с мен, че това е от жизненоважно значение! Аз съм установил, че е точно така!

Спомням си как трябваше да взема важно решение във връзка с моя бизнес. Един търговски представител, с когото работех, който беше представител на един от моите търговци, заплаши да съди компанията ми, защото отказах да го последвам, когато се премести в нова компания. Той искаше да продължи да работя с него и след като напусне компанията, с която винаги съм работил. Аз харесвах този търговски представител, но в себе си усещах, че трябва да остана лоялен на компанията, за която той работеше, а не на него самия. Само че компанията, за която той беше работил, всъщност му каза, че може да вземе всичките си клиенти и те да се прехвърлят с него в бъдещата му компания. Това значеше, че няма да направя нищо нередно, ако го последвам, но въпреки това аз изпитвах голям дискомфорт от това, че ме натискаше насила да го последвам в новата компания. Неговата стара компания винаги е била толкова справедлива и честна с мен.

Сега той заплашваше да ме съди, защото преди няколко месеца, когато беше споменал, че ще се мести в нова компания и ме беше попитал дали ще го последвам, без много да му мисля, бях казал, че ще го направя. Той заяви, че е разчитал на моя бизнес, когато е взел решението да смени компанията, за която работи. Но сега, когато наближи времето той да напусне, аз имах някакво особено

чувство за случващото се. Затова няколко дни се молих в Духа. Но все още не чувах отговора, от който имах нужда.

С Дренда често водим децата в един невероятен увеселителен парк на няколко часа от нас, който се нарича „Сидър Пойнт“. Това всъщност е най-големият увеселителен парк в Съединените щати и обикновено ходим там няколко пъти през годината. Беше петък вечерта и аз трябваше да дам отговор в понеделник сутрин какво решение съм взел. Прецених, че е добре за малко поне да разсея мислите си с нещо друго, затова реших да заведем Дренда в този увеселителен парк за вечерта. Докато чаках на опашката, без дори да мисля за решението, което трябва да обявя в понеделник сутрин, изведнъж като че ли разбрах точно какво да направя. Беше ясно като бял ден. Святият Дух ми говори и аз останах с първоначалната компания. Само за няколко месеца новата компания на търговския представител се разпадна.

Така че, ето какъв е основният ключ за успеха – молитвата! И се молете в Духа често, за да ви бъде добре и да вземате правилните решения, а също и за да долавяте тайните на стратегиите, от които имате нужда, за да побеждавате.

Непрестанно се молете.

1 Солунци 5:17.

ГЛАВА 7

Сандъчето със съкровища

Спомням си деня, в който за първи път срещнах Дан. Той стоеше най-отзад в църквата на последния ред заедно с братовчедка ми Дженифър. По-късно разбрах, че всъщност двамата са излизали заедно. От изражението на Дан можех да видя, че той няма абсолютно никакъв мир. Всъщност той изглеждаше така, сякаш нещо го кара да се чувства повече от неловко и дискомфортно. По-късно разбрах, че нашата църква е била малко по-различна от деноминационната църква, в която ходел той. Но когато започна да слуша повече за Царството, той постепенно започна да се отпуска и накрая се ожени за братовчедка ми.

По онова време Дан обработваше 1400 акра земя в Централно Охайо, но изобщо не се справяше добре. Всъщност той не изкарваше никаква печалба и беше много притеснен. Но колкото повече слушаше за Царството и как Святият Дух може да помага, той един ден отишъл при Дженифър и й казал, че иска да удвоят това, което дават. Дженифър останала шокирана, но много развълнувана. Така и направили.

През онази година реколтата от същите тези 1400 акри

беше със 128% по-висока от предходната година. Всъщност, толкова беше голяма печалбата им, че те платиха в брой за нова кола и закупиха отново с пари в брой нова ферма, което означаваше по-голяма площ за засаждане през следващата година. Дан беше толкова развълнуван! Каза, че на баща му би отнело десет години, за да изплати тази ферма, а той плати за нея в брой. Затова помолих Дан да ми разкаже как точно се случи всичко това.

Очевидно Дан и Дженифър започнали да удвояват сумите, които сеят, и също се молели и искали от Бог да им покаже какво да правят. Дан казва, че веднъж докато преглеждал пощата, която обикновено получавал всеки ден, повечето писма били все реклами за фермери, той хвърлил една малка картичка в коша за боклук, когато усетил подбуда да я извади. В картичката нямало нищо необичайно, поредната реклама за фермерско оборудване. Картичката всъщност била покана към фермерите да отидат на събитие, на което да дискутират рекламирания в нея инструмент.

Дан усетил странен подтик да отиде, а след срещата направо си закупил рекламирания инструмент. Инструментът бил нов продукт на пазара, който подпомагал засаждането, като по някакъв

**НЕКА ОТНОВО КАЖА
– СМЯТАМ, ЧЕ ТРЯБ-
ВА ДА ГО ЧУЕТЕ ОЩЕ
ВЕДНЪЖ – БОГ ДЪР-
ЖИ ВАШИЯ ПЛАН!**

начин подготвял почвата и улеснявал самото поставяне на семената в почвата. Дан дори се опита да ми обясни научните причини, поради които този инструмент е ефективен в повишаването на реколтата, но ме изгуби някъде по средата на обяснението си. Важното е, че той ги беше разбрал. Дан ми каза, че той бил едва вторият фермер, който закупил този инструмент в цяло Охайо. Е, този малък инструмент свър-

шил работата си и в резултат Дан имаше добив със 128% по-висок от предходната година. Така той закупи още земя и вече обработва хиляди акра земя. И днес той има много свидетелства затова как Святият Дух му е помогнал да взема решения, които да го задвижат и развият много по-бързо отколкото някога е предполагал.

Как така Дан успява да промени своята едва справяща се земеделска ферма, че да може тя да се превърна във ферма, която изкарва такива големи печалби? Той просто е следвал съвета на своя Утешител, Святия Дух. Тъжното нещо е, че повечето християни чуват тази история и нямат никаква представа как точно се е случила тя. И това е причината аз да напиша тази книга. Истина е, повечето християни ще тържествуват заради величието на Бог, ще признаят, че това е дело на Бог, но няма да имат ни най-малка представа как самите те могат да повторят това в своя живот. Заради това имаме група от християни, разочаровани от Бог и обвиняващи Го за своите неприятности. „Къде е Бог? Не знам защо Бог не ми помага?“ – чувам често от тях.

Надявам се вече да сте осъзнали, че Царството функционира чрез закони, а не чрез услуги по благоволение. Бог не избира кого да благослови и кого да не благослови. Дан не е някакъв любимец на Бога, нито с нещо е поспециален за Бог отколкото сте вие. Вие имате същите легални права като Дан в Царството. Точно както всеки има правото да засади семена и да събере реколта, така и Царството на Бог функционира за всеки, който знае как да използва законите на Царството. Вие сте член на Божието семейство и гражданин на Неговото велико Царство и имате достъп до всичко, което има Той.

Но нека ви кажа защо толкова много от Божиите хора се провалят в живота. Те не знаят как оперира Царството на Бог и не знаят как да чуват гласа на Святия Дух.

Така казва Господ, твоят Изкупител, Святият на Израел: „Аз съм Господ, твоят Бог, Който те учи да благоуспяваш, Който те води по пътя, по който ти трябва да ходиш..

Исаия 48:17, версия - NKJV

Успехът на Дан не е нещо, което той сам си е сътворил. Неговият успех беше в резултат на една уникална стратегия, вдъхновена от Святия Дух, защото Дан направи стъпки, за да приложи законите на Царството и заедно със съпругата си слушаха Святия Дух, за да им говори и да им помогне с план. Искам да си го запишете!

СВЯТИЯТ ДУХ ИМА ПЛАН!

Няма нищо по-силно от това да имате план. Без план, картината е само една мечта, но с план мечтата може да бъде изградена.

Едно семейство може да си представя невероятен дом с много спални, с просторна дневна, голяма и модерна кухня и красиви мебели. Но в този момент това не е нищо друго освен една мечта, една идея. Тази идея трябва да бъде нарисувана, след това проектирана в скица – планът. Щом строителят има скицата, къщата може да бъде построена. По някаква причина повечето християни имат такова мислене, което аз съм избрал да нарека „манталитет на пощенската кутия“. Когато се молят и искат от Бог парите, от които имат нужда, също като Дан те очакват отговорът да се появи в пощенската им кутия, или още по-зле, очакват някой друг да им го даде. Те нямат никаква представа какъв е процесът, по който да получават от Бога.

Да, наистина, първо трябва да имате идеята, картина-

та. Но има процес, чрез който тази картина да се превърне в реалност, така че вие наистина да ѝ се насладите. Отговорът е в плана или стратегията, необходима за създаването ѝ. Нека ви дам пример. Ако ви кажа, че мога да реша финансовите ви проблеми много бързо, но за целта трябва да си извадите лист и химикалка, за да започнете да си записвате това, което възнамерявам да ви кажа, вие наистина ще си извадите лист и химикалка и ще зачакате да чуete какъв ще бъде моят отговор. Аз ще продължа и ще ви кажа, че както при повечето хора, прочитането на книгата, която ще ви посоча, ще елиминира финансовия ви стрес и освен това ще ви направи свободни от дългове преди да е свършила годината. В този момент ръката ви ще стиска химикалката малко по-силно, а вие ще се напругате да записвате всичко, без да пропускате нищо от това, което ви казвам.

После ви обяснявам, че отговорът всъщност е много прост. Трябва само да направите чиста печалба от 10 милиона долара. В този момент най-вероятно само ще се вгледате втренчено в мен и след секунда ще избухнете в подигравателен смях. Аз обаче си въобразявам поради този смях, че за вас 10 милиона няма да бъдат достатъчно и увеличавам необходимата чиста печалба на 25 милиона. Сега вече не само се присмивате сподавено, ами се смеете с цяло гърло. Защо? Нека ви кажа какво точно се случва. За повечето хора 10 милиона долара наистина ще бъдат достатъчни, за да ги освободят от дълговете им, но смехът показва, че този човек просто не може да си представи дори, че е възможно за една година да изкара 10 милиона долара. А идеята за 25 милиона долара е направо смехотворна, защото е твърде далеч от неговите възможности.

Но сега нека предположим, че съм собственик на компания, която се занимава с износ на стоки и предлага да

ви плащам по 1000 долара за всяка топка, която опаковате в кутия, а след това я облепите, така че да е готова за натоварване и изпращане. Да предположим, че можете да подготвяте по около 500 кашона на ден, а освен това ви предлагам и едногодишен договор на същото заплащане. Това е много преувеличен пример, но го правя, за да ви покажа нещо.

Ако допуснем, че имате такъв договор и после ви кажа, че финансовият ви отговор се крие в това да направите чиста печалба от 10 милиона долара през следващата година, какъв ще бъде отговорът ви тогава? Няма да се присмивате. Вместо това ще се развикате от радост и вълнение. Защо? Защото с такъв договор лесно се изкарва печалба от 10 милиона. Всъщност и 25 милиона, че дори и 100 милиона ще ви се сторят лесно постижима печалба. Какво се промени? Само едно нещо – сега вие имате план. Както казах и по-рано, всеки може да улови риба, ако Исус му покаже къде и как да я улови. Отнася се и за вас сега. Щом имате план, план, който можете да видите като постижим за вас, тогава проблемът ви е решен.

Защото аз знам мислите (плановете), които имам за вас – казва Господ. Мисли (планове) за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.

Еремия 29:11.

Преди няколко месеца имах привилегията да се срещна с един от моите партньори в църква, в която поучавах. Тя беше дошла в края на службата с въпрос, или по-скоро с едно твърдение: „Това не работи! Аз посях моето семе, съгласихме се със съпруга ми относно улова на един лос, но такъв така и не се появи.“ Тя ми каза как е посяла за специфичен лос, мъжки, който да отстреля лесно. Тогава аз започнах да ѝ задавам повече въпроси и накрая я попи-

тах дали изобщо е видяла лос в деня, в който е ходила на лов. Отговори ми: „Да, точно такъв, за какъвто бях посяла, се появи, застана право пред мен на перфектно разстояние за стрелба.“.

Нека отново кажа – смятам, че трябва да го чуете още веднъж – Бог държи ВАШИЯ план!

Аз бях малко шокиран в този момент, затова попитах

какво се е случило след това. Тя каза, че била по-молила приятел да калибрира и прицели пушката и понеже решила, че приятелят ѝ го е направил, тя просто стреляла, без да провери сама и така не улучила. За мен всичко беше повече от очевидно,

**ВСИЧКО Е ВЕЧЕ ВАШЕ,
ПРИЯТЕЛИ, ЦЯЛОТО
ЦАРСТВО. БОГ НЕ МОЖЕ
ДА ДОБАВИ НИЩО КЪМ
ОНОВА, КОЕТО ВЕЧЕ ВИ
Е ДАЛ. ВИЕ ВЕЧЕ ИМАТЕ
ВСИЧКО!**

но чудно, за нея изобщо не беше ясно какво става.

Мисля, че повечето християни стоят точно в такава позиция. По някаква причина те не разбират процеса, частта, която те трябва да изиграят в събирането на реколтата. Тогавя трябваше да ѝ обясня, че Бог си беше свършил Своята работа. Вижте, Бог може да ви даде плана, но вие трябва да свършите своята част от плана, за да може той да проработи. В изпълнението на плана роля има както Бог така и вие!

Небесното царство прилича на имане, СКРИТО в нива, което като го намери човек, скрива го и в радостта си отива, продава всичко що има и купува оная нива.

Матей 13:44

Има толкова дълбока истина за Царството в този стих!

Нека най-напред дадем определение на думата „съкровище“. Според речника съкровище е всяко скъпоценно или стойностно притежание. Така че съкровището не непременно трябва да бъде къс злато. То може да е всяко нещо, от което имате нужда в този момент. Този стих казва, че Небесното царство е като съкровище, или можем да кажем, че всичко, от което имате нужда в живота, е в това Царство. Но къде е Царството? В този стих Исус казва, че то е скрито в поле. Няма ли да е невероятно, ако знаете къде точно се намира това поле? Добрата новина е, че Исус ни казва къде е това поле и също как да намерим съкровището, скрито в него.

Ако отворим на Притчата за сеяча в Марк, 4 глава, ще видим, че там Исус поучава как вярата се заражда в сърцето на човека. Там Той употребява аналогия, в която сравнява духа на човека с почвата, а Словото на Бог със семето, посято в почвата. Използвайки същата тази аналогия, мога да допусна, че споменатата почва тук в Матей 13 може да има същото определение и да се отнася за човешкия дух. Искам за кратко да ви припомня какво научихме в 6 глава. Когато се новородим, нашият човешки дух става едно с Божия Дух, което ни позволява да се докосваме до мислите на Бог. Ето защо, съкровището, което е в полето, изобщо не е ограничено само до нас, а включва всичко, което е Бог, тъй като ние сме едно с Него в Духа.

Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любя. А на нас Бог откри това чрез Духа, понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух. А ние получихме не духа

на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари.

1 Коринтяни 2:9-12

А след това 1 Коринтяни 2:16 добавя, че ние имаме Христовия ум!

Исус потвърждава къде е това съкровище в Лука 17:20-21.

*Божие то царство не идва така, щото да се забелезва... защото Царството на Бог е **всрѳд (вѳв) вас.***

Лука 17:20-21

Или не знаете, че вашето тяло е храм на Свѳтия Дух, който е вѳв вас, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били купени с цена; затова прославете Бога с телата си (и с душите си, които са Божи).

1 Коринтяни 6:19-20

Позволете да обобщя това, което се опитвам да ви кажа.

ВЪТРЕ ВЪВ ВАС ИМА СЪКРОВИЩЕ!

Колко много е това съкровище? Съкровище отвѳд вашите най-дрѳзки мечти! Несметно съкровище!

А на този, който според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим (можем да си представим)...

Ефесяни 3:20

Ето тук ние трябва да се обучим по различен начин. Това съкровище е много повече, отколкото можем да си представим! Обикновено, когато имаме нужда от нещо или се нуждаем от помощ, ние сме се научили да търсим отговора извън себе си. Но сега Святият Дух, сам Бог, живее вътре в нас и Той е нашата помощ. Вече обсъдихме как молитвата в Духа или на езици ни наставлява и ни разкрива тайнства. Но много хора трудно осъзнават колко безценна може да бъде тази помощ или че Бог наистина иска да бъде отговорът за тях във всяка една област от живота им.

Но когато се новородите, вие ставате член на самото Божие семейство и гражданин на Неговото велико Царство. Той вече ви е дал всичко! Направил го е! Всъщност Лука 12:32 казва, че нямате причина да се боите или да се страхувате, понеже вашият Баща е благоволил да ви подари Царството. Кое Царство? Неговото Царство!

Не бой се малко стадо, защото Отец ви благоволи да ви даде царството.

Лука 12:32.

Всичко е вече ваше, приятели, цялото Царство. Бог не може да добави нищо към онова, което вече ви е дал. Вие вече имате всичко! Много хора се държат така, сякаш притесняват Бог, ако Го въвличат в своето ежедневие. Но това е просто невежество. Ако ви кажа, че сте гражданин на Съединените щати, а вие ми отговорите: „Ами, не знам, не съм сигурен. Ако отворя тук магазин, ще се страхувам, че така притеснявам някого, ако искам да се възползвам от някои от законите на страната, която би ми позволила да започна своя бизнес тук.“. Обаче като гражданин вие вече имате на свое разположение всичките закони, а също и привилегии, които държавата предлага. Всички те са на ваше разположение! Не се бавете. Възползвайте се от

всичките облаги, които законно вече ви принадлежат!

Защо Царството на Бог е сравнено със съкровище?

Защото ако имате достъп до небесното познание, вие ще знаете какво да правите във всяка една ситуация с уникална и необичайна, дадена ви от Бога стратегия. Нека ви дам още един пример как се случва това.

Когато с Дренда започнахме да изучаваме Царството, животът ни се промени драстично. Измъкването изцяло от дълговете ни беше като вдишването на свеж въздух и животът ни придоби един съвсем нов аромат. Чудото да заплатим в брой за нашите 55 акра земя беше като сън, беше невероятно, но ние все още имахме нужда от къща, която трябваше да построим и изобщо не знаехме откъде да започнем. Затова започнахме да се молим КАК точно да построим къщата, от която имаме нужда върху нашия имот. Решихме да се доверим на Святия Дух да ни помогне.

Понеже искахме да останем свободни от всякакъв дълг, ние започнахме да проучваме необичайни начини за построяване на къща. Един от методите, който предлагаше страхотни къщи на много по-ниски цени, беше модулният. Модулната къща не е

каравана, а по-скоро дом, който се строи на части във фабрика, а след това се сглобява върху имота на бъдещия му собственик. Тези домове са със същото качество като построените на място, но са по-евтини поради ефек-

ВСЕ ПОВТАРЯМ, ЧЕ БОЖИИТЕ ТАЙНИ СА СКРИТИ ЗА ВАС, А НЕ ОТ ВАС! САТАНА ЖИВЕЕ В МРАК И НЕ ПОЗНАВА ПЛАНОВЕТЕ НА БОГ.

тивните строителни методи, използвани във фабриката. Ние разгледахме моделите на къщи, които предлагаша две или три строителни компании за модулни къщи. След като направихме още проучвания и разгледахме модулните

къщи, ние знаехме, че това е пътят за нас и си избрахме компания и модел, който смятахме, че ще стои страхотно върху нашия имот. Бяхме готови да подпишем договора след като се върнем от една конференция за домашното обучение във Вирджиния, на която бяхме поканени да говорим. Решихме да вземем с нас скиците на къщата, за да можем да обсъдим допълнителни подробности или детайли, които е възможно да сме пропуснали по-рано, за да сме напълно сигурни, че това е нашето решение преди да подпишем договора, когато се върнем от конференцията.

Не си спомням как точно се случи, че бяхме поканени да говорим на конференцията във Вирджиния, но там ни поканиха да отседнем в едно от семействата, които също обучават децата си у дома. Когато пристигнахме в тяхната красива къща в южняшки стил и се запознахме с новите си приятели, първото нещо, за което заговорихме, беше колко невероятна е тяхната къща. Докато си говорихме, стана ясно, че те са я построили сами. Отначало бях шокиран. „Да не сте строителни предприемачи?“ – попитах аз. Увериха ме, че не са. Бащата беше счетоводител на голяма местна компания. Тогава попитах: „Но как сте знаели как точно да построите своята къща?“.

Започнаха да говорят за най-различни неща и в този разговор им казахме, че ние също строим къща и когато се приберем ще подпишем договор със строителна компания. Те се развълнуваха и започнаха да ни разпитват за новия ни дом. Ние започнахме да им разказваме за Царството и как нашият живот е променен. Споделихме им, че сме платили в брой за 55 акра земя и че много се вълнуваме най-после да излезем от селската къща, в която живеехме под наем.

Споменахме им, че носим дори скиците с нас, те попитаха дали могат да ги видят, а разбира се, за нас беше удоволствие да чуем тяхното мнение. Разгърнахме скиците и седнахме около кухненската им маса. Не отне много време

преди жената да започне да казва неща от сорта на: „О, не, тази част е твърде малка.“ „Имате нужда от по-голяма кухня.“ „Мислили ли сте си за живота в тази къща, когато децата ви станат по-големи?“ „Като пастори вие имате нужда от по-голяма гостна стая.“ На практика ни показаха защо това не е точната къща за нас и нямаше как да не се съгласим с всеки довод, който те ни изтъкваха. „Как тогава да построим по-голяма къща за сумата, която сме готови да похарчим?“ „О, това е лесно. Постройте си я сами!“ Когато чух тези думи, почти се изсмях. „Аз да построя нашия дом?“ Както ви казах, аз не знаех нищо за строенето на къщи. Но те започнаха да ни насърчават и настояваха, че това не е трудна задача. Препоръчаха ни една книга, написана от Уорън В. Йейгър – *„Спестете над 50 000 долара като сами планирате и построите своята къща-мечта“*.

Когато се прибрахме у дома решихме да не подписваме договора за модулната къща. Поръчахме си книгата и я прочетохме като внимателно обмисляхме написаното във всяка една глава. Започнахме да разглеждаме планове на къщи, които се правят по поръчка. Накрая открихме план, който много ни хареса и започнахме да го анализираме и раздробяваме на по-малки планове. Говорихме с приятели и с хора, които знаеха как да строят къщи. Накрая решихме, че и ние можем да се справим! Разгледахме избрания строителен план и се запитахме: „Какво можем да направим сами, така че да се вмести в бюджета?“ Невероятно, обаче реших сам да поставя кабелите в къщата, макар че никога през живота си не бях хващал кабел. Един приятел, който разбираше от окабеляване, ми каза, че е лесно и че той ще ми покаже как да го направя.

Тъй като бях много зает в работата, Дренда реши, че тя ще ръководи проекта и ще работи с подизпълнителите. Намерихме строителен предприемач, който трябваше само да изгради основите на къщата, а останалото зави-

сеше от нас. Последваха едни от най-интензивните, но и най-вълнуващи дни от живота ни. Накратко, завършихме своя дом с квадратура два пъти по-голяма от тази на модулната къща, която преди си бяхме избрали. Вратите ни бяха от масив, подовите настилки от дърво, дори корнизите бяха от масив и имахме красиви кухненски шкафове по поръчка, пълни с нови уреди от неръждаема стомана. Накрая пресметнахме, че сме спестили над 200 000 долара поради това, че построихме къщата си сами!

Днес съм толкова щастлив, че поискахме от Святия Дух да ни помогне с плана. Резултатите бяха и все още са далеч отвъд всичко, което някога сме си мечтали, че е възможно да постигнем сами. Все още съм възхитен от това как Бог подреди това пътуване до Вирджиния и ни постави да отседнем при семейство, което току-що беше завършило собствения си дом. Убеден съм, че ако това не ни се беше случило, щяхме да си построим модулната къща. Не казвам, че тя нямаше да е добра за нас за известно време, но щеше много скоро след това да ни бъде вече тясна. Домът, който си построихме, и днес продължава да е свидетелство за мен за това как Святия Дух ни помага във всяка ситуация, давайки ни планове и насоки, които далеч надвишават очакванията ни!

Затога ще кажа отново...

Бог държи ВАШИЯ план!

Вие може би ще кажете: „Гари, всичко това е много хубаво, но Матей 13:44 казва, че този план е скрит!“. Да, така е, но всичко това е за ваше добро. Вижте какво казва Исус в Матей 13:10-11.

*Тогавга се приближиха учениците Му и Му казаха:
Защо им говориш с притчи? А Той в отговор им*

казва: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.

Матей 13:10-11

Това тайно знание е за вас, а не за дявола или за нечестивите човеци, които биха се възползвали или попречили на плановете на Бог, ако ги знаеха. Библията казва, че сатана би променил тактиките си, ако може да разбере какво върши Бог.

Но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докара слава. Никой от властниците на този век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата.

1 Коринтяни 2:7-8

Все повтарям, че Божиите тайни са скрити за вас, а не от вас! Сатана живее в мрак и не познава плановете на Бог. Той може само да реагира на онова, което вече прави Бог. Докато се усети какво се случва и вече е станало твърде късно! Затова, следващия път, когато леко се притесните от настъпването на часа, заради това, че все още нямате отговора, знайте, че Бог никога не закъснява и онова, което на вас ви изглежда като забавяне, всъщност работи за вас като пази отговора скрит докато не дойде времето този отговор да бъде изявен.

Небесното царство прилича на имане, СКРИТО в нива, което като го намери човек, пак го скрива и в радостта си отива, продава всичко, що има и купува онази нива.

Матей 13:44

Говорихме за това какво представлява и къде е тази нива и защо имането е скрито. Обсъдихме още как можем да чуваме тези скрити неща от Царството на Бог като се молим в Духа и слушаме гласа на Святия Дух. Има обаче още един жизненоважен принцип в този процес, посочен в стиха, който трябва да знаете. Невнимателното отношение към този принцип е довело до провала на много добри и благородни планове и е причинило опустошителни разрухи в живота на различни хора. Ако забелязахте в стиха, след като човекът открива съкровището, идеята, насоката или плана от Бог, казва се, че той отново го скрива. **ТОЙ НЕ ТРЪГВА ДА ГО ИЗПЪЛНЯВА веднага!** Не започва да разказва на всичките си приятели и съседи, че е чул от Господ или да им споделя за вълнуващите си планове. Все още не! Библията казва, че той го скрива отново, отива и продава всичко, което има и след това купува цялата нива. Простичко казано, той не иска да разкрива местоположението на съкровището на някой друг, докато първо не стане негов действителен собственик. Изчаквайки докато наистина го притежава, той е сигурен, че никой друг няма да може да го открадне от него.

Стихът също така разкрива, че в момента, в който намира съкровището, той не е в позиция да заплати за него и трябва да премине през процес на подготовка, който да го направи способен да го закупи. Този принцип не се отнася единствено до парите и закупуването на дадено нещо. Той ни учи на важен принцип от живота и как трябва да постъпва човек с онова, което Святия Дух му показва, ако иска да бъде успешен.

Стихът казва, че когато чуете идея или насока, не трябва да се впускате към нея преди да имате възможността да я изпълните. Мисля, че всички лесно можем да видим как работи това по отношение на парите. Ако нямате достатъчно пари, за да закупите земята, със сигурност няма

да кажете на някого, че там има съкровище. Ако се разчуе, че в тази земя има скрито имане, можете да сте напълно сигурни, че някой друг ще я купи преди вас. Вместо това, ще идете и ще направите всичко по силите си, за да се сдобие с парите, необходими за закупуването на тази земя, като през цялото време пазите истината за скритото съкровище в тайна.

Същият принцип се отнася и за всяка насока, директива или инструкция, която ви дава Бог. Често пъти християните пропускат точния момент на началото заради крайния резултат. Много пъти Святият Дух ни разкрива някаква идея, но не за да се впуснем в нейното незабавно изпълнение, а за да ни даде време да се подготвим, така че да можем действително да се възползваме от възможността и да я осъществим. Подготвителната фаза на всяко едно начинание е най-важната част от процеса. В спорта една игра се печели или губи на базата на това колко добре се подготвя отборът за играта по време на тренировки - тогава, когато никой не го гледа. Трябва да признаете, че тренировките не са приятни, те са изтощителни и тежки. За сравнение, на всеки му харесва вълнението от играта, тълпите, светлините и тръпката от победата.

За жалост, тези мечти се превръщат в болка и тъга, когато не се обръща достатъчно внимание на подготовката. Не мога да ви опиша колко много са хората, които съм видял да рухват и да съсипват живота си само защото не познават и не спазват този принцип. Виждал съм хора, които наистина са били призовани от Бог, които са били помазани, но стартират църква, преди да са подготвени емоционално или финансово и стигат до катастрофа, вместо до мечтата, която са си представяли. Виждал съм хора, които са чули Бог да им дава идея за бизнес и убедени в успеха си са се впусkali в това начинание без необходимото усърдие или подготовка и са стигали до банкрут.

Тъжното в тези истории е, че хората започват да винят Бог за това и се разочароват не само от себе си, но и от Него. Не съм сигурен защо толкова много хора си въобразяват, че успехът може да дойде в един миг. Те трябва да бъдат научени на процесите на успех, които откриваме в този семпъл стих.

Много често хора идват при мен и ми казват: „Пасторе, Бог ми каза, че това е моята църква.“ След това не им виждам очите. „Пасторе, Бог ми даде тази невероятна идея.“ Не след дълго чувам, че домът им е иззет и се продава от частен съдебен изпълнител, а колата им е конфискувана. Това НЕ е планът, който Бог има за вас.

Когато чуем идея от Святия Дух, това не значи, че трябва да се впуснем на мига в изпълнението ѝ. Повечето пъти Той ни води да скрием отново тази мечта и да се подготвим да я осъществим. Обикновено нямаме всичко, от което се нуждаем, за да я изпълним. Подготовката може да отнеме седмици или дори години в зависимост от онова, което Бог ви показва да направите. Трябва да разберете, че подготовката и точното време са изключително важни, а понякога и по-важни от самата идея!

В моя живот аз бях призован да проповядвам Благовестието, когато бях на 19. Имах видение, в което държах Библия и Господ ми каза три пъти: „Призовавам те да проповядваш Моето Слово.“ Беше едно много реално и силно преживяване. Но Господ не ми каза да отида и да започна веднага да проповядвам. Напротив. Той ми каза да отида в колеж. Но аз бях изключен от гимназията поради нисък успех. Бях толкова срамежлив и отбягах всякаква възможност да бъда сред хора. Нека бъда категорично ясен. Аз бях много далеч от зрелостта, необходима за да пастирувам когото и да било! Все пак отидох в колеж. Беше ми много трудно, много трудно – но не се отказах и завърших четирите години и се дипломирах.

Когато завърших колежа, започнах да се чудя дали ми е дошло времето да проповядвам. Но Господ ми каза, че иска да започна работа в местна финансова компания, която продава застраховки и ценни книжа. Макар това да нямаше никакъв смисъл според мен, знаех, че чувам гласа на Бог и затова заех позицията. Тази работа беше още по-трудна и от колежа. Трябваше да провеждам служебни обаждания и визити всеки ден и да се науча да преодолявам страха си от хора. Освен това да живея от комисионни също беше трудно и честно казано, исках всеки ден да се откажа, но знаех, че не мога. Накрая, след няколко години, станах добър в това, което правех. Всъщност с Дренда разработихме най-добрия офис от 5000 офиси в цялата страна.

В този момент Бог ми каза, че е време да стартирам църква. Бях на 40 години. Цели 21 години Бог ме беше подготвял за видението, което ми даде, когато бях на 19. Когато започнах да пастирувам ми стана ясно защо е необходима такава голяма подготовка. Пастируването се оказва много по-трудно, отколкото смятах. Но поради опита ми с хора и сблъсъците с отхвърляне в работата, аз можех да бъда верен на Божия призив в живота ми. Не всяка задача, която ви бъде възложена от Бог, ще се нуждае от предварителна подготовка от 21 години, но принципът за необходимостта от подготовка е един и същ.

Поради този принцип за нуждата от подготовка, бих искал да перифразирам Матей 13:44 по този начин:

Небесното Царство *във вас ви дава знанието или достъпа до познаването на тайните или на скритите неща, които знае Бог. Това знание е достъпно чрез Духа на Бог и е вътре във вас. Когато човек намери или чуе това тайно знание, което е като съкровище за него, отговор за него, той го скрива отново в сърцето и ума*

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ: Силата на стратегията

си. И след това в радостта си отива с всичките си сили да последва с внимателна подготовка посоката и наставлението, които са му били дадени и така постига и взема своя отговор.

ГЛАВА 8

Трудното място на повишението

Приятелят ми пастор Питър и съпругата му Бев, които пастируват една страхотна църква в Нова Зеландия, дойдоха на кратка визита в Съединените щати. Беше точно около Рождество и те планираха да спрат в Колорадо Спрингс в хотел „Броудмор“ за няколко дни, за да си починат и да се насладят на Рождествената красота. Ако не сте били в Броудмор, това е един от най-добрите курорти в Америка, разположен е срещу Скалистите планини и е известен с грандиозните си Рождествени декорации. Пастор Питър ни се обади да ни каже, че ще ходят там и ни попита дали искаме и ние да се присъединим към тях. Веднага се възползвахме от възможността да прекараме три от най-прекрасните дни там.

Когато съм заедно с пастор Питър, обикновено прекарваме много време в разговори за служението, тъй като той е в борда на директорите ми и този път не беше по-различно. Обсъждахме плановете си за идната година и си споделяхме различни идеи. Накрая, разбира се, дойде времето да се сбoguваме, което винаги е особено трудно, защото те са много скъпи наши приятели. С Дренда ги посещаваме един път в годината, или поне през година, но

тази беше вече много ангажирана за нас и нямахме планове да им ходим на гости.

Прибрахме се готови да се изправим пред новата година с големи очаквания. Интересното е, че на 9 януари сънувах сън, в който пастор Питър ме канеше да проповядвам в църквата му през февруари. Спомням си, какво си помислих - че това е доста необичайно, тъй като вече бяхме прекарвали три дни заедно, в които той нищо не спомена за такова нещо, а февруари настъпваше само след няколко седмици. На сутринта, отивайки към кухнята, казах на Дренда какво ми е показал Господ.

Компютърът ми беше оставен върху плота в кухнята и аз съвсем небрежно го включих. Докато седях и си пиех кафето, видях, че съм получил имейл от пастор Питър. Когато го отворих, бях много изненадан да видя, че в него той ме кани да проповядвам на годишната му финансова конференция, която беше само след три седмици. Разбира се, бях изненадан, но поради съня не бях шокиран. Набързо прегледах програмата си, за да видя дали изобщо е възможно да поема още един ангажимент, защото имах много пътувания през месеца по времето, в което Питър ме канеше да бъда в Нова Зеландия. Видях, че с Дренда вече сме ангажирани да летим до Буенос Айрес, Аржентина, само няколко дни преди да трябва да бъдем в Окланд. Единствената възможност да отида навреме в Нова Зеландия, беше ако тръгна директно след конференцията в Буенос Айрес и летя до Сидни, Австралия, а от там да хвана самолет за Окланд. Лично аз никога не бих си организирал подобно пътуване по такъв начин, но само защото Господ ми беше говорил, с Дренда знаехме, че трябва да отидем.

Пътуването до Аржентина беше корпоративно пътуване, спонсорирано от един от търговците, с които работи компанията ми. Беше добро пътуване и имахме страхотно време, в което да наваксаме с някои от старите ми прия-

тели, които обикновено имам възможност да видя веднъж в годината. Аржентина по това време се бореше с някои доста сериозни финансови проблеми и в града имаше метежи, но като цяло пътуването беше много добро, предвид на това, че аз никога преди това не бях ходил там. Полетът ни до Сидни продължи 16 часа, най-дългият ми полет някога. Трябваше да летим над Южния полюс, което аз намирах за страхотно, тъй като се надявах да видя тази част от света от въздуха.

По време на полета, гледайки през люка и виждайки само лед и сняг под мен, изведнъж осъзнах, че летя с аржентинските авиолинии, които също имат финансови проблеми и се борят да се задържат в бизнеса. Мина ми през ума, че е възможно тази компания да пести от поддръжката на самолетите си и че ако се разбием в тази част от света, никак няма да е добре. Но аз знаех, че съм в безопасност в ръцете на Господ, тъй като сам Той ми беше казал да предприема това пътуване.

Когато кацнахме в Сидни, веднага се обадохме на пастор Питър и Бев и бяхме шокирани да научим, че той е в болница след масивен сърдечен удар. Нямахме да може да проповядва въобще

по време на финансовата конференция и ме помоли да поучавам

**ВОДЕНИТЕ ОТ БОЖИЯ ДУХ,
ТЕ СА БОЖИИ СИНОВЕ.
РИМЛЯНИ 8:14.**

по време на цялото събитие. Сега вече знам защо Господ ми е говорил да отида в Нова Зеландия и бях възхитен от начина, по който Святият Дух направлява стъпките ни. Това силно ми напомня за думите, написани в Римляни 8:14.

Става въпрос за това да имаме способността да чуваме насоките, идеите и концепциите от Святия Дух. Няма по-добра история в Библията, която да описва така добре

следващия ми урок за това как слушането на Святия Дух може да ви даде отговорите, от които имате нужда, от историята на Даниил. Нека я проследим, като започнем от Даниил 2:1-6.

И във втората година от царуването на Навуходоносор, Навуходоносор видя сънища, от които духът му се смуги и сънят побягна от него. Тогава царят заповяда да повикат врачовете и вражарите, омаятелите и халдейците, за да явят на царя съня му. И тъй, те влязоха и застанаха пред царя. И царят им рече: Видях сън; и духът ми се смугава, за да разбере съня.

Тогава халдейците говориха на царя на сирийски, казвайки: Царю, да си жив до веки! Кажете съня на слугите си, и ние ще явим значението му.

Водените от Божия Дух, те са Божи синове.

Римляни 8:14

*В отговор царят рече на халдейците: Указът излезе от мене; ако не ми явите съня и значението му, ще бъдете разсечени, и къщите ви ще се обърнат на бунища; но ако явите съня и значението му, **ще получите от мене подаръци, награди и голяма чест.** Явете ми прочее съня и значението му.*

Даниил 2:1-6

Халдейците (астролозите), отговаряйки пред царя рекоха: Няма човек на света, който да може да яви тая работа; защото няма цар, господар, или управител, който да е изискал такова нещо от врач, или вражар, или халдеец. Това нещо, кое-

то царят изисква, е мъчно; и няма друг, който би могъл да го яви пред царя, освен боговете, чието жилище не е между човеците.

Затова царят се разгневи много и се разяри, и заповяда да погубят всичките вавилонски мъдречи. И тъй, като излезе указът да се умъртвят мъдречите, потърсиха Даниил и другарите му, за да ги убият.

Даниил 2:10-13

*Тогавя Даниил отиде в къщата си и яви това нещо на другарите си Анания, Мисаила и Азария, за да просят милост от небесния Бог относно тая тайна, тъй щото да не погинат Даниил и другарите му с другите вавилонски мъдречи. Тогавя се откри тайната на Даниил в нощно видение. Тогавя Даниил, като благослови небесния Бог, проговори. Даниил рече: Да бъде благословено името Божие от века и до века; защото мъдростта и силата са Негови. Той изменя времента и годините; сваля царе и поставя царе; Той е, Който дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните. **Той открива дълбоките и скритите неща; Той познава онова, което е в тъмнината; и светлината обитава в Него.***

Даниил 2:17-22

Даниил е в ситуация на живот и смърт, опасно място. Но ето какъв е основният ключ към следващото ви повишение. Бог използва ситуацията, за да предизвика неговото повишение, а не падението му. Даниил е способен чрез тайното знание на Святия Дух да разтълкува съня на цар Навуходоносор. Царят е очарован, както ще видим в следващия пасаж.

Тогава цар Навуходоносор падна по лице, та се поклони на Даниил и заповяда да му донесат принос и кадения. Царят, отговаряйки на Даниил, рече: Наистина вашият Бог е Бог на боговете и Господ на царете и откривател на тайни, тъй като ти може да откриеш тази тайна.

Тогава царят възвеличи Даниил, даде му много и големи подаръци и го постави управител над цялата вавилонска област и началник на управителите и над всичките вавилонски мъдреци. И Даниил измоли от царя, и той постави Седрах, Мисах и Авденаго над работните на вавилонската област; а Даниил беше в царския дворец.

Даниил 2:46-49

Какъв е резултатът от това, че Даниил е способен да чува Божия глас? Повишение и богатство!

Откриваме същите резултати и в друга история от Библията, тази на Йосиф. Изправен пред подобна ситуация, Йосиф получава възможност да тълкува съня на Фараон. След като успешно разтълкува съня и освен това подсигурява план за спасяване на Египет от предстоящата суша, за която говори сънят, виждаме каква е реакцията на Фараон в Битие 41:39-40.

Тогава Фараон каза на Йосиф: Понеже Бог ти откри всичко това, няма никой толкова умен и мъдър, колкото си ти. Ти ще бъдеш над дома ми, и всичките ми люде ще слушат твоите думи; само с престола аз ще бъда по-горен от тебе.

Битие 41:39-40

И в двете истории в началото цари безнадеждност, но крайният резултат е повишение и богатство. Казано просто, светът е готов да плаща големи пари на хора, които могат да разрешават големи проблеми. Святият Дух вътре във вас обича да ви поставя точно в центъра на големите проблеми! Не се страхувайте, когато това се случи, а започнете да хвалите

Господ, защото Той ще ви помогне точно както Го виждаме да помага на Даниил и на Йосиф! Винаги казвам, че Бог получава славата, а аз заплатата! Харесвам това, което казва Даниил за Господ: *Той*

МОЖЕТЕ ДА СЕ ДОВЕРИТЕ НА СВЯТИЯ ДУХ ДА ВИ ПОМАГА И ДА ВИ ВОДИ ПРЕЗ ВСЯКАКЪВ ВИД СИТУАЦИИ.

открива дълбоките и скритите неща; Той познава онова, което е в тъмнината; и светлината обитава в Него. Даниил казва, че в Него обитава светлината. Това означава, както когато човек ходи в тъмното, но светне лампата, тогава той може да вижда накъде върви. Страхът е победен от светлината и знаете коя посока да хванете. Павел показва в следващия стих, че Бог ни говори и ни помага във време на трудност.

Вие знаете, че когато бяхте езичници, отвличахте се към немите идоли, както и да ви водеха.

1 Коринтяни 12:2

Павел казва, че идолите не говорят, но Бог го прави!

Сигурно се чудите защо съм озаглавил тази глава „Трудното място на повишението“. Защото именно в трудното място Святият Дух във вас дава отговорите. Трудното време е това, което ви дава съвършената възможност да намерите решение. Трудното място е най-добрият план за

следващото ви повишение! За съжаление, много вярващи всячески се опитват да избегнат трудните места. Всъщност много хора смятат, че ако се окажат в затруднено положение, те са пропуснали Бог.

Спомням си, че когато първоначално започнахме да снимаме телевизионно предаване, сметките ни бяха около 9 000 на месец. Смятах, че това са страшно много пари, които да набирам всеки месец, но след това сметките се покачиха на 20 000, а после стигнаха и до 50 000. Един ден, докато бяхме събрани на молитва, Ейми, дъщеря ни, започна да говори чрез дарбата пророкуване:

“Жътвата е прекалено голяма за теб. Затова ще те предизвикам. Единствено чрез Моя Дух можеш да разбереш това, което предстои да се случи! Готов ли си да направиш крачката, да Ми позволиш да те водя към трудните неща, които ще бъдат отвъд твоето разбиране, да те водя към невъзможното?”

Преди да ви разкажа историята, въз основа на това, което вече знаете, можете ли да ми кажете как трябваше да тълкувам това? **ПОВИШЕНИЕ!** Харесвам факта, че Бог ми даде възможност за избор. Той ме попита дали съм готов да извървя целия път с Него. Питаше за моето съгласие. Ако бях казал „не“, Той щеше да отиде при някой друг, сигурен съм в това. Но предпочитам аз да съм този, който да получи повишението. А вие?

Отговорих: „Да, Господи, Ти знаеш, че съм готов.“ Няколко седмици след това телевизия „Дейстар“ ни предложи ежедневен прозорец от време за излъчване, докато преди това бяхме в ефир само веднъж седмично. Ако приемехме предложението, това значеше сметките ни на месец да скочат до 200 000 долара. Въз основа на пророческото слово и на подбудата, която усещах от Святия Дух вътре в мен, аз казах, че приемаме. Всички ми казваха, че за няколко месеца ще ми бъде трудно с плащането на

ефирното време, докато хората свикнат с новата програма на предаването. Точно така стана, но се оказа малко по-тежко от очакваното. За пет месеца аз изоставах с 500 000 долара, които дължах за ефирното време. Всъщност доставчикът на ефирно време ми изпрати имейл, в който казваше, че адвокатите му вече се притесняват от закъсняването с плащането на сметките ни.

Започнах наистина да се боря с Бог за това, тъй като моето предаване се казва *Да го оправим този проблем с парите!* Започнах леко да се обезсърчавам и казах на Дренда, че може да се наложи да намалим броя на предаванията. Но тя отговори: „Какво ни е казал Бог? Казал ни е, че Той ще плаща, нали?“ Няколко дни тя ми повтаряше само това, когато повдигах тази тема. Ние се молихме, и макар да нямахме никакъв отговор по онова време, аз усещах невероятния мир на Бог. През онази седмица сънувах сън, в който видях цяла купчина с чекове. Странното нещо в този сън беше, че не само видях купчината с чекове, но видях и сумите на всеки чек и от кого ни бяха изпратени. Когато се събудих, знаех, че сметките за предаването са платени и имах мир. През онзи уикенд и подчертавам - беше един най-обикновен уикенд - всичките 500 000 долара дойдоха точно както видях в съня си. Точните суми, които видях в съня, дадени от същите тези хора като в съня.

Вижте, трудните моменти не са нещо лошо! Те са място на повишение, приятели. Хората ми казват, че се боят да направят крачка напред към някакво трудно място, защото ги е страх да не направят грешка. Святият Дух обаче е способен да ви предупреди за потенциална грешка, ако слушате гласа Му.

Спомням си, когато управлявах моята ипотечна компания преди години, как един клиент искаше да заеме сума, равняваща се на стойността на къщата му, за да я инвес-

тира в компания, за която аз няхах добро усещане. Спомням си, докато се качвах по стълбите към офиса, че един от моите представители говори с мен по този въпрос. Изведнъж усетих как Святият Дух ми казва какво да направя в този случай. Тогава казах на моя служител: „Сключи сделката, но накарай клиента да подпише документ, който да бъде официална част от кредитния пакет и в който документ да заявява, че ние не сме част от инвестиционната компания, но само му даваме този заем по негово искане.“ Освен това добавихме, че не поемаме никаква отговорност по отношение на сигурността или ефективността на въпросната инвестиция, нито сме предлагали на клиента ни да инвестира в тази компания. Е, след около шест месеца цялото нещо просто се разпадна. Инвестиционната компания изгуби парите на всичките си клиенти. Срещу инвестиционната компанията беше заведено дело, а също и срещу моята. Но когато техният адвокат видя документа, който клиентът ни беше подписал, искът срещу нас беше отхвърлен.

Святият Дух беше Този, Който ме спря на място онзи ден на стълбите към офиса, за да кажа на моя представител да добави този документ към заключителния пакет на клиента. Можете да се доверите на Святия Дух да ви помага и да ви води през всякакъв вид ситуации. Както казва сам Исус: „Не се страхувайте!“

Разказвал съм тази история в една от другите ми книги, но си струва да я повтора сега. Един ден семейството ни тъкмо тръгваше на тридневна почивка през уикенда. Всички бяхме в буса и когато запалих двигателя, изведнъж Святият Дух ми каза да отместя колата си. До буса бях паркирал друга кола на алеята към вкъщи. Беше толкова странно, но Святият Дух ми каза да преместя колата на тревата. Помислих си: „Защо Святият Дух ще ми казва да преместя колата от алеята на тревата?“ Няхах ни най-мал-

ка представа. Но толкова силно беше това усещане в мен! Затова казах на Дренда какво правя, излязох и отместих колата от асфалта на тревата в двора. Не мислих повече за това, но щом се прибрахме в неделя вечерта, всичко това изникна с пълна сила в ума ми. На мястото, където беше паркирана колата ми, преди да я преместя, сега се беше стоварило голямо кленово дърво, паднало през средата на алеята точно на мястото на колата. А самата кола си седеше в двора напълно непокътната. Дървото изобщо не я беше докачило. Ако я бях оставил на алеята, колата щеше да става само за скрап.

Двамата с Дренда бяхме еталон за това какво не трябва да прави човек с парите си. Но всичко, от което имахме нужда, бяха няколко тайни стратегии и малко тайна премъдрост, които да ни издигнат над нашите обстоятелства. Сега се усмихвам при мисълта, че телевизионната ни програма, която се излъчва по целия свят, се нарича *Да го оправим този проблем с парите!*

Приятели, ето каква е съдбата ви днес!

... чиято немощ се превръщаше в сила, ставаха силни във война, обръщаха в бяг чужди войски.

Евреи 11:34

Трудните и невъзможни неща не са трудни и невъзможни, когато знаете отговора!

ГЛАВА 9

Тихият, нежен глас

Когато започнах да поучавам за гласа на Святия Дух, много хора ми казваха, че никога не са чували Божия глас. Но аз винаги им отговарях: „Разбира се, че сте!“ Ако и вие се чувствате като тези хора и смятате, че никога не сте чували гласа на Бог, тогава нека прочетем заедно III Царе 19:11-12.

И словото му каза: Излез, та застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше. И голям, силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не бе във вятъра; а подир вятъра земетръс, но Господ не бе в земетръса. И подир земетръса огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня, тих и нежен глас.

III Царе 19:11-12

Макар да съм чувал гласа на Святия Дух в различни степени на интензитет, нормалният Му глас е именно този нежен шепот. Този тих и нежен глас. Както казах и по-рано в книгата, обикновено Божият глас звучи като мисъл с по-различно звучене. Точно както можете да разпознавате гласа на детето си сред многото деца, така можете да започнете да познавате Святия Дух достатъчно добре, че да разпознавате Неговия глас, когато ви говори. В тази глава

искам да поговоря за гласа на Бог, за който никой не се замисля, но който всеки е чувал.

Докато следвах в университета *Орал Робъртс*, изучавах няколко теологични предмета, тъй като специалността ми беше Старият завет. Имаше много информация, която никога преди това не бях учил, всъщност повечето от нея не бях чувал въобще. При липсата в мен на всякакви навици да уча поради пропускането на гимназията, изпитвах огромно напрежение, опитвайки се да се справя и да наваксам с ученето, особено по време на изпити. За един конкретен предмет трябваше да напиша доклад върху някаква тема от Стария завет, която сега не си спомням каква беше. Но писането на курсова работа ме плашеше. Всъщност през първата година в университета трябваше да напиша първата си курсова работа и когато я получих, най-отпред имаше една огромна червена двойка, последвана от думите: „Как изобщо е възможно да сте ходили на училище?“ Правописът и граматиката ми бяха толкова зле, че преподавателят беше удивен как съм успял да вляза в университет. Наложих се да ми помагат по английски, за да се справя през първата година.

А сега, при всичкото напрежение по време на сесията, трябваше да предам поредния писмен доклад. О, колко се ужасявах от този проект! Седнах, за да започна да пиша, но аз никога не съм учил как се пише каквото и да било; затова само търсих различни неща, преписвах думите със значителни корекции, така че никой да не познае, че съм преписал всичко от най-различни източници. Сърцето ми беше чисто, защото не гледах на това като на нещо нередно. Все пак пренаписах нещата със свои собствени думи; но истината си остава, че аз изобщо не знаех как се пише каквото и да било писмена работа.

Този път нямах и достатъчно време за подготовка. Един приятел, на когото стаята беше надолу по коридо-

ра на етаж, изучаваше същия предмет. Всички от групата трябваше да пишем върху една и съща тема, затова аз го помолих да ми даде да видя как точно е структурирал своята писмена работа. Но когато взех доклада му, напълно се убедих, че не мога да напиша нещо толкова добро като неговото, затова реших да го препиша. Знаем, знаем, шокирани сте. Но не забравяйте, че по това време бях бебе във вярата. Е, не преписах цялата му работа, но поне половината - и то мотамо - в моя доклад. Накрая на седмицата аз предадох курсовата си работа на професора, облекчен, че писането приключи. Но нещо се случи след това, което ме научи на много ценен урок за чуването на гласа на Бога.

Когато си легнах да спя през онази вечер, сън не ме хващаше. Съвестта ми крещеше толкова силно, че изобщо не можех да заспя. Осъзнах, че стореното от мен беше грешно и че първо съм откраднал, а след това и излъгал. Отгоре на всичко не бях проявил никакво уважение към моя приятел, а напротив, бях се подиграл с него. Чувствах се отвратително. В 3 часа през нощта отидох до стаята на приятеля ми, събудих го и му казах какво съм направил, а след това му се извиних. Той ме погледна със сънени очи и ми каза: „Връщай се в леглото, Гари“, а после се обърна и продължи да спи.

На другия ден отидох при професора и му признах какво съм направил. Разбира се, той трябваше да ме оцени с двойка, но се усмихна и ми каза, че оценява това, че съм отишъл при него и съм му признал истината. Какво облекчение изпитах само! И колко по-добре се почувствах от това, че замлъкна гласът на осъдителност вътре в мен. Бях свободен и вече имах невероятен мир.

Нека ви попитам нещо. Защо моят приятел можеше просто да се обърне и да продължи да спи, когато аз бях в такава емоционална агония? Защо и той не беше в такава агония като мен? Защо аз не можех да спя и се чувствах

толкова ужасно? Един глас ми говореше всеки път, когато се опитвах да заспя. Изобличаваше ме. Това беше гласът на съвестта ми! Определението за съвест е „инстинктивно знание за добро и за зло, за правилно и за грешно“. Думата буквално означава „знание със“ или „имам познание“.

Също като една свещ, светлината на съвестта свети, за да изобличава мрака. В нея се пази отличен запис на всяка мисъл и всяко действие, което някога сте извършили. Като свидетел в съдебната зала съвестта дава показания за онова, което е

**СЪВЕСТИТА Е БОЖИЯТ
ГЛАС ВЪВ ВСЕКИ ЧОВЕК,
ОТПЕЧАТЪК НА ТВОРЕЦА
И НА НЕГОВИТЕ ИЗ-
ИСКВАНИЯ, ЗА ДА ЖИВЕ-
ЕМ ЖИВОТА, ЗА КОЙТО
СМЕ БИЛИ СЪЗДАДЕНИ.**

дълбоко скрито. Тя говори и ви напомня да постъпвате правилно и да избягвате онова, което е погрешно. Съвестта е вътрешният глас на Бог във всеки един човек. Съвестта държи сметка на всеки мъж и жена за неговите

действия. Съвестта призовава всеки човек като в съдебна зала да дава отчет пред самия Бог. Както един свидетел е призован да дава показания, така нашата съвест или говори в наша защита, или ни осъжда (изобличава ни).

Проучване, направено от *Медикъл Експрес*, доказва тези факти:

“Настоящата преобладаваща теория за човешкото развитие е, че човешките същества започват своя живот в „морално празно и чисто състояние“, но новите проучвания оспорват това твърдение. Учените са открили, че бебета, дори само на шест месеца, вече правят морални преценки и според тях ние се раждаме с морален кодекс, който е здраво вкоренен в нашите умове.”³

От това ще познаем, че сме от истината, и ще уверим сърцето си пред Него относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко. Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дръзновение спрямо Бога и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това, което е угодно пред Него.

1 Йоан 3:19-22

Съвестта е Божият глас във всеки човек, отпечатък на Твореца и на Неговите изисквания, за да живеем живота, за който сме били създадени. Никой не може да избяга от съвестта си. Преди ме изумяваше това, че човек, извършил убийство или ограбил банка, на когото му се е разминало, след време изведнъж се предава съвсем сам. Но сега знам, че няма по-голям тормоз от това съвестта ви да ви избличава, че сте виновни! Павел казва във II Коринтяни 1:12, че съвестта свидетелства, тя говори.

Защото нашата похвала е тая – свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със святост и искреност пред Бога, не с плътска мъдрост, а с Божия благодат.

2 Коринтяни 1:12

Може би ще попитате: „С каква власт говори съвестта? И защо нейното свидетелство издържа в духовната съдебна зала?“ Защото тя е гласът на Бог. Павел ни казва в Римляни 2:14-15, че съвестта ни активно говори.

(Понеже, когато езичниците, които нямат закон, по природа вършат това, което се изисква от за-

кона, то и без да имат закон, те сами са закон за себе си, по това, че те показват действието на закона, написано на сърцата им, за което свидетелства и съвестта им, а помислите им или ги осъждат помежду си, или ги оправдават.)

Римляни 2:14-15

Всеки човек има съвест. Вие може да не се съгласите. Вероятно познавате хора, които като че ли нямат никакви чувства. Но ви гарантирам, че не винаги е било така. Ако един човек продължава да се съпротивлява на гласа на своята съвест, този глас ще става все по-тих и по-тих.

... учения чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла.

1 Тимотей 4:2

Павел казва, че съвестта на тези хора е прегоряла или че те са станали неспособни да усещат или чуват съвестта си поради закоравяването на сърцата им към гласа ѝ. Представете си вашата кожа. Когато е прегоряла, което означава да е изгорена, тя не може да усеща нищо, докато не израсне нова кожа, а старата и изгоряла кожа се обели. Същото се отнася и за съвестта ни. Съвестта не може да ви принуди да направите дадено нещо, тя само ви говори. Вие можете да я пренебрегнете или да ѝ се противопоставите. Но Павел предупреждава, че ако пренебрегвате съвестта си, това може да ви създаде големи проблеми или както казва Павел – да съсипе живота ви.

Това заръчване ти предавам, сине мой Тимотей, според пророчествата, които първо те посочиха, за да воюваш съобразно с тях в доброто воюване, имайки вяра и чиста съвест, която някои като

*отхвърлиха, отпаднаха (съсипаха, корабокруши-
раха) от вярата.*

1 Тимотей 1:18-19

На практика, хората, които се закоравяват срещу гласа на съвестта си, губят способността си да направляват живота си. Техният компас е повреден и повече не може да работи точно. Такива хора не виждат накъде вървят. Павел казва, че ние трябва да се държим за добрата съвест, която е чиста, за да сме сигурни, че водим живота си в правилната посока. Защото иначе можем да закоравим сърцата си и да съсипем способността си да усещаме кое е правилно и кое погрешно. Павел казва, че е важно да следваме закона и да постъпваме правилно.

Затова, нужно е да се покорявате на властите не само поради страх от гнева (възможното наказание), но и заради съвестта.

Римляни 13:5

Ако не се покорявате на закона, съвестта ви ще ви осъжда. Затова Павел казва да се покоряваме на закона, да правим това, което е правилно, за да може съвестта ни да остане чиста и да може да действа така, както Бог е я предопределил да действа и да ви опази от опасности.

По отношение на съвестта си спомням друго глупаво нещо, което направих, което много добре илюстрира този принцип. Това се случи преди да започна да пастирувам. Когато чуете историята, ще разберете защо Бог все още не ме беше освободил в това служение. Разказът ми е свързан с една кола, която някога притежавах. Беше *Пежо 505 купе*, което аз много обичах. Един ден на знак "стоп" ме блъсна кола отзад. Смачка ми багажника, огъна ми шасито, а освен това имаше и други повреди по купето заради

инцидента. Застрахователният агент на човека, който ми блъсна колата, дойде до селската ни къща, за да огледа и да направи оценка на щетите.

Преди да ви споделя какво се случи, когато този човек пристигна, трябва да ви кажа, че няколко седмици преди това ми беше паднал ауспухът. Освен това моторът за отваряне и затваряне на шибидаха, който се намираше отзад в багажника, също беше спрял да работи няколко седмици преди да дойде застрахователят да прави оценка на щетите. Когато застрахователният инспектор огледа колата, той ме попита дали ауспухът, който виждаше да лежи на земята до колата (аз го поставих там, така че той да го види), е част от инцидента. Испитах чувство на вина, когато казах: „Да, господине.“ След това ме попита дали моторът на шибидаха, за който му казах, че не работи, е също част от инцидента. Аз отново отговорих положително.

В духа си чувах съвестта ми да вика: „Гари, какво правиш? Ти лъжеш!“ А сега чуйте как се опитвах да заблудя себе си. Спомням си как си мислех, че трябва да пренебрегна този глас, смятайки, че все някога ще замлъкне. Днес не мога да повярвам, че съм мислил по този начин. Как да не се радва човек, че по онова време все още не бях пастор. Със сигурност Бог се е радвал!

И така, колата беше откарана на сервиз и след около седмица ми се обадиха да отида и да я взема. Когато видях колата, бях много щастлив. Тя беше свършена! Карах към къщи, доволен, че колата е ремонтирана. След около седмица реших в обедната почивка да се прибера у дома и да обядвам с Дренда и децата. Къщата ни беше само на 3 километра от офиса, който бях наел за финансовата си компания. Отбих по алеята и паркирах колата до входната врата. Влязох и имахме страхотно време с чудесен обяд.

Когато тръгнах обратно към офиса, излязох от входна-

та врата и забелязах, че колата ми не е там. Бях смутен. Къде е колата ми? Поогледах се и след това я видях. Къщата ни беше на върха на един хълм и очевидно бях забравил да дръпна ръчната спирачка. Никога преди не бях правил подобно нещо, но явно този път бях забравил да я дръпна, защото ко-

лата беше тръгнала назад, надолу по дългата алея и се беше разбила в едно дърво. Когато слязох до колата, бях шокиран. Багажникът беше разбит, а щетите в задната ѝ част бяха същите каквито бяха преди да

я ремонтирам. Шасито се беше огънало по същия начин както преди, ауспухът беше паднал, моторът на шибедаха отново не работеше. Всичко беше точно такова, каквото беше преди колата да отиде на ремонт поради предния инцидент.

Докато стоях и гледах изведнъж проумях и започнах да се смея. Бог ми даваше урок, на който това проповядващо момче трябваше да се научи, преди да може да започне да води хора. Повече не поправих колата. Продадох я за части. Спомням си само един друг момент в живота ми, в който съвестта ми крещеше силно да спра. Наричам инцидента „историята с колелото“.

Надявам се това да е полезно за вас. Знам, че никога не сте си и помисляли, че съм способен на такива неща, но грешите. Толкова съм благодарен, че съм спасен, защото иначе, имам чувството, че животът ми би поел в една много различна посока.

Историята с колелото се случи няколко години след

ЗАТОВА, КАКТО КАЗВА СВЯТИЯТ ДУХ: ДНЕС АКО ЧУЕТЕ ГЛАСА МУ, НЕ ЗАКОРАВЯВАЙТЕ СЪРЦАТА СИ КАКТО В ПРЕОГОРЧЕНИЕТО, КАКТО В ДЕНЯ НА ИЗКУШЕНИЕТО В ПУСТИНЯТА.

ЕВРЕИ 3:7-8

случката с колата, която ви споделих. И да, аз току-що бях започнал да пастирувам нашата нова църква. Беше неделя следобед и отидох до къщата на татко. Когато си тръгнах, бавно давах назад със сребристия ни *Додж Караван*, за да изляза от алеята до къщата на баща ми на главната улица пред дома му. Къщата на татко беше в по-ниското и пътят беше под наклон. По някаква причина изобщо не успях да забележа велосипедиста, който в същия момент се е спускал надолу по хълма. Много бавно давах назад и той въобще не беше зад мен, но с набраната инерция ме приближил, точно когато излязох на главната улица и вече тръгнах да карам напред.

През цялото време аз изобщо не знаех, че той е там, но изведнъж чух силно удряне по страничната врата на вана. Погледнах в огледалото за обратно виждане и видях човек на колело зад вана с вдигнати две ръце да ми показва среден пръст и го чух да псува с все сила. Бях смутен и напълно обиден от това, че някакъв човек на колело се държи по този начин. Знаех, че той много лесно е можел да намали, спускайки се по хълма, след като ме е видял да давам назад. Знаех също, че ако е искал, е можел да ме заобиколи и да ме изпревари с тази скорост. Обаче той явно държеше да ми даде да се разбера.

Бях много изненадан от самочувствието, с което си въобразяваше, че може да се разправя с някой, който е в кола. Помислих си, че е добре някой да даде урок на този отворко, затова намалих леко скоростта и го изчаках да наближи вана, а след това скочих на спирачките. Беше някак удовлетворително да го видя как силно стиска спирачките в опит да избегне удара в моята кола. Но в същото време това го вбеси и той започна да ръси такива псувни, каквито не бях чувал преди, нито смятах, че е възможно да изрече човек. Но той не спираше.

Бавно продължих надолу и отбих назад в една алея,

така че ванът да гледа към пътя. Стоях, обърнат към велосипедиста, който въртеше педалите на колелото си в моята посока. Когато ме видя да го чакам, обърнат към него с вана, той изведнъж млъкна. Мисля, че най-после му стана ясно, че той е на колело, а колите са по-големи от колелетата. Свалих си прозореца и изчаках да ме наближи. Когато това стана, аз се развиках срещу него, че ако още един път го видя по този път, ще го прегазя. Казвайки това, засилих колата, която се намираще на не повече от пет метра от него. Имах чувството, че направо ще го блъсна, когато минах на косъм от него. Почувствах се справедливо възмезден. Дадох му да се разбере. Но това чувство не трая дълго.

Изведнъж от духа ми се надигна и чух Святият Дух да ми казва със силен и властен глас: „Гари, какво си мислиш, че правиш?“ Когато четете тези думи едва ли успявате да добиете ясна представа за сериозността и начина, по който звучаха те за мен. В този момент осъзнах, че аз всъщност можех да убия този човек. Погледнах в огледалото за обратно виждане и човекът беше все още там, движеше се много бавно със сведена глава и изглеждаше или ранен или изненадан, че е все още жив. Не съм сигурен. Аз продължих по пътя, обаче съвестта ми не ми даваше мира. Като нов пастор осъзнавах какво можеше да се случи. Представях си заглавия във вестниците „Пасторът на църква „Фейт лайф“ прегазва велосипедист по време на неконтролируем пътен инцидент“. Тогава Святият Дух ми напомни, че именно заради такива хора Той ме е призовал да започна църквата в общността. Бях в шок от собствените си действия и се покаях пред Господ, облян в сълзи.

Трябва да се съгласите, че всъщност и вие сте чували гласа на Бог и преди. Само трябва да продължавате да пазите съвестта си чиста и открита, за да не прегори, така че да не можете повече да чувате Божия глас. Библията

казва, че народът на Израел е закоравил сърцето си срещу Бог и затова не е успял да влезе в Обещаната земя. Авторът на Евреи предупреждава нас, новозаветните вярващи, да не следваме техния пример.

Затова, както казва Святият Дух: Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си както в преогорчението, както в деня на изкушението в пустинята.

Евреи 3:7-8

Това предупреждение е повторено най-малко три пъти в третата и четвъртата глава. Защо? Защото Бог иска да ви благославя и иска да имате всичко, за което Исус вече е заплатил.

Закоравяването ми напомня на едно пони, което аз имах, когато бях малък. То беше най-подлото животно, което някога съм виждал, но беше и изключително умно. Само аз можех да го яздя, по-скоро само аз се осмелявах да го яздя. Спомням си как веднъж ми беше на гости един приятел, който твърдеше, че много обича коне и може да се справи с всякакъв кон. Много настояваше да поязди понито Тони (така се казваше то). Не след дълго успя да ме убеди да му позволя да се опита да го поязди и оседлахме Тони. Момчето се казваше Джаки. Никога няма да забравя какво се случи с него, когато седна на седлото. Щом седна, Тони хукна с бясна скорост и двамата се понесоха право към езерото, което се намираше само на 40-50 метра от къщата. Джаки се беше вкопчил в юздите с всички сили и крещеше с цяло гърло на Тони да спре. Но понито изобщо не му обръщаше никакво внимание. Напротив, Тони тичаше право към езерото, а след това изведнъж със сведена глава заби копита в земята точно до водата. Разбира се, Джаки изхвърча право през понито във водата. След това

Тони се обърна и започна да пасе трева все едно нищо не се е случило.

Вижте, юздите на Тони бяха дърпани толкова много, че той изобщо не ги усещаше в устата си. Беше притръпнал към тях, мястото в устата му беше станало безчувствено и той не обръщаше никакво внимание на юздите. Като пони Тони беше безполезен за всеки друг, освен за мен. Защо? Защото, както казах, това пони беше много умно. Аз бях човекът, който го храни. И той много добре разбираше, че единственият начин да излезе от конюшната на свеж въздух и да пасе зелената трева, която толкова много обичаше, беше ако ми позволява да го яздя. Но аз трябваше да го държа винаги под око. Той тичаше с глава вдигната силно встрани, за да може да ме наблюдава, докато го яздя. И чакаше само да сваля поглед от него. Тогава бързо се обръщаше докрай и ме захапваше за крака. И да ви кажа честно, това болеше. Ето защо никога не свалях поглед от него. Това пони не беше полезно за нищо.

Ако ние позволим сърцата ни да се наранят, тогава ставаме непотребни и безполезни за Бог, също като Тони. Веднъж бяхме изкарали Тони на двора, вързан за едно дърво. Татко излезе да му налее вода в една кофа. Когато се обърна, за да се прибере, Тони изви глава и го ухапа по задните части. Е, татко не беше спасен и палеше от четвърт. До кофата с водата имаше огромна буца сол и татко я вдигна и с всички сили я стовари върху понито. Но Тони оцеля. Дали някога съм се доверявал на Тони, ли? Никога!

Така е и в живота на хората. Те си мислят, че няма да се подчинят този един път и ще се противопоставят на съвестта си само сега, но не осъзнават, че по този начин образуват нечувствителна тъкан. И един ден ще станат същите като Тони. Няма да усещат никаква болка или угризения, когато избират да не се покоряват на Бог и да

не правят това, което казва Той. Лекарството е да бъдете бързи да се покаете, когато осъзнавате, че сте постъпили срещу убежденията на съвестта си.

Псалм 51 е написан от цар Давид след като той съгрешава с Витсавее. Това е псалм на покаяние.

*Божже, смили се над мене заради Своята милост и заличи беззаконията ми заради голямото Си милосърдие. Измий ме напълно от моята вина и ме очисти от моя грях! Защото аз съзнавам своята вина и моят грях е винаги пред мене. Пред Тебе, само пред Тебе съгреших и сторих зло пред очите Ти, така че Ти си прав да ме осъждаш със Своята справедлива присъда. Ето, откакто съм роден, съм в беззаконие, в грях ме зачена моята майка. Ето, Ти желаеш да има истина в сърцето на човека и ще ми дадеш мъдрост вътре в мене. Поръси ме с китка от исоп и ще бъда чист от грях, умий ме и ще бъда по-бял от сняг. Дай ми да усетя радост и веселие и ще се зарадват костите, строшени от Тебе! Не поглеждай към моите грехове и заличи цялата ми вина! **Сътвори чисто сърце вътре в мене, Божже, и дух на правда ми дай!** Не ме отхвърляй от лицето Си и не отдалечавай Святия Си Дух от мене! Върни ми радостта от спасението, идващо от Тебе, и с дух на послушание ме укрепи!*

Псалм 51:1-12

Защото да би искал жертва, щях да Ти дам, но към всеизгаряне Ти не си благосклонен. Жертва за Бога е смиреният дух, смирено и разкаяно сърце Ти, Божже, няма да презреш.

Псалм 51:16-17

Давид вика към Бог да създаде в него чисто сърце, съкрушен и смирен дух и каещо се сърце. На практика Давид казва, че иска сърце, което отново да може да усеща. Но Давид едва ли би си създал такива неприятности, ако е бил внимателен към гласа на съвестта си. Запомнете, че ако отхвърляте и пренебрегвате гласа на съвестта си, ще закоравите сърцето си и така ще ви бъде все по-лесно и по-лесно да правите компромиси, докато накрая изобщо няма да можете да чувате гласа на Бога.

Съвестта е само един от начините, по които чуваме Бог. Разбира се, Святият Дух ни говори директно с наставления и насоки. И както вече казах, чувал съм Святият Дух да ме изобличава както със силен и авторитетен глас, така и с тих и нежен глас. Чувал съм Го също да ми говори чрез сънища и видения, за което ще поговорим в следващата глава. Но в тази глава научихме, че ако искаме да чуваме Бог, ние трябва да пазим съвестта си чиста и да бъдем бързи да се покаяваме, за да опазим сърцата си меки, така че да можем да продължаваме да Го чуваме!

ГЛАВА 10

Видения и сънища

Изведнъж се изправих в леглото една нощ и казах на Дренда: „Бременна си с момиченце!“

От всичките пет деца, само за едно Бог ни каза какъв ще бъде полът му – за Поли, четвъртото ни дете. Вярвам, че Той го направи, за да сме сигурни, че ще я имаме, защото когато Дренда беше някъде в шестия месец от бременността, цялото семейство претърпяхме катастрофа. Пътувахме с около 80 километра в час по междуградски път, когато млад мъж изведнъж изскочи пред нас. Нямаше време да реагирам и да успея да спра, и го блъснахме отзад. Никой не беше пострадал сериозно, но все пак отидохме в болницата. Дренда носеше колан, който при удара я беше притиснал и леко засегна корема ѝ. Тя беше притеснена за Поли. Но тъй като Бог ни беше говорил за нея, имаме мир и знаехме, че Поли е добре, както и беше.

Като говоря за Поли се сещам когато тя се омъжи и беше бременна с първото си дете. Дватамата с Дренда трябваше да пътуваме извън страната по работа. За съжаление, бебето беше определено да се роди точно по средата на нашето бизнес пътуване. Но ако изобщо познавате Дренда, знаете, че няма как тя да пропусне раждането на някое от момичетата си. Затова започнахме да се колебаем дали да не отложим пътуването си. Прекарах известно време в молитва за това и Святият Дух ми говори, че датата на

раждането е объркана и че бебето ще се роди ден след като се върнем от пътуването. Казах на Дренда какво ми е говорил Господ във връзка с датата на раждането и заминахме на пътуването. Когато се прибрахме, Поли започна да ражда на следващия ден, както Господ ни беше говорил. Айвъри, новата ни внучка, се роди точно навреме.

Това са примери как Святият Дух ни говори за различни неща от живота със Свои думи, които излизат от собствения ни дух. Но има и други начини, по които Духът говори, с които трябва да бъдем запознати.

И след това ще излея Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения; още и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни.

Йоил 2:28-29

Пророк Йоил казва, че идва ден, в който Бог ще излее Своя Дух върху цялото човечество. Живеем точно в това време. На деня на Петдесетница Святият Дух слиза върху тези, които стоят и чакат в горната стая. Тълпите, виждайки тези, които са били в горната стая, да говорят на езици и да прославят Бог, мислят, че те са пияни и питат: „Какво е това?“ Тогава Петър се изправя и започва да говори на народа.

А Петър се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им проговори, казвайки: Юдеи, и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане знайно това и внимавайте в моите думи. Защото тя не са пияни, както вие мислите, понеже е едва третият час на деня; но това е казаното чрез пророк Йоил: “И в последните дни, казва Бог, ще излея от

Духа Си на всяка твар; и синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, юношите ви ще виждат видения и старците ви ще сънуват сънища; още и на слугите Си и на слугините Си ще изливам от Духа Си. В ония дни ще пророкуват.

Деяния 2:14-18

Сънищата и виденията са съществена част от начините, по които Святият Дух ни говори. Не съм сигурен защо Святият Дух понякога говори с тих и нежен глас, а друг път ни говори в сънища. Мисля, че част от отговора е, че ние сме толкова заети. Когато сме тихи, Той може да привлече вниманието ни. Възможно е да сме в такова объркано състояние или обстоятелствата да са такива, че да ни е трудно да чуем този тих и нежен глас. Святият Дух просто иска да е напълно сигурен, че ще чуем посланието Му. Все пак една картина казва повече отколкото хиляди думи. Каквато и да е причината, аз благодаря на Бог за сънищата и за виденията. Сънищата и виденията си приличат. И в двете виждаме картини и образи, с тази разлика, че виденията виждаме докато сме будни, а сънищата са картини, които виждаме докато спим.

По отношение на виденията, аз съм имал само няколко, които смело мога да нарека видения, получени докато съм буден, а ги виждам все едно са нещо напълно реално. Най-смисленото видение, което съм имал, беше когато бях призван да проповядвам още на 19-годишна възраст. Току-що бях кръстен в Святия Дух. Не беше минал и месец, когато се случи това. Разбира се, всичко беше много ново за мен, тъй като деноминационната църква, която посещавах, не поучаваше много за неща, свързани със Святия Дух.

Беше моят рожден ден и аз бях поканен на вечеря с приятели. Когато седнахме да се храним, най-напред благода-

рихме за храната и изведнъж усетих, че Светият Дух слиза върху мен с голяма сила. Отново ще кажа, че всичко това беше съвсем ново за мен, но знаех от преживяното по време на кръщението в Светия Дух какво е усещането, когато Той слиза. Не знаех какво трябва да направя в този момент, затова помолих да ме извинят, станах от масата и излязох, защото близо до мен имаше врата, която водеше навън.

Щом пристъпих отвън, присъствието на Бог стана още по-силно и получих ясно видение, което означава, че аз действително видях тези неща, все едно гледах нещо, което се случва наистина. Видях, че стоя изправен на платформа зад малка стойка за високоговорител и говоря в зала с хора. В залата имаше около 35-40 човека, всички стояха на съгъваеми столове. Можех да видя, че това се случва през вечерта, защото през прозорците на залата се виждаше, че навън е тъмно. Тогава проговори глас, който ми каза: „Призовавам те да проповядваш Моето Слово.“ Това се повтори три пъти, след това видението изчезна и помазанието се вдигна. Когато влязох обратно в къщата, където бяхме събрани, приятелите ми ме попитаха какво се е случило, а аз им отвърнах: „Мисля, че току-що бях призован да проповядвам.“

Спомням си как през онази вечер се прибрах у дома и казах на татко какво се е случило. Той само ми отговори, че проповедниците не изкарват достатъчно пари. Това беше всичко. Той не беше вярващ по това време, но слава на Бога, че предаде сърцето си на Исус, когато беше на 80 и сега е в Небето.

В този случай вярвам, че Светият Дух ми говори в явно видение, защото, първо, аз бях много млад. Той знаеше, че ще се сблъскам с голямо гонение от страна на семейството и приятелите ми, заради избора си да Му служа, и затова имах нужда от тази котва за предстоящото ми пътуване през вълните на живота. И действително, това виде-

ние продължава да ми говори и да ме крепи през всичките тези години.

Друго такова явно видение получих в стария ни селски дом, в който живеехме. Ние населявахме тази стара, порутена селска къща почти девет години и все бяхме в крайна бедност. Но заедно с все по-дълбокото узнаване на това как оперира Царството на Бог, ние започнахме да преуспяваме и изцяло се освободихме от дълговете си.

Точно през това време Бог изпълни това видение, което имах, когато бях на 19 г. и Той ме призова да проповядвам. В този момент, 21 години след като ме беше призовал да проповядвам, Бог ми каза да основа църква. До тогава, през тези 21 години, аз бях ходил в колеж и работех във финансовата сфера. На 40 години Бог ми говори да основа църква.

Започнахме да събираме църквата в мазето на една християнска радиостанция и още в първата вечер всичко беше също както във видението, дадено ми от Бог преди 21 години. Там, на това първо събиране, аз видях същите хора да седят на съгваеми столове и същите прозорци, през които се виждаше, че е тъмно, защото беше вечерта. Видях и малкия подиум и стойката за колоната.

С Дренда стартирахме нашата църква и бяхме толкова развълнувани за Царството, че изобщо не ни притесняваше в каква къща живеем. Знаехме, че трябва да се изместим от селския ни дом в някакъв момент, защото семейството ни се разрасна и вече имахме пет деца и изобщо не ни стигаше мястото. Но бяхме толкова заети с нашия преуспяващ бизнес и с църквата, че си бяхме много щастливи и там.

Но един ден, когато се прибрах у дома след църква, влязох в хола и седнах на дивана. Изведнъж стаята пред мен сякаш изчезна и видях същата стая, но този път без никакви мебели в нея. Вратата, през която току-що бях

влязъл, се отвори пред мен и насреща ми беше трапезарията, а диванът, на който бях седнал, гледаше право към тази врата. Така аз можех да наблюдавам трапезарията от

СЪНИЩАТА МОГАТ ДА БЪДАТ УПОТРЕБЯВАНИ ОТ БОГ, ЗА ДА ВИ ДАВА СТРАТЕГИИ.

мястото, на което седях в хола. И не само холът беше напълно изпразнен, ами и трапезарията беше празна. Видението траеше

не повече от пет секунди и когато се замислих, осъзнах, че е дошло времето да си тръгнем от селската къща. Когато свърши видението, веднага споделих с Дренда какво се е случило и й казах, че е време да си тръгваме от там.

Вярвам, че в този случай Бог употреби видение, за да ми предаде плановете Си и те да бъдат пределно ясни за мен. Ние бяхме много ангажирани и щеше да ни бъде много лесно да продължаваме да отлагаме. Но видението носеше усещането за неотложност. „Време е да вървим!“ Едва по-късно разбрахме защо нещата бяха така неотложни. Живеехме под наем в тази селска къща девет години и знаехме, че ще трябва да се изнесем веднага щом плановете за новото строителство бъдат одобрени, но никой не знаеше кога точно щеше да се случи това.

За да не бъда многословен, Бог ни заведе до земя с много красива природа, където започнахме да строим. Планът ни беше да строим спокойно новата си къща, без да бързаме, което щеше да ни отнеме една или две години. Не бяхме работили и шест месеца върху къщата, когато се обади хазяинът и ни каза, че трябва да се изнесем до месец от малката селска къща. Обяснихме му, че строим нов дом и помолихме да отсрочи с два или три месеца изнасянето ни. Той се съгласи, но след това време нямаше да прави никакъв компромис.

Затова ние се впуснахме в строителните дейности със

страшна скорост и успяхме да влезем в новия си дом, точно когато ни свършваше предоставеното време в старата къща. Ако Бог не ни беше казал да се изнасяме на точното време, щеше да ни се наложи няколко пъти да се местим в различни къщи, преди да сме готови с нашата, а при заетостта ни, това щеше да бъде проблем.

Разбира се, свидетелството за синята мъгла, което ви разказах в началото на книгата, също беше животопроектиращо събитие за мен и беше явно видение. Беше малко по-различно, в смисъл, че аз не виждах действителна картина за моето бъдеще, но седях в тази синя мъгла, чувайки ясно думите на Святия Дух, Който ме призоваваше да отида до всички народи.

Имал съм и други видения, но при мен като че ли повече преобладаваха сънищата. Когато заминавах за Албания, седмица преди да тръгна, сънувах сън за предстоящото пътуване. По онова време в живота ми изобщо не бях пътувал както пътувам сега; а преди Бог да ми говори в онзи ден, аз никога не съм проявявал интерес към такова нещо. Но седмицата преди да тръгна сънувах този сън. В него бях в кабинета на лекар и лежах на леглото за преглед, а след това влезе една сестра в стаята и каза, че трябва да ми вземе кръв. Хвана ръката ми, взе средния ми пръст, за да го прободете, което ми се стори малко странно. Но все пак това е сън и има неща, които знаете в него, че са така.

В съня си знаех, че преди да си тръгна от земята, всеки един пръст от ръката ми ще бъде прободен за вземане на кръв. Това ми говори много, защото в библейското училище бяхме поучавани, че ръката може да се използва, за да ни напомня за петкратното служение в Църквата. Палецът се сравняваше с апостол, показалецът с пророк; средният пръст с евангелизатор; безименният с пастор, а кутрето с учителя, който работи редом с пастора.

Тогава разбрах какво ми казваше сестрата в съня. Зна-

ех, че в някакъв момент в живота си ще функционирам във всяко едно от тези служения в Църквата. Аз съм пастор и учител, разбира се, но знам също, че нося пророческо слово за Църквата във връзка с Царството и финансите. Към това ме призова Исус докато бях в Албания. Сънят ми показва как сестрата пробожда средния ми пръст и аз разбрах, че съм изпратен като евангелизатор в Албания с благовестието на Евангелието. Едва сега започвам да оперирам и да навлизам в апостолската страна на живота ми.

В съня ми, след като прободете средния ми пръст, тя събра своите ръце една до друга както когато малко дете се моли и след това ме погледна и само с устни без глас изрече думите „Моли се“. Не ги изрече на глас, а все едно се намира на някакво място, където не е позволено да се говори и само по устните ѝ разбрах какво казва. От съня ми стана ясно, че съм изпратен като евангелизатор в Албания и че трябва да се моля за това пътуване.

Сънувал съм доста сънища, толкова много, че не е възможно да ги разкажа всичките тук, но те също могат да са гласът на Светия Дух. Срещал съм хора, които всяка нощ сънуват и всичко според тях е толкова „духовно“. Вярвам, че трябва да разпознавате сънищата. Има хора, които толкова силно желаят да ги считат за духовни, че си позволяват да проявяват духовна гордост и често виждат неща, които далеч не са от Бога. Аз не сънувам толкова често. През годината имам между четири и дванадесет сънища, за които знам със сигурност, че са от Бог и винаги ми разкриват нещо значимо. Броят на сънищата може да се променя. Не смятам, че има значение колко са сънищата, важно е какво научавате от тях.

Животопроменящ сън, който буквално преобърна живота ми, беше когато Бог ми каза да напусна финансовата компания, в която бях работил осем години и да основа своя, в която да помагам на хората да излизат от дългове.

Този сън беше от огромно значение за мен.

Имал съм и сънища, чрез които Бог ме е предупреждавал. Спомням си един много странен сън, който се оказва такова предупреждение. Случи се във време, когато средствата на служението бяха малко и бяхме под силен финансов натиск. В съня си лежах в леглото си преди да заспя. Вратата на спалнята беше отворена и чух лек шум в коридора (в съня си), затова погледнах към вратата. Там имаше малък демон, около метър висок и дърпаше платнена чанта зад гърба си, пълна с пари. Чантата приличаше на торба, каквато би използвал Дядо Коледа. Той я влачеше зад гърба си, а тя беше толкова пълна, че се налагаше да я тътри по пода. Той не излизаше от къщата, но можех да го чуя как завива зад ъгъла и се качва на третия етаж. Събудих се и започнах да обмислям съня. Осъзнах, че Господ ми показва, че средствата ни се крадат или се губят.

Интересно беше, че в съня си знаех какъв е размерът на сумата в торбата. Беше около 25 000 долара. Освен това смятах, че тъй като демонът не изнасяше парите от къщата, а ги носеше на горния етаж, то този човек или хората, които крадат или позволяват парите да се използват погрешно, са част от дома, тоест от служението. Първото нещо, което направих на следващия ден, беше да се обадя на главния презвитер и да го помоля да прегледа счетоводните ни книги. По този начин открихме, че има много ненужни разходи, които сме правили, на които никой не е обръщал внимание. Когато събрахме всичките ненужни разходи, сумата възлезе на 25 000 долара месечно. Установихме, че всъщност никой не краде, а поради небрежност сме прахосвали тези

**А КОЙТО ПРОРОКУВА,
ТОЙ ГОВОРИ НА ЧОВЕЦИ
ЗА НАЗИДАНИЕ, ЗА
УВЕЩАНИЕ И ЗА УТЕХА.
1 КОРИНТИЯНИ 14:3**

пари или сме ги харчили за неща, които не са необходими. Ние имахме нужда от тези пари, тъй като бяхме в сезон, в който финансите бяха изключително стегнати.

Сънищата могат да бъдат употребявани от Бог, за да ви дава стратегии. Миналата година, 2018-ма, имах много ясен сън, в който всичко, което чух, бяха думите: „Свикай корабите.“ Записах си ги, но не можех да проумея за какво се отнасят. Все питах Господ за тях и не казах на никого, освен на Дренда. На януарското ни мъжко събиране аз изложих мисиите и отговорностите си за годината. Една от тях беше национален план за работа в малки групи, който обмислях от няколко години, но сега усетих, че е дошло времето за него. След събирането един от мъжете дойде при мен и каза, че се чувствал доста неловко заради това, което трябвало да ми каже, и рече: „Господ казва, че ти си като Елена от Троя.“ Нямах никаква представа за какво говори той, затова започна да ми обяснява какво точно има предвид. Помолих го да ми изпрати имейл, в който да напише нещата, които ми беше казал. Ето какво пише в неговия имейл.

Спартанският цар Менелай заповядва на 1000 кораба да се отравят към Троя и да спасят съпругата му Елена от троянците. „Лицето, което предизвика отплаването на хиляди кораби“, е метафора, която се отнася за Елена от Троя.

В сряда на 30 януари, 2019 г., докато пасторът говореше на мъжкото събиране, Господ ми каза, че той е като Елена от Троя, че е цар, който предизвиква отплаването на хиляда кораба, за да спаси изгубените, изгубените във вярата, изгубените в семейството и изгубените във финансите.

*В служба на Него,
Арън*

Ден по-късно ми изпрати друг имейл.

Пасторе,

Искам да ти обясня военната перспектива на Елена от Троя. За повечето хора това е разказ за един цар, който изпраща 1 000 кораба, за да спаси изгубената си съпруга от ръцете на троянците. Но за човек с военно мислене, това е военна операция, наречена Операция "Елена от Троя". Всяка военна операция има име. Например, операцията, в която ТЮЛЕНИТЕ "Екип Шест" нахлуват в лагера на Осам Бин Ладен, се нарича Операция "Копие Нептун". Аз самият съм участвал на мисии с цветни имена като „Операция напред Майк“, „Шериф Елвис“ и „Дядо Коледа“.

Дават им се военни операционни имена, за да бъдат по-разпознаваеми или за да е по-ясно какъв тип операция е това и кой изпълнява или осъществява операцията. Когато Господ каза, че ти си като Елена от Троя, моят военен ум изтълкува това като „Пастор Гари свиква операция "Елена от Троя", мисия за разпращането на 1000 кораба, които да спасят изгубените, изгубените във вяра, изгубените в семейството и изгубените във финансите.“

Освен това, когато чувам за изпращането на 1 000 кораба, веднага започвам да мисля за броя на военните, на помощния персонал, обучаващите, логистиката и административните процеси, необходими за изпращането на всеки отделен кораб. Няма някой, който да е по-способен да командва тази сила и да изпрати тази армия за Царството на Бог от теб. Ти си прекарал години, в които си ни обучавал точно за време като това. Моето семейство, а убеден съм и останалите от Тялото, сме развълнувани да поемем на тази мисия.

В служба на Него,

Арън

Арън беше военноморски тюлен, който за 21 години служба в армията е участвал в 9 мисии. Той имаше неве-

роятно свидетелство за радикалната си промяна чрез силата на Кръста. Той не знаеше нищо от онова, което Господ ми беше говорил в съня ми за свикването на корабите. Но неговото слово на знание ми потвърди, че съм чул правилно и ми помогна да поема по пътя, който Господ имаше за мен. Нашата цел беше да организираме 1 000 малки групи из цялата страна, които да споделят Благата вест на Царството. Ако искате да бъдете част от тази армия, можете да се свържете с мен чрез моя уебсайт Garykeese.com.

Мисля, че е ясно за какво ви говоря. Сънищата са мощен начин, по който Бог да говори на Своя народ, помагайки му с насоки, стратегии, предупреждения и утеха. Преди да завърша тази глава искам да добавя още един метод, който Бог използва, за да ни насочва към правилната стратегия, и това е дарбата пророкуване. Арън получи така нареченото слово на знание относно моите планове да предприема нова инициатива. Словото на знание е само това, което означава и името му – слово на знание. То е знание, дадено ви от Духа на Бога, нещо, което няма как да знаете сами. Словото на знание е посочено в I Коринтяни 12 като една от деветте дарби на Святия Дух. Нямам намерение да поучавам за дарбите на Духа, но искам да спомена една от тях – пророческото слово.

Много хора напълно объркват живота си поради неразбирането си на тази дарба, затова смятам, че е добре да я спомена. Когато хората си мислят за пророчеството, те си представят пророк, който ги призовава, посочва с пръст към тях и им казва нещо такова: „Ти трябва да заминеш за Африка“ или „Ти си призван да бъдеш пастор“. И двете твърдения могат да бъдат абсолютно акуратно и истинско пророчество, но могат да бъдат и напълно погрешно слово. Зависи от това как ги възприемате. Ако ги възприемате като показващи ви посоката и двете ще са погрешни. Ако

ги възприемате като потвърждаващи, те могат да са правилни. Павел обяснява целта на пророчеството.

А който пророкува, той говори на човеци за назидаване, за увещание и за утеха.

1 Коринтяни 14:3

Това казва всичко. Тук смисълът не е, че човек трябва да намира посока чрез пророчеството, но въпреки това повечето хора точно така гледат на пророчеството - че то им дава правилната посока. Според Павел обаче, пророчеството единствено потвърждава вече дадената посока, а не я определя. Когато се новородите, Светият Дух вътре във вас ще бъде Този, Който ви казва какво трябва да правите. Нямаме нужда от друг човек, който да ви казва какво сте призвани да направите за Исус. Пророческото слово обаче може да потвърди нещо, което вие вече знаете.

В примера, който ви дадох - „Ти трябва да заминеш за Африка“, казах, че това може да бъде пример за истинско пророческо слово, ако Светият Дух вече ви е говорил това и само ви потвърждава чрез тези думи нещо, което вече знаете. Но ако заминаване за Африка изобщо не ви минава през ума и вие за първи път чувате подобно нещо, тогава това не е пример за истинско пророчество в новозаветната Църква.

Толкова е неестествено да чувам как си говорят някои вярващи. Християни идват при мен и ми казват: „Бог ми каза на едно събрание, че ме е определил да просперирам.“ Е, да, но вие нямаме нужда някой да ви дава слово, което да ви казва, че вие ще преуспявате; Библията вече ви е казала това. Виждам толкова много християни, които обикалят по хората, за да ги питат дали случайно нямат слово за тях. Нямаме нужда някой да ви дава слово! Светият Дух във вас ще ви говори и да, Бог може да изпрати

пророческо слово на потвърждение, за да ви насърчи, но не и за да ви води.

Най-драматичният пример за това, който се случи в моя живот, беше когато все още излизях на срещи с Дренда. Отидох да се запозная със семейството ѝ в Джорджия и да поискам ръката ѝ от баща ѝ. Докато бях там, аз щях да посетя родната ѝ църква заедно с нея. По това време тъкмо ми бяха предложили да работя в сферата на финансовите услуги и аз много се борих с тази идея. В същото време бях призован да проповядвам на 19 години, а току-що бях завършил библейски университет, но въпреки това все по-силно усещах, че трябва да започна работа в тази финансова компания. Бях объркан какво точно да правя.

След неделната служба в църквата, където е отраснала Дренда, една жена, която не познавах, но Дренда определено познаваше, се приближи до мен и каза, че има слово за мен. Каза ми: „Ти обмисляш едно предложение за работа. Тази работа има следните 10 аспекта...” и тя спомена абсолютно всичко, което щях да правя на тази работа. И добави: „Ти трябва да приемеш тази работа и Господ е в нея.“ В този случай аз вече усещах, че трябва да приема тази работа, но бях объркан защо се чувствам по този начин. Нейното пророческо слово ми донесе утеха и насърчение, като потвърди посоката, по която трябва да продължа. Отново ще кажа, Святият Дух е Този, Който ще ви води и ще бъде вашият Съветник.

ГЛАВА 11

Святият Дух звучи като моя шеф

Имаше едно семейство в църквата ни, когато още беше много малка, което имаше нужда от работа. Бяха чудесно семейство и винаги искаха да помагат в църквата. Но като че ли винаги имаха някакви финансови проблеми. Бащата за пореден път беше останал без работа и аз реших да им помогна. Точно по това време строяхме нашата къща и аз сам вършех всичката работа по окабеляването и електрическата инсталация. Разбрах, че бащата знае това - онова за работа с електричество и му предложих да му плащам почасово да дойде и да ми помага, защото семейството му щеше да остане без храна. Той дойде и свърши добра работа с окабеляването, което му бях възложил.

Не съм мислил много за това, но след около месец той ми се обади. Каза, че няколко човека се събирали заедно, за да се молят за мен. Аз го попитах за какво точно се молят. Каза, че имало някои неща, които трябва да се променят в църквата и после добави, че те имали списък от десет неща, които са обсъждали. Първото нещо в списъка било, че моята къща е прекалено голяма. Директно ме попита какво ми плаща църквата, че да мога да си позволя такава голяма къща. Много бързо му отговорих, че църквата не

ми плаща нито цент и че не получавам заплата от църквата. Когато му го казах, отсреща настана пълна тишина. След малко каза: „Църквата не ти плаща заплата?“ „Ами да, така е“ – отговорих му аз. Отново настана тишина, докато най-после той каза: „Ами, май трябва да започнат да го правят.“ И това беше краят на нашия разговор.

След около седмица или малко след това чух за работата в компания, която смятах, че може да му представлява интерес, затова му казах за нея. Той отиде, кандидатства и получи работата. Не забравяйте, че това е човек, чието семейство всеки момент щеше да бъде изгонено от дома им поради неплащане на ипотеката. В същата седмица, в която го назначиха на тази работа, той дойде на църква и ми каза, че е напуснал. Бях много изненадан. Нямах как да не го попитам защо. Тогава ми разказа, че в петък сле-

**РАЗПОЗНАВАЙКИ ПОД
ЧИЙ АВТОРИТЕТ СТО-
ИТЕ, ЩЕ ВИ ПОМОГ-
НЕ ДА ЗНАЕТЕ КОГО
ТРЯБВА ДА СЛУШАТЕ
И КОГО НЕ!**

додобед, когато приключвали седмицата, го помолиха да измете пода. Казал им, че напуска, защото не бил подписал договор за такова нещо и в работната му характеристика не било вписано, че ще мете подове. Не можех да повярвам на ушите си. Зна-

ех, че този млад мъж ще трябва да премине през някои трудни уроци, ако иска да има успех в живота си. Винаги ми е било мъчно за съпругата на този мъж. Малко след това напуснаха църквата и сега не знам какво се случва с тях. Но мога да предположа и сигурно ще се окажа прав. Въз основа на арогантното му отношение и нежелание да работи, мога да предположа, че в автобиографията му има няколко назначения на работа, на която се е задържал все за много кратко време. Нивото на неговото преуспяване най-вероятно е на етап оцеляване в живота. Не ме разби-

райте погрешно. Хората се променят и аз със сигурност се надявам заради него самия той да се е променил. Но знам едно - че докато го познавах, се беше запътил в погрешната посока. И пренебрегваше гласа на Бог.

Може би ще попитате: „За какъв Божи глас говорите?“ Сигурен съм, че и той така би реагирал, защото по онова време нямаше ни най-малка представа. Но той пренебрегваше един от основните методи, по които Бог ни обучава и подготвя за нашата съдба – като ни учи на покорство. Знам, че заглавието на тази глава може малко да ви е побъркало. Какво общо има шефът със Святия Дух? В тази глава ще установите, че шефът ви има много общо с вашата възможност да чувате гласа на Святия Дух!

Искам да започнем урока ни по тази жизненоважна тема с пасажа в Матей 8:5-10.

А когато влезе в Капернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше, казвайки: Господи, слугата ми лежи у дома парализиран и много се мъчи.

Исус му каза: Ще дойда и ще го изцеля.

*Стотникът в отговор Му рече: Господи, не съм достоен да влезеш под стряхата ми; но кажи само една дума и слугата ми ще оздравее. **Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени на мен войници; и казвам на тогова: Иди, и той отива; а на друг: Дойди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и той го прави.** Исус като чу това, почуди се, и рече на ония, които идеха след Него: Истина ви казвам, нито в Израил не съм намерил толкова вяра.*

Матей 8:5-10

Защо този мъж с такава лекота вярва, че Исус може да изцели слугата му? Той сам дава отговор на този въпрос. *Защото аз сам съм човек под авторитет и с войници под моята власт. Казвам на един „Иди!“ и той отива, а на друг „Ела!“ и той идва. Казвам на слугата си „Направи това!“ и той го прави.* Той вярва, защото много добре знае как работи авторитетът. Така както самият той е под авторитет, така и неговите войници са под неговия авторитет. Той разбира, че думата на неговия шеф е равностепенна на гласа на Цезар. Всъщност истината е, че именно гласът на Цезар е гласът на неговия шеф. А неговата дума звучи за слугите му така, сякаш е гласът на Цезар. Така работи авторитетът. И понеже той е наясно какво означава човек да бъде под власт, с лекота разбира как Исус може да поеме властта над тази ситуация като просто ѝ говори. Това е всичко, което трябва да направи. Ако стотникът говори на свой слуга да направи нещо, той го прави. Толкова е просто. Ето една истина, която трябва да проумееете много добре.

МОЖЕТЕ ДА УПРАЖНЯВАТЕ ВЛАСТ ЕДИНСТВЕНО АКО САМИТЕ ВИЕ СТЕ ПОД ВЛАСТ!

Ако сатана съумее да елиминира проявата на респект към авторитетите и убеди всички, че могат да правят каквото си поискат, когато си поискат, тогава светът ще се срина в хаос и разруха. Точно така дяволът предизвиква Ева в Градината: „Наистина ли Бог каза...?“ Чуйте, всеки отделен човек на тази земя е под нечий авторитет или под различни авторитети. Разпознаването на това под чий авторитет стоите, ще ви помогне да осъзнаете кого трябва да слушате и кого не. Но днес всички искат да имат авторитет, без самите те да са под авторитет, а това е невъзможно.

Наскоро говорих със строителен предприемач, който ми разказваше как плаща на работниците си в брой, за да избегне такси и данъци. Но аз вече знам как ще свърши всичко това. Един ден някой работник ще пострада и ще подаде молба за изплащане на компенсация и тогава ще стане ясно, че шефът му никога не е плащал необходимите осигуровки и най-вероятно ще се стигне до съд, тъй като законът задължава всеки работодател да осигурява своите работници. Виждал съм това да се случва с хора от моята църква, които са работили за такива строителни предприемачи.

Миналата седмица говорих с една жена, която ми каза, че няма нужда от пастор, защото Святият Дух ѝ е достатъчен. Сериозно ли? Май е по-добре да си поговори с Исус, защото именно Той е поставил пасторите и е установил местната църква в Ефесяни, 4 глава. Ако тя е подчинена на Исус, тогава трябва да следва властите, които е определил Той. Истината е, че тя не е покорна на Исус и иска да прави своите си неща. Най-вероятно ще изпадне в някаква заблуда и поради това ще премине през големи трудности.

Неотдавна говорих с един търговски представител, който тъкмо започваше собствена търговска компания и беше решил да вземе всичките си клиенти от старата компания в новата си компания, въпреки че беше подписал договор с клауза за възбрана от конкуриране, която го задължаваше да не прави подобно нещо. И такива хора си мислят, че ще имат успех като правят това? Това си е чиста кражба!

Знам, че може би тази глава няма да ви хареса толкова, колкото другите, в които говорех за свръхестествените, чудесни неща, които върши Святият Дух, но ако не проумеете правилно истините тук, по-добре да забравите за всичко останало, защото Бог е Този, Който издига.

Спомням си как навремето дойде една жена при мен на молитвено събрание обляна в сълзи и ме попита как така не съм я повикал, за да се моли и тя. Бях шокиран! Че какво толкова имаше в това да я извикам да се моли, освен ако нейната идентичност не се базираше на това тя да бъде забелязвана от мъжете?

Естествено, аз можех в рамките на една минута да ѝ кажа защо не съм я повикал, но тя никога никого не слушаше. Тази жена не уважаваше своя съпруг и постоянно

**НЕКА ПОВТОРЯ ОТНО-
ВО, ЧЕ БОЖИЯТ ГЛАС
ЗВУЧИ СЪЩО КАТО ГЛА-
СА НА ВАШИЯ ШЕФ!**

изтъкваше липсата му на духовност в клюкарските разговори, в които непрекъснато участваше. Точно заради това не я извиках да се моли. Фактът, че тя дойде обляна в сълзи, предцялата група, защото не е

разпозната като духовната жена, за която се смята, ясно разкриваше, че тя не зачита никакъв авторитет и следователно е опасна жена.

Нека ви задам един въпрос. Квалифицирани ли сте, за да отидете където искате и мечтаете? Ако попитам пастора ви или шефа ви за тяхното откровено мнение, какво ли ще ми отговорят? Вижте, не можете да имате авторитет, докато не издържите теста за покорството. Не аз съм го измислил, казва го самият Исус.

Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен. И тъй, ако в несправедното (светското) богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство? И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето?

Лука 16:10-12

Може ли да ви бъде поверена власт? Доказателството за това е вашето покорство.

Нека разгледаме една история от Библията, която може да има дълбоко отношение върху успеха във вашия живот.

А филистимците се събраха да се бият с Израил, тридесет хиляди колесници и шест хиляди конници и люде по множество като пясъка край морския бряг; и възлязоха, та разположиха стан в Михамас, на изток от Ветавен. Когато израилевите мъже видяха, че бяха поставени натясно (защото людето бяха натясно), тогава хората се скриха в пещерите, в гъсталаците, в скалите, в канарите и в рововете. А някои от юдеите преминаха Йордан към Гадовата и Галаадската земя.

А колкото за Саул, той беше още в Галгал; и всичките хора вървяха подир него с трепет. И чака седем дена, според определеното от Самуил време; а понеже Самуил не беше дошъл още в Галгал и людето се разпръсваха от него, затова рече Саул: Донесете тука при мене всеизгарянията и примирителните приноси. И той принесе всеизгарянията.

1 Царе 13:5-9

*Безумие си сторил ти, където не опази повелението, което Господ твоят Бог ти заповяда; защото Господ щеше сега да утвърди царството ти над Израил до века. Но сега царството ти няма да трае; **Господ Си потърси човек според сърцето Си, и него определи да бъде княз над хората Му**, понеже ти не опази онова, което Господ ти заповяда.*

1 Царе 13:13-14

Саул е дисквалифициран, защото не се подчинява на властта. Отново виждаме, че ако човек не може да се покорява на властта, той не може да притежава власт. Искам да посоча това важно нещо! Господ си търси човек според сърцето Си. Но какво означава „според сърцето Си“?

*И него като отмахна, издигна им за цар Давид, за когото свидетелства, казвайки: Намерих Давид, Йесеевия син, човек **според сърцето Ми, който ще изпълни всичката Ми воля.***

Деяния 13:22

Как определя Бог кой е човекът, който има Неговото сърце? Основно, това е човек, който мрази това, което мрази и Бог и обича това, което Бог обича; някой, който е готов да направи това, което би направил самият Бог, ако е там. С други думи, ако Бог мрази греха, и той мрази греха. Ако Бог иска да направи нещо, и той иска да го направи. В нашите представи човек по Божието сърце е някой, който има най-много духовни дарби. Мислим си, че нежната хвалебна музика е духовност. Но Бог много ясно казва, че покорството е духовно поклонение.

*И рече Самуил: Всеизгарянията и жертвите угодни ли са тъй Господу, както слушането Господния глас? **Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата и покорността – от тлъстината на овни.** Защото непокорността е като греха на чародейството и упорството като нечестиято и идолопоклонството. Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не си цар.*

1 Царе 15:22–23

Затова отново ще кажа, че Божият глас звучи също като гласа на вашия шеф! Бог позволява да бъде изпитана реакцията ви към властта, тогава когато никой все още не знае вашето име. Повечето хора изобщо не разбират как работи това. Те не гледат на незначителната си почасова работа като на нещо важно. Но това, което не знаят, е че те се учат на субективно покорство, да преценяват по собствените си стандарти дали на нещо си заслужава да се подчинят въз основа на собствените си искания и цели. Хората днес не са научени, че в момента, в който се съгласят да направят нещо, да работят тази незначителна почасова работа, те се съгласяват да я изпълняват все едно това е техен собствен бизнес. Повечето хора изобщо не гледат така на нещата. Те се прицелват към големите цели. В крайна сметка, това е само почасова работа за допълнителни пари, не е чак толкова важно нещо. Грешите!

Не съществува такова нещо като незначителна работа. Няма малки задачи. Давид има малката, незначителна задача да се грижи за овцете. Но за него това не е маловажно. Той дори рискува живота си най-малко два пъти, за да опази тези овце. С други думи, той гледа много отговорно на гласуваното му доверие. Макар никой друг да не знае кой е той, Бог го познава. И Бог знае точно къде се намира той по всяко едно време.

Бог знае къде се намирате и вие и познава отношението на сърцето ви към властта. Истината е, че ако не можете да се покорявате на човек, когото можете да видите, никога няма да можете да се покорявате на Бог, Когото не можете да видите. Много хора, които познавам, имат манталитет на „другите са ми длъжни“ или манталитет на жертва – все някой друг им е виновен. Винаги смятат, че им е виновен шефът, или правителството им е виновно и вършат само минимума, който се изисква от тях, работейки само когато са принудени. Обикновено такива хора

имат нужда някой да им казва какво да правят, защото не могат да мислят сами. Така се случва с народа на Израел, които, излизайки от годините на робство, продължават да мислят като роби, макар че вече са свободни. Техният робски манталитет не помага, когато са изправени пред исполините в Обещаната земя. Затова Бог трябва да ги обучи за успех, преди да могат да влязат в нея. Той трябва да обучи и вас, преди да можете да стигнете до вашата обещана земя. Тази земя, за която говоря, е вашата съдба. Научи ли ги Бог?

И те смири, и като те остави да огладнееш, храни те с манна (която беше храна, непозната на тебе и непозната на бащите ти), за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза от Господните уста.

Второзаконие 8:3

*Който те храни с манна в пустинята, храна, която не знаеха бащите ти, за да те **смири** и да те **изпита**, за да ти направи добро в сетнините ти.*

Второзаконие 8:16

Бог ги смирява, което означава, че ги прави, нуждаещи се от помощ. Налага се да се научат да разчитат на Бог, а не на себе си. Пред тях предстоят много по-големи битки от подсигурияването на храна. Предстоят великани и укрепени градове, които лесно могат да ги уплашат, освен ако не са се научили да виждат, че Бог е по-голям от техния проблем.

На второ място, те трябва да се научат да правят правилни избори, без някой да ги принуждава. Днес виждам родители, които правят грешката да възпитават външното

поведение на детето си, вместо да възпитават сърцето му. На детето е казано да си почисти стаята, а то затръшва вратата с отношение, тъй като то спазва заръчаното, но го изпълнява с бунтовно сърце, а не с покорно. Родители, които искат да бъдат приятели с децата си, влизат в стаята, виждат, че е подредена и след това казват на детето каква страхотна работа е свършило. Груба грешка! Детето се е съобразило, но само външно, а отвътре сърцето му е останало в бунт. Покорството е функция на сърцето. Един ден родителят няма да е до него, за да му налага правилните избори. Когато родителят отнеме своята защита, детето е оставено свободно да прави каквото си поиска. Сега вече излиза наяве онова, което е в сърцето му. На този етап много родители осъзнават, че децата им имат неприятности и са много объркани. Те продължават да настояват, че малкият Джон винаги е бил едно такова добро дете и те сега са шокирани от поведението му след завършването на колежа или след като е излязъл на квартира.

Библията казва, че Бог изпитва народа на Израел, за да му бъде добре в старините. Точно за това говорим. За разлика от онзи родител, който е по-загрижен да се хареса на детето си, Бог е загрижен за дългогодишното добруване на детето. Той ще коригира всяко отношение на сърцето, преди то да се превърне в хронично поведение. Точно това означава, че Бог ще ги изпита. Бог ще може да ги коригира, защото отношението на сърцето става явно, когато човек е накаран да се покори.

Всеки трябва да премине през изпита на покорството! Но къде ни обучава Бог днес, след като няма пустиня, която да се налага да прекосяваме? Къде можем да чуем Неговия глас, така че да можем да се научим на покорство, за да получим следващото повишение? Спомнете си какво казва Бог за Саул. Покорството е по-добро от жертва. Вашите външни действия на поклонение в църквата не

могат да бъдат причина за вашето повишение. Може ли Бог да ви повери власт? Откъде започва всичко? У дома!

Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; „Почитай баща си и майка си“ (което е първата заповед с обещание), „за да ти бъде добре и да живееш много години на земята.“

Ефесяни 6:1-3

Защо покорството на родителите ще ви направи да живеете дълъг и успешен живот? Да не би Бог да ви дава точки за подчинение? Не, но ако се научите да почитате и уважавате собствените си родители, авторитетите над живота ви, тогава ще почитате и уважавате Бог. Ако почитате Божия авторитет в живота си, ще се покорявате и на Него и ще ви бъде добре. Затова мога да кажа, че Бог звучи и като гласа на вашите родители, когато сте по-малки и сте под тяхната грижа.

Второто място, на което Бог ще ви обучи да се покорявате на властите, е като ви постави под нечия човешка власт. Вашият шеф, вашият пастор, полицаят, правителството – това са все примери за власти, които Бог е поставил в живота ни, за да ни научи на покорство.

Спомням си едно семейство в църквата ни, което като че ли непрекъснато само се оплакваше и говореше за своите проблеми. Те бяха на път да изгубят къщата си и се нуждаеха от 10 000 долара, за да избегнат изгонване, поради неплащане на ипотеката. Бяха разказали ситуацията си на поне 12 човека в църквата. Накрая едно семейство реши да им помогне и да им даде 10 000 долара. Но само след няколко месеца те отново бяха в същото положение и къщата им бе иззета. Бях говорил с тази двойка за ситуацията. И двамата бяха безработни. Предложих им поне да правят нещо, докато чакат да се появи правилната ра-

ботна позиция. Те можеха да работят във всеки един ресторант в града, но ми казаха, че такъв вид работа не е за тях. Смятам, че е очевидно, че техният проблем не беше финансов, а проблем с разбирането на властта и отговорността. По някаква причина те не можеха да видят, че са длъжни да поемат лична отговорност над живота си и да направят каквото е необходимо, за да се погрижат за своя проблем.

Рик Ренър, мой приятел, казва, че преди да наеме някого на работа, иска да види колата му или се отбива до дома му без предупреждение. Рик разбира, че ако човек не може да носи отговорност за собствената си кола, той никога няма да може да носи отговорност и за неговите неща. Въпрос на време е преди неговите офиси да заприличат на колата на такъв кандидат.

Аз самият съм преминал през време на обучение в пустинята. Радвам се, че Бог не ми позволи да остана с моето апатично отношение към властта. Той ме смири и ме изпита, за да може да ме подготви за моя призив.

Спомням си времето в старата селска къща, в което парите ни бяха толкова оскъдни. Слава Богу, тъкмо бях приключил една голяма инвестиционна сделка и парите, които трябваше да получа, щяха да са достатъчни да си платя сметките, с които винаги закъснявах. Но чекът така и не идваше навреме, затова ми хрумна брилянтната идея да си открия чекова сметка в банка, която не е моята основна банка и да напиша чек без покритие, който да изпратя в банката си, надявайки се, да получа очакваната сума на следващия ден и да покрия лошия чек в новата банка. Но цели две седмици очакваният чек така и не идваше! Всеки ден пишех чек без покритие и го пращах в банката. Това продължи две седмици и лошият чек стигна до малко над 2 000 долара, защото ми се налагаше и да пазарувам. С времето сумата само нарастваше.

Всичко приключи, когато ми се обади мениджърът на банката една сутрин и първите й думи бяха: „Господин Киси, знам какво правите и затова закривам сметката ви. Трябва да донесете парите, за да покриете похарченото по тази сметка и повече никога няма да си откриете такава в нашата банка!“. Бях хванат! Най-лошото беше, че използвах такива чекове, върху които имаше написани библейски стихове и бях свидетелствал на тази жена затова колко велик е Бог. Слава Богу, очакваният от мен чек дойде в този ден и аз успях да го занеса в банката и да покрия дълга си. Но преди това трябваше да вляза в кабинета на тази жена, да се покая пред нея и да ѝ кажа да не вини Бог, защото всичко това е мое дело, плод на моята глупост.

След това, през първата ми година в бизнеса, имаше време, в което ме обучаваеше регионалният вицепрезидент на компанията. Докато той преглеждаше документацията по моите продажби, забеляза, че на едно от празните места за подпис от клиента в един от документите, такъв подпис липсва. А той ми каза: „Няма проблем. Клиентът така или иначе иска този продукт, подписал е всичките места за подпис, така че можеш и тук да прекопираш подписа му. Така и направих. След около месец получих обаждане от адвоката на този клиент, който заяви, че въпросният клиент ме съди за 100 000 долара за фалшифициране на неговия подпис върху бланката за банковото извлечение. Сумата беше намалена на 5 000, тъй като регионалният вицепрезидент също носеше отговорност и той беше уволнен.

Но и аз трябваше да се науча! Един от новите ми представители трябваше да се яви на тест за адекватност на задълженията на застрахователя, но тя нямаше пари, за да си купи учебника, затова аз ѝ го копирах и ѝ го дадох да се подготвя. Тя обаче го забравила в изпитната зала и аз получих поредното обаждане от адвокат, който завежда-

ше дело срещу мен за нарушаване на авторското право. В онези дни познавах пътя до сградата на НАП като дланта на ръката си. Все трябваше да се занимавам със закъснели данъци и наказателни плащания. Сега гледам назад към всичко това с много смесени чувства. Бог ме държеше отговорен и ме обучаваше. Той знаеше, че един ден ще боравя с милиони долари, затова не допускаше нищо да ми се размине. Слава на Бога за това!

Трябваше да науча, че Бог е Този, Който ме издига и Бог не издига човек единствено на базата на качеството, с което си върши работата. Но Той трябваше да изпита и моя интегритет. Ето защо казвам, че Бог звучи като вашия шеф. Вашият шеф е инструментът, използван от Него, за да ви обучи за следващото ви поръчение и да ви държи в покорство. Но дали ще издържите този тест?

Защото нито от изток, нито от запад, нито от планинската пустиня иде съд; но Бог е съдията; един Той унижава, а друг издига.

Псалм 75:6-7

Никое наказание не се вижда на времето да е за радост, а е тежко; но после принася плод на правда и мир за тия, които са се обучавали чрез него.

Евреи 12:11

Слуги (роби), покорявайте се на господарите си по плът със страх и трепет, в простотата на сърцето си, като към Христос. Не работете само пред очи като човекоугодници, но като Христи-ви слуги изпълнявайте от душа Божията воля; и слугувайте с добра воля като на Господа, а не на човеци; понеже знаете, че всеки слуга или сво-

боден, ще получи от Господа същото добро, каквото върши. И вие, господари, струвайте същото на тях, като се въздържате от заплашването, понеже знаете, че и на тях, и на вас има Господар на небесата, у когото няма лицеприятие.

Ефесяни 6:5-9

Покорство със страх и трепет (уважение)! Това е отношението, което трябва да проявявате към своя шеф! Вашето покорство към шефа ви е определено от Павел като изпълняване на Божията воля. Изненадани ли сте? Аз бях!

И така, как звучи гласът на Бог? Като гласа на вашия шеф!

ТОВА Е ИЗПИТ!

Сега, когато почти приключва това поучение, искрено се надявам вие да сте били вдъхновени и насърчени. Святият Дух наистина е удивителен Партньор, който можем да имаме в живота си. Един, който е обещал никога да не ни изоставя, никога да не ни забравя. За мен е голяма чест да споделя с вас всичките тези безценни истини.

Гари Киси

За повече информация относно излизането от дългове и сигурното инвестиране, можете да се свържете с моята компания - ForwardFinancial Group.

За повече информация за Царството на Бог, моля посетете FaithLifeNow.com.

За информация във връзка с Църква „Фейт Лайф“, можете да посетите FaithLifeChurch.org.

ГЛАВА 12

Как да се молим и да получим кръщението в Святия Дух

Всяко нещо, което получавате от Бог, става чрез вяра в това, което Той ни е казал. Получаването на този дар не е по-различно. Преди да се молите, за да го получите, уверете се, че сте изучили стиховете, които са споменати в тази книга, докато напълно не се убедите, че това е волята на Бог за вас и докато всичките ви въпроси не бъдат отговорени. Щом сте сигурни, че кръщението в Святия Дух е за вас, тогава се молете с тази простичка молитва:

Татко, моля се за кръщението в Твоя могъщ Дух днес. Приемам го СЕГА, според Твоето Слово, заедно със способността да се моля в Духа. Моля се в името на Исус и за Твоя слава! Амин.

Вие не търсите някакво преживяване, или определено усещане и чувства, а сте уверени в Словото на Бог, като вярвате, че получавате когато се молите. След като сте поискали и сте получили, започнете да хвалите Бог и да Му благодарите, че ви е помазал със Своя Дух, както е

обещал.

Когато се молите, бъдете сигурни, че разбирате, че получавате в момента, в който искате, а не тогава, когато имате явно доказателство, че сте го получили. Вашето доказателство е Словото на Бог.

Каквото и да поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви бъде.

Марк 11:24

Постарайте се да прекарвате време в поклонение на Господ след като се молите, за да може Божият Дух да е свободен да се проявява във вашия молитвен език. Бог няма да направи устните ви да се движат сами! Вие трябва да ги отворите и да се молите на езици. Обикновено хората чувстват възбуждане или стягане в стомаха, когато се молят или усещат Духа на Бога.

Когато продължите да се покланяте, предайте се на Божия Дух. Ще започнете да усещате различни звуци или срички, които се надигат от духа ви. Трябва чрез вяра да се поддадете на тези звуци. Когато го направите, ще се

увеличи прилива и освобождаването на Божия Дух.

ЗАТОВА ВИ КАЗВАМ: ВСИЧКО, КАКВОТО ПОИСКАТЕ В МОЛИТВА, ВЯРВАЙТЕ, ЧЕ СТЕ ГО ПОЛУЧИЛИ, И ЩЕ ВИ СЕ СБЪДНЕ.

МАРК 11:24.

Ако по някаква причина не започнете веднага да се молите на езици, не се притеснявайте. Вие получавате чрез вяра, затова продължете да благодарите

на Бог за Неговото помазание. Виждал съм хора да се прибират след църква, след като сме се молили да приемат кръщението в Святия Дух и по път към къщи те за-

почват да се молят на езици или под душа на следващата сутрин, или докато си косят тревата няколко дни по-късно. Ключът е, че получавате чрез вяра, а не според това, което усещате.

Превърнете молитвата в Духа част от своето ежедневие и развийте силен молитвен живот. Бог ще ви говори и ще ви води с отговори за всяко нещо! Вярвам, че ще отделяте време да се молите в Духа и да се наслаждавате на всичките облаги на Царството на Бог, които вече притежавате!

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ

Силата на стратегията

Животът е пълен с важни решения.

Как да сте сигурни коя къща да си купите, за кого да се ожените или коя работа да започнете?

Ако искате да бъдете успешни, тогава ви е необходима стратегия! Но как да подготвите добра стратегия, когато нямате всичките отговори?

Божии тайни са скрити за вас, но не и *от* вас!

Бог иска да намерите отговорите, от които се нуждаете, и затова ви е дал тайно оръжие!

В третата част от поредицата *Твоята финансова революция* Гари Киси разкрива един от най-важните компоненти на своя успех и КРИТИЧНА тайна за Царството на Бог – **Силата на стратегията!** Всеки може да хване риба, ако знае къде да хвърли мрежите си. Бог има отговорите, от които се нуждаете, но вие трябва да разберете как да чувате тези отговори и да ги прилагате в живота си. Ето за това е тази книга!

Присъединете се към Гари на това отварящо очите пътешествие и открийте как можете да прилагате *Силата на стратегията* в своя живот!

Гари Киси е автор, мотивационен говорител, предприемач, финансов експерт и пастор, чиято страст е да помага на хората да побеждават в живота, особено в областта на вярата, семейството и финансите. Гари и съпругата му Дренда са създатели на няколко успешни бизнеса и основатели на „Фейт Лайф Нау“, която продуцира две телевизионни предавания - *Да го оправим този проблем с парите* и *Дренда*; организира конференции по целия свят и издава практични ресурси. Семейство Киси са пастори на църква „Фейт Лайф“ близо до Колумбус, Охайо.